

Съдържание

I Законодателни актове

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива 2014/63/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за изменение на Директива 2001/110/ЕО на Съвета относно меда 1

РЕШЕНИЯ

- ★ Решение № 585/2014/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за въвеждането на оперативно съвместимата в целия Съюз услуга eCall⁽¹⁾ 6

II Незаконодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) № 586/2014 на Комисията от 2 юни 2014 година за дерогация от Регламент (ЕО) № 1967/2006 на Съвета по отношение на забраната за риболов над защитени местообитания, минималното разстояние от брега и дълбочината за риболов с траулери с мрежи „gangui“ в определени териториални води на Франция (Provence-Alpes-Côte d'Azur) 10
- ★ Регламент за изпълнение (ЕС) № 587/2014 на Комисията от 2 юни 2014 година за дерогация от Регламент (ЕО) № 1967/2006 на Съвета по отношение на минималното разстояние от брега и дълбочината за риболов с брегови грибове в определени териториални води на Франция (Languedoc-Roussillon и Provence-Alpes-Côte d'Azur) 13

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

- ★ Регламент (ЕС) № 588/2014 на Комисията от 2 юни 2014 година за изменение на приложения III и IV към Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на максимално допустимите граници на остатъчни вещества за портокалово масло, *Phlebiopsis gigantea*, гиберелинова киселина, *Paecilomyces fumosoroseus* щам FE 9901, ядрено-полиедрен вирус в *Spodoptera littoralis*, ядрено-полиедрен вирус в *Spodoptera exigua*, *Bacillus firmus* I-1582, S-абсцисинова киселина, L-аскорбинова киселина и ядрено-полиедрен вирус в *Helicoverpa armigera* във и върху определени продукти ⁽¹⁾ 16
- ★ Регламент (ЕС) № 589/2014 на Комисията от 2 юни 2014 година за определяне на методи за вземане на проби и анализ за контрол на съдържанието на диоксини, диоксиноподобни полихлорирани бифенили (PCB) и недоксиноподобни PCB в определени храни и за отмяна на Регламент (ЕС) № 252/2012 ⁽¹⁾ 18
- Регламент за изпълнение (ЕС) № 590/2014 на Комисията от 2 юни 2014 година за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 41

РЕШЕНИЯ

2014/310/ОВППС:

- ★ Решение EUCAP Sahel Mali/1/2014 на Комитета по политика и сигурност от 26 май 2014 година за назначаване на ръководителя на мисията на Европейския съюз по линия на ОПСО в Мали (EUCAP Sahel Mali) 43

2014/311/ЕС:

- ★ Решение на Съвета от 26 май 2014 година за назначаване на двама членове от Белгия и на един заместник-член от Белгия в Комитета на регионите 44

2014/312/ЕС:

- ★ Решение на Комисията от 28 май 2014 година относно установяване на екологични критерии за присъждане на екомаркировката на ЕС на бои и лакове за вътрешно и външно боядисване (нотифицирано под номер C(2014) 3429) ⁽¹⁾ 45

2014/313/ЕС:

- ★ Решение на Комисията от 28 май 2014 година за изменение на решения 2011/263/ЕС, 2011/264/ЕС, 2011/382/ЕС, 2011/383/ЕС, 2012/720/ЕС и 2012/721/ЕС с оглед да бъдат взети под внимание измененията в класификацията на веществата (нотифицирано под номер C(2014) 3468) ⁽¹⁾ 74

2014/314/ЕС:

- ★ Решение на Комисията от 28 май 2014 година за установяване на критерии за присъждане на екомаркировката на ЕС на водогрейни топлоизточници (нотифицирано под номер C(2014) 3452) ⁽¹⁾ 83

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2014/63/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 15 май 2014 година

за изменение на Директива 2001/110/ЕО на Съвета относно меда

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 43, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 2001/110/ЕО на Съвета ⁽³⁾ определя меда като естествен сладък продукт, произвеждан от медоносни пчели *Apis mellifera* („пчели“). Медът се състои основно от различни захари, предимно фруктоза и глюкоза, както и от други вещества, като органични киселини, ензими и твърди частици, получавани при неговото събиране. Директива 2001/110/ЕО ограничава човешката намеса, която би могла да промени състава на меда, и във връзка с това позволява запазването на естествения характер на меда. По-специално Директива 2001/110/ЕО забранява добавянето в меда на хранителни съставки, включително хранителни добавки, и добавянето на друго освен мед. По същия начин директивата забранява отстраняването на съставните елементи, характерни за меда, включително полена, освен ако това отстраняване не може да се избегне при пречистване на меда от чужди примеси. Тези изисквания са в съответствие със стандарта Кодекс алиментариус за меда (Codex Stan 12-1981).
- (2) Поленът е част от критериите за състава на меда, определени в Директива 2001/110/ЕО. Наличните доказателства, включително емпирични и научни данни, потвърждават, че наличието на полен в меда се дължи на медоносните пчели. Поленовите зърна падат в нектара, събиран от медоносните пчели. В кошера пчелите превръщат събрания нектар, съдържащ поленови зърна, в мед. Според наличните данни в меда може да попадне допълнително полен от полена, който се намира по власинките на пчелите, от полена във въздуха вътре в кошера и от полена, събран от пчелите в килийките, които случайно може да се отворят при извличането на меда от стопанските субекти в хранителната промишленост. Следователно поленът попада в кошера в резултат на дейността на пчелите и присъства по естествен път в меда, независимо дали стопанските субекти в хранителната промишленост извличат меда или не. Освен това, няма съзнателно добавяне на полен в меда от страна на стопанските субекти в хранителната промишленост, тъй като това е забранено от Директива 2001/110/ЕО.

⁽¹⁾ ОВ С 11, 15.1.2013 г., стр. 88.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 16 април 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 8 май 2014 г.

⁽³⁾ Директива 2001/110/ЕО на Съвета от 20 декември 2001 г. относно меда (ОВ L 10, 12.1.2002 г., стр. 47).

- (3) Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ определя като „съставка“ всяко вещество, използвано за производство или приготвяне на храна и все още налична в крайния продукт, дори и в изменен вид. Това определение предполага съзнателна употреба на вещество за производството или приготвянето на храна. Като се отчита фактът, че медът е естествен продукт, и по-специално, естественият произход на наличието в меда на съставни елементи, характерни за меда, Polenът, който е естествен съставен елемент, характерен за меда, не следва да се счита за „съставка“ на меда по смисъла на Регламент (ЕС) № 1169/2011.
- (4) Настоящата директива не засяга прилагането на Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ по отношение на меда, който съдържа генетично модифициран Polen, тъй като този мед представлява храна, произведена от генетично модифицирани организми по смисъла на този регламент. По дело С-442/09 ⁽³⁾, Карл Хайнц Баблок и други/Фрайшат Байерн, Съдът на Европейския съюз постанови, че определящият критерий за прилагането на Регламент (ЕО) № 1829/2003, както е посочено в съображение 16 от посочения регламент, е дали материалът, получен от генетично модифицирания изходен материал, присъства в храната. Следователно медът, съдържащ генетично модифициран Polen, следва да се разглежда като „храна, (частично) произведена от ГМО“ по смисъла на член 3, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 1829/2003. Следователно предвиждането на разпореда, предвиждаща, че Polenът не е съставка на меда, не засяга заключението на Съда на Европейския съюз по споменатото дело С-442/09, че медът, съдържащ генетично модифициран Polen, е обект на Регламент (ЕО) № 1829/2003, по-специално на изискванията на същия, отнасящи се до даване на предварително разрешение за пускане на пазара, надзор и — когато е приложимо — етикетиране.
- (5) Съгласно изискванията за етикетиране по Регламент (ЕО) № 1829/2003 няма задължение наличието на генетично модифициран Polen в меда да бъде указано на етикетите за мед, ако са изпълнени следните условия: този Polen не надвишава 0,9 % от меда, а присъствието му в меда е случайно или технически неизбежно. Следва да се припомни, че Директива 2001/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ предвижда, че държавите-членки могат да вземат подходящи мерки, за да избегнат случайното наличие на генетично модифицирани организми в меда.
- (6) Съгласно Директива 2001/110/ЕО, ако медът произхожда от повече от една държава членка или трета страна, задължителното указание за страните на произход може да бъде заменено с едно от следните указания, по целесъобразност: „смес от видове мед с произход от ЕС“, „смес от видове мед с произход извън ЕС“, „смес от видове мед с произход от ЕС и извън него“. След влизането в сила на Договора от Лисабон Европейският съюз замени и наследи Европейската общност. Следователно е целесъобразно да се изяснят съответните изисквания за етикетиране, като позоваването на „ЕО“ се замени с „ЕС“.
- (7) С Директива 2001/110/ЕО се предоставят правомощия на Комисията за изпълнение на някои от нейните разпоредби, по-специално правомощия да приема мерки, необходими за изпълнението на разпоредбите, свързани с адаптирането към техническия прогрес и привеждането на посочената директива в съответствие с общото законодателство на Съюза в областта на храните. Освен това Директива 2001/110/ЕО предоставя правомощия на Комисията да приема методи, позволяващи да се проверява съответствието на меда с посочената директива. Необходимо е да се преразгледа обхватът на тези правомощия.
- (8) С цел да се гарантират справедливи търговски практики, да се защитават интересите на потребителите и да се даде възможност за установяване на съответните методи за анализ, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз, за да се определят количествени параметри за критерия „основно“ по отношение на цветния или растителния произход на меда и минималното количество Polen във филтрирания мед след отстраняване на чуждите неорганични или органични вещества. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и съвременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 18).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно генетично модифицираните храни и фуражи (ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 1).

⁽³⁾ Сборник, 2011 г., стр. I-07419.

⁽⁴⁾ Директива 2001/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 март 2001 г. относно съзнателното освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда и за отмяна на Директива 90/220/ЕИО на Съвета (ОВ L 106, 17.4.2001 г., стр. 1).

- (9) След приемането на Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, който се прилага за всички етапи на производството, преработката и разпространението на храни и фуражи на равнището на Съюза и на национално равнище, общите разпоредби на Съюза относно хранителните продукти се прилагат пряко към продуктите, обхванати от Директива 2001/110/ЕО. Следователно вече не е необходимо Комисията да разполага с правомощия за приважване в съответствие на разпоредбите на посочената директива към общото законодателство на Съюза в областта на храните. Поради това разпоредбите, предоставящи такива правомощия, следва да бъдат заличени.
- (10) След приемането на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ е целесъобразно да се адаптират съответните разпоредби на Директива 2001/110/ЕО към посочения регламент.
- (11) С цел да се позволи на държавите-членки да приемат националните закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за постигане на съответствие с Директива 2001/110/ЕО, така, както е изменена с настоящата директива, следва да се определи срок от 12 месеца за транспониране. По време на този период изискванията на Директива 2001/110/ЕО, без измененията, въведени с настоящата директива, остават приложими.
- (12) С цел да бъдат отчетени интересите на стопанските субекти в хранителната промишленост, които пускат на пазара или етикетират своите продукти в съответствие с изискванията, приложими преди прилагането на националните разпоредби, транспониращи Директива 2001/110/ЕО, така, както е изменена с настоящата директива, е необходимо да се установят целесъобразни преходни мерки. Следователно следва да е възможно продуктите, които са пуснати на пазара или са етикетирани преди прилагането на тези разпоредби, да продължат да бъдат предлагани на пазара до изчерпване на запасите.
- (13) Поради това Директива 2001/110/ЕО следва да бъде съответно изменена.
- (14) Тъй като измененията, свързани с предоставянето на правомощия на Комисията, се отнасят само до правомощията на Комисията, не е необходимо те да бъдат транспонирани от държавите-членки.
- (15) Тъй като целите на настоящата директива, а именно да предвиди, че поленът като естествен съставен елемент, характерен за меда, не следва да се счита за съставка на меда, да разясни изискванията за етиктиране в случаите, когато медът произхожда от повече от една държава членка или трета страна, както и да преразгледа обхвата на съществуващите правомощия, предоставени на Комисията, не могат да бъдат постигнати в задоволителна степен от държавите-членки, а могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки, в съответствие с принципа на субсидиарност, посочен в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения

Директива 2001/110/ЕО се изменя, както следва:

1) В член 2, параграф 4 буква а) се заменя със следното:

„а) страната или страните на произход, където е бил добит медът, се посочват върху етикета.

Независимо от първата алинея, ако медът произхожда от повече от една държава членка или трета страна, указанието за страните на произход може да бъде заменено с едно от следните указания, по целесъобразност:

— „смес от видове мед с произход от ЕС“,

— „смес от видове мед с произход извън ЕС“,

— „смес от видове мед с произход от ЕС и извън него“.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

2) В член 2 се добавя следната точка:

„5. Поленьт, в качеството си на естествен съставен елемент, характерен за меда, не се счита за съставка — по смисъла на член 2, параграф 2, буква е) от Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета (*) — на продуктите, посочени в приложение I към настоящата директива.

(*) Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 18).“

3) Член 4 се заменя със следното:

„Член 4

1. За целите на член 9, втора алинея от настоящата директива Комисията може, като отчита международните стандарти и техническия напредък, чрез актове за изпълнение, които са в съответствие с Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета (*), да установи методи за анализ, позволяващи да се проверява съответствието на меда с разпоредбите на настоящата директива. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 7, параграф 2 от настоящата директива. До приемането на тези методи за анализ, за проверка на спазването на разпоредбите на настоящата директива държавите-членки използват, винаги когато е възможно, международно признати валидирани методи за анализ, като например методите, одобрени от Кодекс алиментарис.

2. За целите на гарантиране на лоялни търговски практики и на защита на интересите на потребителите и за да се даде възможност за установяване на съответните методи за анализ, на Комисията се предоставят правомощия за приемане на делегирани актове в съответствие с член 6 за допълване на настоящата директива чрез определяне на количествените параметри, свързани със следното:

- а) критерий за „основно“ по отношение на цветния или растителния произход на меда съобразно посоченото в член 2, параграф 2, буква б), първо тире; както и
- б) минималното съдържание на полен във филтрирания мед след отстраняване на чуждите неорганични или органични примеси, посочени в приложение I, точка 2, буква б), подточка viii).

В тези делегирани актове Комисията предвижда подходящи преходни мерки за продуктите, пуснати на пазара преди дата на прилагане на посочените делегирани актове.

(*) Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1).“

4) Член 6 се заменя със следното:

„Член 6

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегираните актове, посочени в член 4, параграф 2, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 23 юни 2014 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 4, параграф 2, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. Решението не засяга валидността на делегираните актове, които вече са влезли в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 4, параграф 2, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“

5) Член 7 се заменя със следното:

„Член 7

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните („комитета“), създаден с член 58, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета (*). Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕО) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета. (**)

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕО) № 182/2011.

Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕО) № 182/2011).

(*) Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1).

(**) Регламент (ЕО) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).“

6) В приложение II третата алинея се заменя със следното:

„Без да се засяга приложение I, точка 2, буква б), подточка viii), не трябва да се отстраняват нито поленът, нито другите съставни елементи, характерни за меда, освен когато това не може да се избегне при пречистването на меда от чужди неорганични или органични примеси.“

Член 2

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 1, точки 1, 2 и 6 и с член 3. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези мерки.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки прилагат мерките, посочени в параграф 1, считано от 24 юни 2015 г.

Член 3

Преходни мерки

Продуктите, които са пуснати на пазара или етикетирани преди 24 юни 2015 г. в съответствие с Директива 2001/110/ЕО, могат да продължат да бъдат предлагани на пазара до изчерпване на запасите.

Член 4

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 15 май 2014 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

D. KOURKOULAS

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ № 585/2014/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 15 май 2014 година

за въвеждането на оперативно съвместимата в целия Съюз услуга eCall

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 91 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно член 3, буква г) от Директива 2010/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ хармонизираното предоставяне на оперативно съвместима в целия Съюз услуга eCall представлява приоритетно действие (наричано по-долу „приоритетното действие за eCall“) за разработването и използването на спецификации и стандарти.
- (2) Съгласно членове 6 и 7 от Директива 2010/40/ЕС Комисията приема делегирани актове във връзка със спецификациите, необходими за гарантиране на съгласуваността, оперативната съвместимост и непрекъснатостта за внедряването и експлоатацията на интелигентните транспортни системи (ИТС) за приоритетните действия.
- (3) В Делегиран регламент (ЕС) № 305/2013 на Комисията ⁽⁴⁾ се установяват спецификациите за модернизиранието на инфраструктурата на центровете за приемане на спешни повиквания, необходима за правилното приемане и обработване на повиквания по системата eCall на номер 112, с цел гарантиране на съгласуваността, оперативната съвместимост и непрекъснатостта на хармонизираната услуга eCall, обхващаща целия Съюз.
- (4) Съгласно Директива 2010/40/ЕС най-късно 12 месеца след приемането на Делегиран регламент (ЕС) № 305/2013, ако е целесъобразно и след оценка на въздействието, включително анализ на разходите и ползите, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета предложение в съответствие с член 294 от Договора за функционирането на Европейския съюз за въвеждането на приоритетното действие за eCall в съответствие със спецификациите, установени с Делегиран регламент (ЕС) № 305/2013.

⁽¹⁾ ОВ С 341, 21.11.2013 г., стр. 47.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 15 април 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 8 май 2014 г.

⁽³⁾ Директива 2010/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 г. относно рамката за внедряване на интелигентните транспортни системи в областта на автомобилния транспорт и за интерфейси с останалите видове транспорт (ОВ L 207, 6.8.2010 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Делегиран регламент (ЕС) № 305/2013 на Комисията от 26 ноември 2012 г. за допълване на Директива 2010/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на хармонизираното предоставяне на оперативно съвместима система eCall в целия ЕС (ОВ L 91, 3.4.2013 г., стр. 1).

- (5) Очаква се, че чрез намаляване на времето за реакция от страна на службите за спешно реагиране оперативно съвместимата в целия Съюз услуга eCall ще намали броя на смъртните случаи в Съюза, както и степента на сериозност на нараняванията вследствие на пътнотранспортни произшествия. От оперативна съвместимата в целия Съюз услуга eCall се очаква също така да доведе до икономии за обществото чрез подобряване на управлението на произшествията, както и чрез намаляване на задръстванията по пътищата и вторичните произшествия.
- (6) С цел да се гарантира пълната функционалност, съгласуваността, оперативната съвместимост, непрекъснатостта и съответствието на услугата на цялата територия на Съюза и да се намалят разходите по нейното въвеждане за Съюза като цяло, всички държави членки следва да изпълнят приоритетното действие за eCall в съответствие с общите спецификации, установени в Делегиран регламент (ЕС) № 305/2013. Това не следва да засяга правото на всяка държава членка да въвежда допълнителни технически средства за обработване на други спешни повиквания.
- (7) Държавите членки следва да гарантират, че данните, предадени чрез услугата eCall, обхващаща целия Съюз, се използват само за постигане на целите на настоящото решение.
- (8) Опитът с други системи за спешни повиквания показва, че е възможно ръчно задействаните повиквания по системата eCall да включват известен брой повиквания за пътна помощ. Ако е необходимо, държавите членки следва да могат да прилагат всички подходящи технически и организационни средства, за да филтрират тези повиквания за пътна помощ с цел да се гарантира, че само действително спешните повиквания се обработват от централите за приемане на спешни повиквания по системата eCall.
- (9) Тъй като не всички граждани на Съюза са запознати с използването на услугата eCall, обхващаща целия Съюз, нейното въвеждане следва да бъде предшествано от подкрепена от Комисията кампания за повишаване на осведомеността, за да се разяснят на гражданите ползите, функционалните характеристики и гаранциите за защита на данните на новата система. Кампанията следва да се провежда в държавите членки и следва да има за цел да информира потребителите как да използват правилно системата и как да избягват фалшиви сигнали за тревога.
- (10) В съответствие с препоръките, направени от Работната група за защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни (наричана по-долу „Работната група за защита на личните данни по член 29“) в изготвения от нея работен документ относно защитата на данните и последиците за неприкосновеността на личния живот при инициативата eCall, приет на 26 септември 2006 г., при разгръщането на инфраструктурата на централите за приемане на спешни повиквания по системата eCall държавите членки трябва да гарантират, че обработката на лични данни в контекста на обработването на повикванията по системата eCall е в пълно съответствие с правилата за защита на личните данни, предвидени в Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ и в Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.
- (11) Тъй като повикванията по системата eCall са спешни повиквания съгласно определението в Делегиран регламент (ЕС) № 305/2013, обработването на тези повиквания следва да се извършва безплатно за потребителите на услугата eCall, обхващаща целия Съюз.
- (12) В зависимост от организацията на обработването на спешните повиквания във всяка държава членка тези повиквания могат най-напред да постъпват в място, за което отговаря публичен орган или частна организация, призната от съответната държава членка. По-специално повикванията по системата eCall могат да бъдат третираны по различен начин в зависимост от вида на задействането на системата eCall (ръчно или автоматично).
- (13) В съответствие с националните процедури, определени от съответния национален орган, данните могат да бъдат предоставяни на служби партньори, определени като публични или частни организации, признати от националните органи, които изпълняват функции при справянето с произшествията, свързани с повиквания по системата eCall (включително автомобилни превозвачи и служби за пътна помощ), за които се прилагат същите правила за защита на неприкосновеността на личния живот и на личните данни като за централите за приемане на спешни повиквания по системата eCall.
- (14) Тъй като целите на настоящото решение, а именно осигуряването на координирано и последователно въвеждане на оперативна съвместимост в целия Съюз услуга eCall и гарантирането на пълната функционалност, съгласуваността, оперативната съвместимост, непрекъснатостта и съответствието на услугата в цяла Европа, не може да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и/или от частния сектор, а поради неговите обхват и последици, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящото решение не надхвърля необходимото за постигането на тези цели,

⁽¹⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

⁽²⁾ Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37).

ПРИЕХА НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Най-малко шест месеца преди началната дата на прилагане на Регламента на Европейския парламент и на Съвета относно изискванията за одобрение на типа по отношение на разгръщането на бордовата система eCall и за изменение на Директива 2007/46/ЕО и при всички случаи най-късно до 1 октомври 2017 г. държавите членки разполагат на своята територия инфраструктурата за центровете за приемане на спешни повиквания по системата eCall, която се изисква за правилното приемане и обработване на всички повиквания по системата eCall, ако е необходимо — с филтър за неспешни повиквания, в съответствие със спецификациите, установени в Делегиран регламент (ЕС) № 305/2013, с цел гарантиране на пълната функционалност, съгласуваността, оперативната съвместимост, непрекъснатостта и съответствието на оперативно съвместимата в целия Съюз услуга eCall.

2. Параграф 1 не засяга правото на всяка държава членка да организира своите служби за спешно реагиране по начин, който е икономически най-ефективен и най-добре съобразен с нуждите ѝ, включително и възможността за отхвърляне на повикванията, които не са спешни и не могат да бъдат обработени от центровете за приемане на спешни повиквания по системата eCall, по-специално в случай на ръчно задействани повиквания по системата eCall.

Настоящият параграф и параграф 1 не засягат правото на всяка държава членка да допусне признати от нея частни организации да поемат приемането и обработването на някои или на всички повиквания по системата eCall в съответствие със спецификациите, установени с Делегиран регламент (ЕС) № 305/2013.

3. Държавите членки гарантират, че предаваните чрез услугата eCall данни се използват само за постигане целите на настоящото решение.

Член 2

Държавите членки гарантират, че обработването на повикванията по системата eCall се предоставя безплатно за потребителите на услугата eCall, обхващаща целия Съюз.

Член 3

До 24 декември 2015 г. държавите членки докладват на Комисията относно напредъка по изпълнението на настоящото решение. В своите доклади те включват най-малко списък на компетентните органи, натоварени с оценяване на съответствието на действията на центровете за приемане на спешни повиквания по системата eCall с изискванията по член 3 от Делегиран регламент (ЕС) № 305/2013, списъка и географското покритие на центровете, описание на изпитванията за съответствие и описание на протоколите във връзка с неприкосновеността на личния живот и защитата на личните данни.

Член 4

Държавите членки гарантират, че повикванията по системата eCall могат да бъдат осъществявани от всяка точка на тяхната територия, при условие че е налице най-малко една обществена мобилна безжична съобщителна мрежа.

Член 5

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 6

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 15 май 2014 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

D. KOURKOULAS

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 586/2014 НА КОМИСИЯТА

от 2 юни 2014 година

за дерогация от Регламент (ЕО) № 1967/2006 на Съвета по отношение на забраната за риболов над защитени местообитания, минималното разстояние от брега и дълбочината за риболов с траулери с мрежи „gangui“ в определени териториални води на Франция (Provence-Alpes-Côte d'Azur)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1967/2006 на Съвета от 21 декември 2006 г. относно мерките за управление на устойчивата експлоатация на рибните ресурси в Средиземно море ⁽¹⁾, и по-специално член 4, параграф 5 и член 13, параграфи 5 и 10 от него,

като има предвид, че:

- (1) В член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1967/2006 се забранява риболовът с тралове, драги, мрежи гъргър, лодкови грибове, брегови грибове или подобен роп мрежи над пластовете с морска трева и по-специално над пластовете с *Posidonia oceanica* или други морски явнобрачни растения.
- (2) Комисията може да позволи дерогация от член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1967/2006, ако са изпълнени условията по член 4, параграф 5.
- (3) С член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1967/2006 се забранява използването на теглени съоръжения на 3 морски мили от брега или в рамките на 50-метровата изобата — там, където тази дълбочина се достига на по-късо разстояние от брега.
- (4) По искане на държава членка Комисията може да позволи дерогация от член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1967/2006, ако са изпълнени условията по член 13, параграфи 5 и 9.
- (5) На 18 май 2011 г. Комисията получи искане от Франция за дерогация от член 4, параграф 1, първа алинея, от член 13, параграф 1, първа алинея и от член 13, параграф 2 от посочения регламент по отношение на използването на траулери с мрежи „gangui“ в определени морски зони от териториалните води на Франция — над пластовете с морска трева на растението *Posidonia oceanica* и в рамките на 3 морски мили от брега, независимо от дълбочината.
- (6) Франция предостави актуална научно-техническа обосновка за дерогацията.
- (7) На своята пленарна сесия, проведена между 11 и 15 юли 2011 г., Научният, технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР) разгледа поисканата от Франция дерогация и свързания с нея проект на план за управление.
- (8) Поисканите от Франция дерогации отговарят на условията, посочени в член 4, параграф 5 и член 13, параграфи 5 и 9 от Регламент (ЕО) № 1967/2006.

⁽¹⁾ OBL 36, 8.2.2007 г., стр. 6.

- (9) В съответствие с член 4, параграф 5, първа алинея от Регламент (ЕО) № 1967/2006 искането се отнася до риболовните дейности, традиционно извършвани над пластовете от *Posidonia* от плавателни съдове с габаритна дължина до 12 m, мощност на двигателя до 85 kW и с дънно теглени мрежи.
- (10) В съответствие с изискванията на член 4, параграф 5, първа алинея, подточки ii) и iii) от Регламент (ЕО) № 1967/2006 съответните риболовни дейности засягат приблизително 27,5 % от зоната, покрита с пластове морска трева на растението *Posidonia oceanica*, в рамките на зоната, обхваната от плана за управление, и 9 % от пластове морска трева в териториалните води на Франция.
- (11) Съществуват специфични географски ограничения, обусловени от малкия размер на континенталния шелф.
- (12) Риболовът не оказва значително въздействие върху морската среда.
- (13) Поисканата от Франция дерогация се отнася до ограничен брой плавателни съдове — общо 36.
- (14) Риболовните дейности, които се извършват с траулери с мрежи „gangui“, обхващат широко разнообразие от видове, които съответстват на екологична ниша; използването на други риболовни уреди при тези риболовни дейности не води до такъв състав на улова, най-вече по отношение на броя уловени видове. Поради това риболовните дейности не могат да се извършват с други уреди.
- (15) Планът за управление гарантира, че в бъдеще риболовното усилие няма да се увеличи, тъй като разрешенията за риболов ще се издават само за посочените 36 плавателни съда с общо усилие от 1 745 kW, които вече имат разрешение за риболов от Франция.
- (16) Искането се отнася за плавателни съдове, които имат записи на риболовна дейност от над пет години и провеждат операции съгласно плана за управление, приет от Франция на 15 април 2014 г. ⁽¹⁾ в съответствие с член 19, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1967/2006.
- (17) Тези плавателни съдове са включени в списък, съобщен на Комисията в съответствие с изискванията на член 13, параграф 9 от Регламент (ЕО) № 1967/2006.
- (18) Съответните риболовни дейности отговарят на изискванията по член 4, член 8, параграф 1, буква з) и член 9, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1967/2006.
- (19) Съответните риболовни дейности отговарят на изискванията за записване, посочени в член 14 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета ⁽²⁾.
- (20) Съответните риболовни дейности не възпрепятстват дейностите на плавателните съдове, които използват риболовни уреди, различни от тралове, грибове или сходни теглени мрежи.
- (21) Дейността на траулерите с мрежи „gangui“ е регламентирана във френския план за управление, така че да гарантира, че уловът на видовете, посочени в приложение III към Регламент (ЕО) № 1967/2006, е минимален.
- (22) Траулерите с мрежи „gangui“ не се използват за главоноги.
- (23) Френският план за управление включва мерки за наблюдение на риболовните дейности, както е предвидено в член 4, параграф 5, пета алинея и в член 13, параграф 9, трета алинея от Регламент (ЕО) № 1967/2006.
- (24) Поради това исканите дерогации следва да бъдат предоставени.
- (25) Съгласно плана за наблюдение, предвиден в нейния план за управление, Франция следва да изпрати на Комисията доклад в установения срок.

⁽¹⁾ Вж. JORF (Официален вестник на Френската република) № 0101, 30.4.2014 г., стр. 7452.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 г. за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 847/96, (ЕО) № 2371/2002, (ЕО) № 811/2004, (ЕО) № 768/2005, (ЕО) № 2115/2005, (ЕО) № 2166/2005, (ЕО) № 388/2006, (ЕО) № 509/2007, (ЕО) № 676/2007, (ЕО) № 1098/2007, (ЕО) № 1300/2008, (ЕО) № 1342/2008 и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2847/93, (ЕО) № 1627/94 и (ЕО) № 1966/2006 (ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 1).

- (26) Следва да се определи ограничение на срока на дерогацията, за да могат да бъдат предприети бързи коригиращи мерки за управление, в случай че в доклада до Комисията се съдържат данни за незадоволителен природозащитен статус на експлоатирания запас, като същевременно се предвиди възможност за оптимизиране на научната база с цел подобряване на плана за управление.
- (27) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета по рибарство и аквакултури,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Дерогации

Член 4, параграф 1 и член 13, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 1967/2006 не се прилагат по отношение на териториалните води на Франция в близост до крайбрежието на региона Provence-Alpes-Côte d'Azur за траулери с мрежи „gangui“:

- а) които носят регистрационния номер, посочен във френския план за управление;
- б) които имат записи на риболовна дейност от над пет години и за които не се предвижда бъдещо увеличаване на използваното риболовно усилие; и
- в) които притежават разрешение за риболов и провеждат операции съгласно плана за управление, приет от Франция в съответствие с член 19, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1967/2006.

Член 2

План за наблюдение и докладване

В срок от три години от влизането в сила на настоящия регламент Франция изпраща на Комисията доклад, изготвен в съответствие с плана за наблюдение, който се съдържа в плана за управление, посочен в член 1, буква в)

Член 3

Влизане в сила и срок на прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага до 6 юни 2017 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 2 юни 2014 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 587/2014 НА КОМИСИЯТА**от 2 юни 2014 година****за дерогация от Регламент (ЕО) № 1967/2006 на Съвета по отношение на минималното разстояние от брега и дълбочината за риболов с брегови грибове в определени териториални води на Франция (Languedoc-Roussillon и Provence-Alpes-Côte d'Azur)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1967/2006 на Съвета от 21 декември 2006 г. относно мерките за управление на устойчивата експлоатация на рибните ресурси в Средиземно море ⁽¹⁾, и по-специално член 13, параграф 5 от него,

като има предвид, че:

- (1) С член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1967/2006 се забранява използването на теплени съоръжения на 3 морски мили от брега или в рамките на 50-метровата изобата — там, където тази дълбочина се достига на по-късо разстояние от брега.
- (2) По искане на държава членка Комисията може да позволи дерогация от член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1967/2006, ако са изпълнени определени условия по член 13, параграфи 5 и 9.
- (3) На 1 октомври 2013 г. Комисията получи от Франция искане за дерогация от член 13, параграф 1, първа алинея от посочения регламент с цел използването на брегови грибове в определени морски зони, намиращи се в рамките на териториалните води на Франция, независимо от дълбочината.
- (4) Франция предостави актуална научно-техническа обосновка за дерогацията.
- (5) На своята пленарна сесия, проведена между 4 и 8 ноември 2013 г., Научният, технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР) разгледа поисканата от Франция дерогация и свързания с нея проект на план за управление.
- (6) Поисканата от Франция дерогация отговаря на условията, посочени в член 13, параграфи 5 и 9 от Регламент (ЕО) № 1967/2006.
- (7) Съществуват специфични географски ограничения, обусловени от малкия размер на континенталния шелф.
- (8) Риболовът с брегови грибове не оказва значително въздействие върху морската среда.
- (9) Поисканата от Франция дерогация се отнася до ограничен брой плавателни съдове — общо 23.
- (10) Риболовът с брегови грибове се извършва от брега в плитките води и обхваща различни видове. Естеството на този вид риболов не позволява той да се извършва с други уреди.
- (11) Планът за управление гарантира, че риболовното усилие няма да се увеличи в бъдеще, тъй като разрешенията за риболов се издават само за посочените 23 плавателни съда с общо усилие от 1 225 kW, които вече имат разрешение за риболов от Франция.
- (12) Искането се отнася за плавателни съдове, които имат записи на риболовна дейност от над пет години и провеждат операции съгласно плана за управление, приет от Франция на 15 април 2014 г. ⁽²⁾ в съответствие с член 19, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1967/2006.
- (13) Тези плавателни съдове са включени в списък, съобщен на Комисията в съответствие с изискванията на член 13, параграф 9 от Регламент (ЕО) № 1967/2006.
- (14) Съответните риболовни дейности отговарят на изискванията по член 4 от Регламент (ЕО) № 1967/2006, тъй като френският план за управление изрично забранява риболова над защитени местообитания.
- (15) Изискванията по член 8, параграф 1, буква з) от Регламент (ЕО) № 1967/2006 не са приложими, тъй като те се отнасят за траулерите.

⁽¹⁾ OBL 36, 8.2.2007 г., стр. 6.⁽²⁾ Вж. JORF [Официален вестник на Френската република] № 0101, 30.4.2014 г., стр. 7452.

- (16) Що се отнася до изискването за изпълнение на член 9, параграф 3 за установяване на минималния размер на окото на мрежата, Комисията отбелязва, че тъй като съответните риболовни дейности се отличават с висока степен на избиращелност, оказват незначително въздействие върху морската среда и не се извършват над защитени местообитания, в съответствие с член 9, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1967/2006 Франция е разрешила дерогация от тези разпоредби в своя план за управление.
- (17) Съответните риболовни дейности отговарят на изискванията за записване, посочени в член 14 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета ⁽¹⁾.
- (18) Съответните риболовни дейности не възпрепятстват дейностите на плавателните съдове, които използват риболовни уреди, различни от тралове, грибове или сходни теглени мрежи.
- (19) Използването на брегови грибове е регламентирано във френския план за управление, така че да гарантира, че уловът на видовете, посочени в приложение III към Регламент (ЕО) № 1967/2006, е минимален.
- (20) Бреговите грибове не се използват за улов на главоноги.
- (21) Френският план за управление включва мерки за наблюдение на риболовните дейности, както е предвидено в член 13, параграф 9, трета алинея от Регламент (ЕО) № 1967/2006.
- (22) Поради това исканата дерогация следва да бъде предоставена.
- (23) Съгласно плана за наблюдение, предвиден в нейния план за управление, Франция следва да изпрати на Комисията доклад в установения срок.
- (24) В член 15, параграф 11 от Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ се постановява, че за видовете, за които се прилага задължението за разтоварване по член 15, параграф 1 от същия регламент, употребата на улова от видовете под минималния референтен размер за опазване се ограничават за цели, различни от пряката консумация от човека.
- (25) В съответствие с член 15, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1967/2006 френският план за управление включва дерогация по отношение на минималния размер на морските организми за дребна сардина, която се разтоварва на сушата за консумация от човека и е обект на регламентираните в плана риболовни дейности.
- (26) Следва да се въведе ограничение на срока на дерогацията, за да се отрази графикът на влизане в сила на задължението за разтоварване в съответствие с член 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1380/2013.
- (27) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Комитета по рибарство и аквакултури,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Дерогация

Член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1967/2006 не се прилага по отношение на териториалните води на Франция в близост до крайбрежието на Languedoc-Roussillon и Provence-Alpes-Côte d'Azur за брегови грибове, използвани от плавателни съдове:

- а) които носят регистрационния номер, посочен във френския план за управление;
- б) които имат записи на риболовна дейност от над пет години и за които не се предвижда бъдещо увеличаване на използваното риболовно усилие; и
- в) които притежават разрешение за риболов и провеждат операции съгласно плана за управление, приет от Франция в съответствие с член 19, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1967/2006.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 г. за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 847/96, (ЕО) № 2371/2002, (ЕО) № 811/2004, (ЕО) № 768/2005, (ЕО) № 2115/2005, (ЕО) № 2166/2005, (ЕО) № 388/2006, (ЕО) № 509/2007, (ЕО) № 676/2007, (ЕО) № 1098/2007, (ЕО) № 1300/2008, (ЕО) № 1342/2008 и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1627/94 и (ЕО) № 1966/2006 (ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1380/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 1954/2003 и (ЕО) № 1224/2009 на Съвета и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2371/2002 и (ЕО) № 639/2004 на Съвета и Решение 2004/585/ЕО на Съвета (ОВ L 354, 28.12.2013 г., стр. 22).

Член 2**План за наблюдение и докладване**

В срок от една година от влизането в сила на настоящия регламент Франция изпраща на Комисията доклад, изготвен в съответствие с плана за наблюдение, който се съдържа в плана за управление, посочен в член 1, буква в).

Член 3**Влизане в сила и срок на прилагане**

Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Той се прилага до 31 декември 2014 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 2 юни 2014 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 588/2014 НА КОМИСИЯТА

от 2 юни 2014 година

за изменение на приложения III и IV към Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на максимално допустимите граници на остатъчни вещества за портокалово масло, *Phlebiopsis gigantea*, гиберелинова киселина, *Paecilomyces fumosoroseus* щам FE 9901, ядрено-полиедрен вирус в *Spodoptera littoralis*, ядрено-полиедрен вирус в *Spodoptera exigua*, *Bacillus firmus* I-1582, S-абсцисинова киселина, L-аскорбинова киселина и ядрено-полиедрен вирус в *Helicoverpa armigera* във и върху определени продукти

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 23 февруари 2005 г. относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди във и върху храни или фуражи от растителен или животински произход и за изменение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, и по-специално член 5, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) Максимално допустимите граници на остатъчни вещества (МДГОВ) по отношение на гиберелиновата киселина са установени в част А на приложение III към Регламент (ЕО) № 396/2005. По отношение на *Phlebiopsis gigantea*, *Paecilomyces fumosoroseus* щам FE 9901, ядрено-полиедрения вирус в *Spodoptera littoralis*, ядрено-полиедрения вирус в *Spodoptera exigua*, *Bacillus firmus* I-1582, портокаловото масло, S-абсцисиновата киселина, L-аскорбиновата киселина и ядрено-полиедрения вирус в *Helicoverpa armigera* не са установени конкретни МДГОВ и веществата не са включени в приложение IV към Регламент (ЕО) № 396/2005, поради което се прилага определената в член 18, параграф 1, буква б) от същия регламент стойност по подразбиране от 0,01 mg/kg.
- (2) По отношение на *Phlebiopsis gigantea* ⁽²⁾, *Paecilomyces fumosoroseus* щам FE 9901 ⁽³⁾, ядрено-полиедрения вирус в *Spodoptera littoralis* ⁽⁴⁾, ядрено-полиедрения вирус в *Spodoptera exigua* ⁽⁵⁾, *Bacillus firmus* I-1582 ⁽⁶⁾ и ядрено-полиедрения вирус в *Helicoverpa armigera* ⁽⁷⁾ Европейският орган за безопасност на храните („Органът“) заключи, че тези вещества не са патогенни за хората и не изискват количествена оценка на риска за потребителите. С оглед на това заключение Комисията счита, че включването на тези вещества в приложение IV към Регламент (ЕО) № 396/2005 е целесъобразно.
- (3) По отношение на портокаловото масло ⁽⁸⁾ Органът не можа да стигне до заключение, що се отнася до оценката на риска за потребителите при прием чрез храната, поради липсата на определена информация и необходимостта от по-задълбочен анализ от страна на лицата, отговарящи за управлението на риска. Портокаловото масло се среща в естествен вид в растения и се използва като ароматизиращ агент за лекарства и храни. С оглед на това се счита за уместно временното включване на това вещество в приложение IV към Регламент (ЕО) № 396/2005 до представянето от страна на ЕОБХ на мотивирано становище в съответствие с член 12, параграф 1.

⁽¹⁾ ОВ L 70, 16.3.2005 г., стр. 1.

⁽²⁾ Европейски орган за безопасност на храните; Заключение относно партньорската проверка за оценка на риска от употребата на пестициди, съдържащи активното вещество *Phlebiopsis gigantea*. *EFSA Journal* (Бюлетин на ЕОБХ) 2013;11(1):3033. [31 стр.] doi:10.2903/j.efsa.2013.3033.

⁽³⁾ Европейски орган за безопасност на храните; Заключение относно партньорската проверка за оценка на риска от употребата на пестициди, съдържащи активното вещество *Paecilomyces fumosoroseus* щам FE 9901. *EFSA Journal* (Бюлетин на ЕОБХ) 2012;10(9):2869. [26 стр.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2869.

⁽⁴⁾ Европейски орган за безопасност на храните; Заключение относно партньорската проверка за оценка на риска от употребата на пестициди, съдържащи активното вещество ядрено-полиедрен вирус в *Spodoptera littoralis*. *EFSA Journal* (Бюлетин на ЕОБХ) 2012;10(9):2864. [33 стр.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2864.

⁽⁵⁾ EFSA BIOHAZ (Експертна група на ЕОБХ по биологични опасности), 2013 г. Научно становище за запазване на списъка от QPS биологични агенти, добавяни умишлено към храни и фуражи (актуализирано през 2013 г.). *EFSA Journal* (Бюлетин на ЕОБХ) 2013;11(11):3449, 108 стр. doi:10.2903/j.efsa.2013.3449.

⁽⁶⁾ Европейски орган за безопасност на храните; Заключение относно партньорската проверка за оценка на риска от употребата на пестициди, съдържащи активното вещество *Bacillus firmus* I-1582. *EFSA Journal* (Бюлетин на ЕОБХ) 2012;10(10):2868. [33 стр.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2868.

⁽⁷⁾ Европейски орган за безопасност на храните; Заключение относно партньорската проверка за оценка на риска от употребата на пестициди, съдържащи активното вещество ядрено-полиедрен вирус в *Helicoverpa armigera*. *EFSA Journal* (Бюлетин на ЕОБХ) 2012;10(9):2865. [31 стр.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2865.

⁽⁸⁾ Европейски орган за безопасност на храните; Заключение относно партньорската проверка за оценка на риска от употребата на пестициди, съдържащи активното вещество портокалово масло. *EFSA Journal* (Бюлетин на ЕОБХ) 2013;11(2):3090. [55 стр.] doi:10.2903/j.efsa.2013.3090.

- (4) По отношение на гиберелиновата киселина ⁽¹⁾ Органът не можа да стигне до заключение за оценка на риска за потребителите при прием чрез храната, поради липсата на определена информация и необходимостта от по-задълбочен анализ от страна на лицата, отговарящи за управлението на риска. Гиберелиновата киселина се среща в естествен вид в широк спектър от растения. Органът не предложи МДГОВ за грозде, тъй като остатъците в третираните и контролните проби са били под LOQ и тъй като не би било възможно да се направи разграничение между екзогенни и срещащи се по естествен път гиберелини. С оглед на това се счита за уместно временното включване на това вещество в приложение IV към Регламент (ЕО) № 396/2005 до представянето от страна на ЕОБХ на обосновано мотивирано становище в съответствие с член 12, параграф 1.
- (5) По отношение на S-абсцисиновата киселина ⁽²⁾ Органът не можа да стигне до заключение за оценка на риска за потребителите при прием чрез храната, поради липсата на определена информация и необходимостта от по-задълбочен анализ от страна на лицата, отговарящи за управлението на риска. S-абсцисиновата киселина се среща по естествен път в растения. С оглед на това се счита за уместно временното включване на това вещество в приложение IV към Регламент (ЕО) № 396/2005 до представянето от страна на ЕОБХ на мотивирано становище в съответствие с член 12, параграф 1.
- (6) По отношение на L-аскорбиновата киселина Органът заключи ⁽³⁾, че нейното включване в приложение IV към Регламент (ЕО) № 396/2005 е целесъобразно.
- (7) Въз основа на научното становище и заключенията на Органа и като се вземат под внимание факторите, относими към разглеждания въпрос, съответните изменения на МДГОВ отговарят на относимите изисквания по член 5, параграф 1 и член 14, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 396/2005.
- (8) Поради това Регламент (ЕО) № 396/2005 следва да бъде съответно изменен.
- (9) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. В приложение III към Регламент (ЕО) № 396/2005 графата за гиберелинова киселина се заличава.
2. В приложение IV вписванията: „портокалово масло (*)“, „*Phlebiopsis gigantea*“, „гиберелинова киселина (*)“, „*Puccinia fusosporoseus* шам FE 9901“, „ядрено-полиедрен вирус в *Spodoptera littoralis*“, „ядрено-полиедрен вирус в *Spodoptera exigua*“, „*Bacillus firmus* I-1582“, „S-абсцисинова киселина (*)“, „L-аскорбинова киселина“ и „ядрено-полиедрен вирус в *Helicoverpa armigera*“ се добавят по азбучен ред.

(*) Вещества, временно включени в приложение IV до приключване на оценката им съгласно Директива 91/414/ЕИО и до представянето от страна на ЕОБХ на мотивирано становище в съответствие с член 12, параграф 1.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 2 юни 2014 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ Европейски орган за безопасност на храните; Заключение относно партньорската проверка за оценка на риска от употребата на пестициди, съдържащи активното вещество гиберелинова киселина. *EFSA Journal* (Бюлетин на ЕОБХ) 2012;10(1):2507. [45 стр.] doi:10.2903/j.efsa.2012.2507.

⁽²⁾ Европейски орган за безопасност на храните, 2013 г. Заключение относно партньорската проверка за оценка на риска от употребата на пестициди, съдържащи активното вещество S-абсцисинова киселина. *EFSA Journal* (Бюлетин на ЕОБХ) 2013;11(8):3341, 78 стр. doi:10.2903/j.efsa.2013.3341.

⁽³⁾ Европейски орган за безопасност на храните; Заключение относно партньорската проверка за оценка на риска от употребата на пестициди, съдържащи активното вещество L-аскорбинова киселина. *EFSA Journal* (Бюлетин на ЕОБХ) 2013;11(4):3197. [54 стр.] doi:10.2903/j.efsa.2013.3197.

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 589/2014 НА КОМИСИЯТА**от 2 юни 2014 година****за определяне на методи за вземане на проби и анализ за контрол на съдържанието на диоксини, диоксиноподобни полихлорирани бифенили (PCB) и недиоксиноподобни PCB в определени храни и за отмяна на Регламент (ЕС) № 252/2012****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните ⁽¹⁾, и по специално член 11, параграф 4 от него,

като има предвид, че:

- (1) В Регламент (ЕО) № 1881/2006 на Комисията ⁽²⁾ са установени максимално допустими количества за недиоксиноподобни PCB, диоксини и фурани, както и за сумата от диоксини, фурани и диоксиноподобни PCB в определени храни.
- (2) С Препоръка 2013/711/ЕС на Комисията ⁽³⁾ се определят прагове на интервенция (нива на действие), за да се насърчи активният подход за намаляване на наличието на полихлорирани дибензопарадиоксини (PCDD), полихлорирани дибензофурани (PCDF) и диоксиноподобни PCB в храните. Тези нива на действие са инструмент за компетентните органи и операторите, с които се подчертават онези случаи, в които е подходящо да се идентифицира източникът на замърсяване и да се предприемат мерки за неговото намаляване или отстраняване.
- (3) С Регламент (ЕС) № 252/2012 на Комисията ⁽⁴⁾ от 21 март 2012 г. се въвеждат специални разпоредби във връзка с процедурата за вземане на проби и методите за анализ, които да се прилагат за целите на официалния контрол.
- (4) Разпоредбите в настоящия регламент се отнасят само до вземането на проби и анализа на диоксини, диоксиноподобни PCB и недиоксиноподобни PCB за целите на прилагането на Регламент (ЕО) № 1881/2006 и на Препоръка 2013/711/ЕС. Те не засягат стратегията за вземане на проби, нито равнищата и честотата на вземане на проби, определени в приложения III и IV към Директива 96/23/ЕО на Съвета ⁽⁵⁾. Разпоредбите не засягат и критериите, свързани с ориентираното към целта вземане на проби, установени в Решение 98/179/ЕО на Комисията ⁽⁶⁾.
- (5) За идентифициране на проби със значителни количества на PCDD/PCDF и на диоксиноподобни PCB (за предпочитане е отсяване на проби, при които нивата на действие са надвишени, както и гарантирано отсяване на проби, при които са надвишени максимално допустимите количества) може да се използва скрининг метод за анализ, който е общопризнат и високоефективен. Необходимо е количеството на PCDD/PCDF и на диоксиноподобни PCB в тези проби да се определи с аналитичен метод за потвърждение. Поради това е целесъобразно по отношение на скрининг метода да бъдат установени подходящи изисквания, за да се гарантира, че делът на фалшивите резултати за съответствие спрямо максимално допустимите количества е под 5 %, а също и стриктни изисквания по отношение на аналитичните методи за потвърждение. Освен това методите за потвърждение с достатъчна чувствителност позволяват определяне на съдържанието също и при ниските фонове нива. Това е важно за проследяването на тенденциите във времето, оценката на експозицията, както и за повторната оценка на максимално допустимите количества и на нивата на действие.
- (6) При вземане на проби от много едри риби е необходимо вземането на пробите да бъде уточнено, за да се гарантира хармонизиран подход в целия Съюз.

⁽¹⁾ ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1881/2006 на Комисията от 19 декември 2006 г. за определяне на максимално допустимите количества на някои замърсители в храните (ОВ L 364, 20.12.2006 г., стр. 5).

⁽³⁾ Препоръка 2013/711/ЕС на Комисията от 3 декември 2013 г. за намаляване на наличието на диоксини, фурани и ПХБ във фуражите и храните (ОВ L 323, 4.12.2013 г., стр. 37).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 252/2012 на Комисията от 21 март 2012 г. за определяне на методи за вземане на проби и анализ за целите на официалния контрол на съдържанието на диоксини, диоксиноподобни полихлорирани бифенили (PCB) и недиоксиноподобни PCB в определени храни, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1883/2006 (ОВ L 84, 23.3.2012 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Директива 96/23/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно мерките за наблюдение на определени вещества и остатъци от тях в живи животни и животински продукти и за отмяна на директиви 85/358/ЕИО и 86/469/ЕИО и на решения 89/187/ЕИО и 91/664/ЕИО (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10).

⁽⁶⁾ Решение 98/179/ЕО на Комисията от 23 февруари 1998 г. за определяне на подробни правила за вземане на официални проби за мониторинга на определени вещества и остатъци от тях в живи животни и животински продукти (ОВ L 65, 5.3.1998 г., стр. 31).

- (7) При риби от един и същи вид с произход от един и същи район, количеството на диоксини, диоксиноподобни РСВ и недиоксиноподобни РСВ може да бъде различно в зависимост от размера и/или възрастта на рибата. Освен това количеството на диоксини, диоксиноподобни РСВ и недиоксиноподобни РСВ невинаги е еднакво във всички части от рибата. Затова е необходимо вземането на проби и подготовката на пробите да бъдат уточнени, за да се гарантира хармонизиран подход в целия Съюз.
- (8) Важно е резултатите от анализа да бъдат отчитани и тълкувани по единен начин, за да се гарантира хармонизиран подход към прилагане на законодателството в целия Съюз.
- (9) Техническият напредък и развитие показва, че освен газова хроматография/маспектрометрия с висока разделителна способност (GC-HRMS), като метод за потвърждение за проверка на съответствието с максимално допустимите количества може да се използва и газова хроматография/тандемна маспектрометрия (GC-MS/MS). Поради това Регламент (ЕС) № 252/2012 следва да бъде заменен с нов регламент, с който да се предвиди използването на газова хроматография/тандемна маспектрометрия (GC-MS/MS) като подходящ метод за потвърждение за проверка на съответствието спрямо максимално допустимите количества.
- (10) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

За целите на настоящия регламент се прилагат определенията и съкращенията, посочени в приложение I.

Член 2

Вземането на проби за целите на официалния контрол на съдържанието на диоксини, фурани, диоксиноподобни РСВ и недиоксиноподобни РСВ в храните, изброени в раздел 5 от приложението към Регламент (ЕО) № 1881/2006, се извършва в съответствие с определенията в приложение II към настоящия регламент методи.

Член 3

Подготовката на пробите и анализите за контрол на съдържанието на диоксини, фурани и диоксиноподобни РСВ в храните, изброени в раздел 5 от приложението към Регламент (ЕО) № 1881/2006, се извършва в съответствие с определенията в приложение III към настоящия регламент методи.

Член 4

Анализите за контрол на съдържанието на недиоксиноподобни РСВ в храните, изброени в раздел 5 от приложението към Регламент (ЕО) № 1881/2006, се извършва в съответствие с посочените в приложение IV към настоящия регламент изисквания за методите за анализ.

Член 5

Регламент (ЕС) № 252/2012 се отменя.

Позоваванията на отменения регламент се тълкуват като позовавания на настоящия регламент.

Член 6

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 2 юни 2014 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОПРЕДЕЛЕНИЯ И СЪКРАЩЕНИЯ

I. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

За целите на настоящия регламент се прилагат определенията, посочени в приложение I към Решение 2002/657/ЕО на Комисията ⁽¹⁾.

Освен тези определения за целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- 1.1. „Ниво на действие“ означава нивото от дадено вещество, както е определено в приложението към Препоръка 2013/711/ЕС, при което се налага провеждането на разследвания с цел установяване на източника на това вещество в случаите, в които са налице завишени количества от веществото.
- 1.2. „Скрининг методи“ означава методи, използвани за отсяване на пробите с нива на PCDD/PCDF и на диоксиноподобни PCB, които надвишават максимално допустимите количества или нивата на действие. Те позволяват икономически целесъобразна обработка на голям брой проби, като по този начин се увеличава вероятността за откриване на нови инциденти с висока степен на изложеност и рискове за здравето на потребителите. Скрининг методите се основават на биоаналитични методи или методи на GC-MS. Резултатите от пробите, които надвишават граничните стойности за проверка на съответствието спрямо максимално допустимото количество, се проверяват посредством пълен повторен анализ от оригиналната проба чрез метод за потвърждение.
- 1.3. „Методи за потвърждение“ означава методи, които дават пълна или допълнителна информация, позволяваща идентифицирането и еднозначното количествено определяне на PCDD/PCDF и диоксиноподобни PCB по отношение на максимално допустимото количество или при необходимост, на нивото на действие. При тези методи се използва газова хроматография/маспектрометрия с висока разделителна способност (GC-HRMS) или газова хроматография/тандемна маспектрометрия (GC-MS/MS).
- 1.4. „Биоаналитични методи“ означава методи, които се основават на използването на биологични принципи като клетъчни анализи, рецепторни анализи или имуноанализи. Те не отчитат резултати на ниво конгенери, а само показват ⁽²⁾ нивото на токсичния еквивалент (TEQ), изразено в биоаналитични еквиваленти (BEQ), като потвърждават факта, че не всички съдържащи се в екстракта от проби съединения, които предизвикват отговор при изпитването, могат да се подчиняват на всички изисквания на принципа на TEQ.
- 1.5. „Експериментално измерен аналитичен добив при биоанализ“ означава нивото на BEQ, изчислено от калибрационната крива на TCDD или на PCB 126, коригирано с резултатите от празната проба и след това разделено на нивото на TEQ, определено чрез метода за потвърждение. Чрез него се цели коригиране на фактори като загуба на PCDD/PCDF и на диоксиноподобни съединения по време екстракцията и на пречистването, намаляване или увеличаване на отговора от успоредно извлечените съединения (агонистични и антагонистични ефекти), качество на съответствието на кривата или разлики между стойностите на TEF и на REP. Експериментално измереният аналитичен добив при биоанализ се изчислява от подходящи референтни проби с представителни модели на конгенери около максимално допустимото количество или нивото на действие.
- 1.6. „Полуколичествени методи“ означава методи, които дават приблизителни данни за концентрацията на съответния аналит, като цифровият резултат не отговаря на изискванията за количествените методи.
- 1.7. „Приета специфична граница за количествено определяне на отделен конгенер в дадена проба“ означава най-ниското съдържание на аналита, което може да бъде измерено при разумна степен на статистическа сигурност, при изпълнение на критериите за идентифициране, описани в международно признати стандарти, например в стандарт EN 16215:2012 (Фуражи — определяне на диоксини, диоксиноподобни PCB и на индикаторни PCB чрез GC/HRMS) и/или в последната редакция на методи EPA 1613 и 1668.

Границата за количествено определяне на отделен конгенер може да бъде определена като

- а) концентрацията на даден аналит в екстракта от дадена проба, който предизвиква реакция от страна на техническото устройство за два различни йона, която трябва да се следи при съотношение S/N (сигнал/шум), равно на 3:1 за по-малко интензивния сигнал на необработени данни;
или, ако поради технически причини изчислението на съотношението сигнал/шум не дава надеждни резултати;
- б) най-ниската точка на концентрация на калибрационна крива, която дава приемливо (≤ 30 %) и постоянно (измерено поне в началото и в края на дадена аналитична серия от проби) отклонение спрямо средния относителен фактор на отговор, изчислен за всички точки по калибрационната крива при всяка серия от проби ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Решение 2002/657/ЕО на Комисията от 14 август 2002 г. за прилагане на Директива 96/23/ЕО на Съвета по отношение изпълнението на аналитични методи и тълкуването на резултати (ОВ L 221, 17.8.2002 г., стр. 8).

⁽²⁾ Биоаналитичните методи не са характерни за конгенерите, които са включени в схемата за TEF (фактор за токсична еквивалентност). В екстракта от пробата е възможно наличието на други структурно свързани съединения с активен AhR, които допринасят за общата реакция. Следователно биоаналитичните резултати не могат да се разглеждат като оценка, а по-скоро като показател за стойността на TEQ в пробата.

⁽³⁾ Границата за количествено определяне (LOQ) се изчислява от най-ниската точка на концентрация, като се отчете аналитичният добив от вътрешните стандарти и количеството на пробата.

- 1.8. „Горна граница“ означава принцип, който изисква използването на границата за количествено определяне за изчисляване на участието на всеки конгенер, който не е количествено определен.
- 1.9. „Долна граница“ означава принцип, който изисква използването на стойност нула за изчисляване на участието на всеки конгенер, който не е количествено определен.
- 1.10. „Средна граница“ означава принцип, който изисква използване на половината от границата за количествено определяне за изчисляване на участието на всеки конгенер, който не е количествено определен.
- 1.11. „Партида“ означава определено количество от храна, която е доставена по едно и също време и за която от длъжностно лице са установени общи характеристики като произход, разновидност, вид на опаковката, пакетиращо средство, доставчик или маркировка. По отношение на рибите и рибните продукти се изисква също и сравнимост на размерите на отделните риби. В случаите, в които рибите от една пратка са с различен размер и/или тегло, пратката би могла да се приеме за една партида, но трябва да се приложи специфична процедура за вземане на проби.
- 1.12. „Подпартида“ означава част от голяма партида, установена с оглед на прилагането на даден метод за вземане на проби върху тази избрана част. Всяка подпартида трябва да бъде физически обособена и точно определена.
- 1.13. „Точкова проба“ означава количество материал, взет от едно и също място в партидата или подпартидата.
- 1.14. „Съставна проба“ означава комбинираното общо количество от всички точкови проби, взети от партидата или подпартидата.
- 1.15. „Лабораторна проба“ означава представителна част/количество от съставната проба, предназначено за лабораторията.

II. ИЗПОЛЗВАНИ СЪКРАЩЕНИЯ

BEQ	Биоаналитични еквиваленти
GC	Газова хроматография
HRMS	Масспектрометрия с висока разделителна способност
LRMS	Масспектрометрия с ниска разделителна способност
MS/MS	Тандемна масспектрометрия
PCB	Полихлорирани бифенили
PCDD	Полихлорирани дибензо-р-диоксини
PCDF	Полихлорирани дибензофурани
КК	Контрол на качеството
REP	Относителен потенциал
TEF	Фактор за токсична еквивалентност
TEQ	Токсични еквиваленти
TCDD	Тетрахлородибензодиоксин
U	Разширена неопределеност на измерването

ПРИЛОЖЕНИЕ II

МЕТОДИ ЗА ВЗЕМАНЕ НА ПРОБИ ЗА ЦЕЛИТЕ НА ОФИЦИАЛНИЯ КОНТРОЛ НА СЪДЪРЖАНИЕТО НА ДИОКСИНИ (PCDD/PCDF), ДИОКСИНОПОДОБНИ РСВ И НЕДИОКСИНОПОДОБНИ РСВ В ОПРЕДЕЛЕНИ ХРАНИ

I. ОБХВАТ

Пробите, предназначени за официалния контрол на съдържанието на диоксини (PCDD/PCDF), диоксиноподобни РСВ и недиоксиноподобни РСВ, наричани по-нататък „диоксини и РСВ“, в храните се вземат в съответствие с методите, описани в настоящото приложение. Така получените съставни проби се разглеждат като представителни за партидите или подпартидите, от които са взети. Съответствието с максимално допустимите количества, посочени в Регламент (ЕО) № 1881/2006 за определяне на максимално допустимите количества на някои замърсители в храните, се определя въз основа на количествата, установени в лабораторните проби.

II. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

1. Персонал

Пробите се вземат от угълномощено лице, посочено от държавата членка.

2. Материал, от който се вземат проби

От всяка партида или подпартида, подлежаща на анализ, се вземат отделни проби.

3. Необходими предпазни мерки

При вземането на проби и подготовката на лабораторни проби се вземат предпазни мерки с цел недопускане на каквито и да е промени, които биха могли да окажат влияние върху съдържанието на диоксини и на РСВ, да повлияят неблагоприятно върху аналитичното определяне или да направят съставните проби непредставителни.

4. Точкови проби

Доколкото е възможно, точковите проби се вземат от различни места, разпределени в рамките на цялата партида или подпартида. Всяко отклонение от тази процедура се отбелязва в протокола за вземане на проби съгласно точка II.8 от настоящото приложение.

5. Подготовка на съставната проба

Съставната проба се формира чрез обединяване на всички точкови проби. Тя трябва да тежи поне 1 kg, освен ако това е практически необосновано, например когато се взема образец от единична опаковка или когато продуктът има много висока търговска стойност.

6. Идентични лабораторни проби

От хомогенизираната съставна проба се вземат идентични проби за целите на официалния контрол, на защита или арбитраж, освен ако процедурата не противоречи на установените от държавите членки правила относно правата на ръководителите на хранителните предприятия. Размерът на лабораторните проби за целите на официалния контрол трябва да бъде достатъчен, за да позволи провеждане на повторни анализи.

7. Пакетиране и предаване на пробите

Всяка проба се поставя в чист инертен съд, осигуряващ подходяща защита от замърсяване, от загуба на аналит вследствие на прилепване към вътрешната стена на съда, както и от повреда при транспортирането. По време на транспортиране или при съхранение се вземат всички необходими предпазни мерки за недопускане на промени в състава на пробите.

8. Запечатване и маркиране на пробите

Всяка проба, взета за официална употреба, се запечатва на мястото, където е взета, и се обозначава в съответствие с разпоредбите на държавите членки.

За всяка проба се съхранява протокол за вземане на проби, който позволява всяка партида да бъде еднозначно идентифицирана и който съдържа датата и мястото на вземане на пробата, както и допълнителна информация, която може да бъде от полза за извършващия анализ.

III. ПЛАН ЗА ВЗЕМАНЕ НА ПРОБИТЕ

Прилаганият метод за вземане на проби трябва да гарантира, че съставната проба е представителна за партидата/подпартидата, подлежаща на контрол.

1. Разделяне на партидите на подпартиди

Големите партии се разделят на подпартиди, при условие че подпартидата може да бъде физически отделена. За продуктите, продавани като големи пратки в насипно/наливно състояние (например растителни масла), се прилага таблица 1. За другите продукти се прилага таблица 2. Като се има предвид, че теглото на партидата невинаги е точно кратно число на теглото на подпартидите, теглото на подпартидата може да надвишава посоченото тегло максимум с 20 %.

Таблица 1

Разделяне на партидите на подпартиди при продажби в насипно състояние продукти

Тегло на партидата (тонове)	Тегло или брой на подпартидите
$\geq 1\ 500$	500 тона
> 300 и $< 1\ 500$	3 подпартиди
≥ 50 и ≤ 300	100 тона
< 50	—

Таблица 2

Разделяне на партидите на подпартиди при други продукти

Тегло на партидата (тон)	Тегло или брой на подпартидите
≥ 15	15 — 30 тона
< 15	—

2. Брой точкови проби

Теглото на съставната проба, обединяваща всички точкови проби, трябва да бъде най-малко 1 kg (вж. точка II.5 от настоящото приложение).

Минималният брой точкови проби, който трябва да се вземе от партидата или подпартидата, е посочен в таблици 3 и 4.

При продукти в наливно състояние непосредствено преди вземането на пробата ръчно или с механични средства партидата или подпартидата се смесва оптимално, без да се нарушава качеството на продукта. В този случай се приема, че замърсителите са разпределени равномерно в рамките на дадената партида или подпартида. Следователно за получаването на съставната проба е достатъчно да се вземат три точкови проби от дадена партида или подпартида.

Точковите проби трябва да бъдат със сходно тегло. Теглото на точковата проба трябва да бъде най-малко 100 g.

Всяко отклонение от тази процедура се отбелязва в протокола за вземане на проби, предвиден в точка II.8 от настоящото приложение. В съответствие с разпоредбите на Решение 97/747/ЕО за определяне на равнищата и честотата на вземане на проби, предвидени от Директива 96/23/ЕО за наблюдението на определени вещества и остатъци от тях в някои животински продукти, размерът на съставната проба за кокоши яйца е най-малко 12 яйца (за насипни партии, както и за партии, състоящи се от отделни опаковки, се прилагат таблици 3 и 4).

Таблица 3

Минимален брой точкови проби за вземане от една партида или подпартида

Тегло или обем на партидата/подпартидата (в килограми или литри)	Минимален брой точкови проби за вземане
< 50	3
от 50 до 500	5
> 500	10

В случай че партидата или подпартидата се състои от отделни опаковки или единици от продукта, броят на опаковките или единиците, които трябва да се вземат за образуване на съставната проба, се определя съгласно таблица 4.

Таблица 4

Брой на опаковките или единиците от продукта (точкови проби), които се вземат за образуване на съставната проба, когато партидата или подпартидата се състои от отделни опаковки или единици от продукта

Брой опаковки или единици в партидата/подпартидата	Брой опаковки или единици за вземане
от 1 до 25	поне една опаковка или единица
от 26 до 100	около 5 %, поне 2 опаковки или единици
> 100	около 5 %, максимум 10 опаковки или единици

3. Специфични разпоредби за вземане на проби от партии, съдържащи цели риби, съпоставими по размер и тегло

Смята се, че рибите са съпоставими по размер и тегло, в случай че разликата в размера и теглото им не е повече от около 50 %.

Броят точкови проби, които следва да се вземат от партидата, е посочен в таблица 3. Теглото на съставната проба, обединяваща всички точкови проби, трябва да бъде поне 1 kg (вж. точка II.5).

— В случай че партидата, от която ще бъдат взети проби, съдържа малки риби (отделни риби с тегло на една риба < около 1 kg), се приема, че една цяла риба представлява точкова проба за формиране на съставната проба. В случай че получената съставна проба тежи над 3 kg, точковите проби могат да се състоят от средната част, която следва да тежи поне 100 g, на формиращите съставната проба риби. Цялата част, за която се отнася максимално допустимото количество, се използва за хомогенизиране на пробата.

Средната част на рибата е мястото, където се намира центърът на тежестта. Това място е най-често при гръбната перка (в случай че рибата има гръбна перка) или по средата между хрилете и ануса.

— В случай че партидата, от която ще бъдат взети проби, съдържа по-големи риби (отделни риби с тегло на една риба над около 1 kg), точковата проба следва да се състои от средната част на рибата. Всяка точкова проба следва да тежи най-малко 100 g.

За риби със среден размер (около 1—6 kg) точковата проба се взема като парче от рибата, отрязано от гръбнака до корема в средната част на рибата.

За много едри риби (напр. > около 6 kg) точковата проба се взема от месото на страничния гръбен мускул, разположен от дясната страна (гледано отпред) в средната част на рибата. В случай че вземането на такова парче от средната част на рибата би довело до съществени икономически щети, вземането на поне три точкови проби с тегло поне 350 g за всяка проба може да се приеме като достатъчно, независимо от размера на партидата. Друг вариант е да се вземат равни части от мускулното месо близо до опашката и от мускулното месо близо главата на отделната риба, така че получената точкова проба да бъде представителна по отношение на съдържанието на диоксини в цялата риба.

4. Вземане на проби от партии, съдържащи цели риби с различни размери и/или тегло

— По отношение на формирането на пробите се прилагат разпоредбите в точка III.3.

— Когато преобладават риби с определен размер или тегло (около 80 % или повече от партидата), пробата се взема от рибите с преобладаващия размер или тегло. Пробата се счита за представителна по отношение на цялата партида.

— Когато не преобладават риби с определен размер или тегло, трябва да се гарантира, че избраните за пробата риби са представителни по отношение на партидата. За такива случаи са предвидени специални указания в „Насоки относно вземането на проби от цели риби с различен размер и/или тегло“⁽¹⁾.

5. Вземане на проби при търговия с храни на дребно

Проби от храни при търговия на дребно се вземат при възможност в съответствие с разпоредбите за вземане на проби, посочени в точка III.2 от настоящото приложение.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/dioxins_en.htm

Когато това не е осъществимо, може да бъде приложен алтернативен метод за вземане на проби при търговия на дребно, при условие че такъв метод гарантира достатъчна представителност по отношение на партидата или подпартидата, от която са взети пробите.

IV. СЪОТВЕТВИЕ НА ПАРТИДАТА ИЛИ ПОДПАРТИДАТА СЪС СПЕЦИФИКАЦИЯТА

1. Недиоксиноподобни РСВ

Партидата се приема, ако резултатът от анализа не надвишава максимално допустимото количество на недиоксиноподобни РСВ, определено в Регламент (ЕО) № 1881/2006, като се отчита неопределеността на измерването.

Партидата не съответства на максимално допустимото количество, определено в Регламент (ЕО) № 1881/2006, ако горнограничният резултат от анализа, потвърден с повторен анализ (*), без съмнение надвишава максимално допустимото количество, като се отчита неопределеността на измерването. За проверка на съответствието се използва осреднената стойност от двете определяния, като се отчита неопределеността на измерването.

Неопределеността на измерването може да се вземе предвид, като се приложи един от следните подходи:

- като се изчисли разширената неопределеност, използвайки фактор на покриване 2, който дава доверителна вероятност приблизително 95 %. Дадена партида или подпартида не съответства на разпоредбите, ако измерената стойност минус U е над установеното допустимо количество;
- като се установи критична граница (CCa) в съответствие с разпоредбите на Решение 2002/657/ЕО (точка 3.1.2.5 от приложение I към посоченото решение — при вещества с установена допустима граница). Партидата или подпартидата не отговаря на изискванията, ако измерената стойност е по-голяма или равна на CCa .

Посочените по-горе правила се прилагат по отношение на резултата, получен при анализа на пробата за целите на официалния контрол. При извършване на анализ с цел защита или за справка се прилагат националните правила.

2. Диоксини (PCDD/PCDF) и диоксиноподобни РСВ

Партидата се приема, ако резултатът от еднократен анализ:

- извършен чрез скрининг метод с дял на фалшивите резултати за съответствие под 5 %, сочи, че нивото не надвишава съответното максимално допустимо количество на PCDD/PCDF, нито сумата от PCDD/PCDF и диоксиноподобните РСВ, както е предвидено в Регламент (ЕО) № 1881/2006;
- извършен чрез метод за потвърждение, не надвишава съответното максимално допустимо количество на PCDD/PCDF, нито сумата от PCDD/PCDF и диоксиноподобните РСВ, както е предвидено в Регламент (ЕО) № 1881/2006, като се отчита неопределеността на измерването.

При скрининг анализите трябва да се установят гранични стойности с оглед определянето на съответствието на пробата максимално допустимите количества, установени за PCDD/PCDF или за сумата от PCDD/PCDF и диоксиноподобните РСВ.

Партидата не съответства на максимално допустимото количество, определено в Регламент (ЕО) № 1881/2006, ако горнограничният резултат от анализа, получен чрез метод за потвърждение и потвърден с повторен анализ (**), без съмнение надвишава максимално допустимото количество, като се отчита неопределеността на измерването. За проверка на съответствието се използва средната стойност от двете определяния, като се отчита неопределеността на измерването.

Неопределеността на измерването може да се вземе предвид, като се приложи един от следните подходи:

- като се изчисли разширената неопределеност, използвайки фактор на покриване 2, който дава доверителна вероятност приблизително 95 %. Дадена партида или подпартида не съответства на разпоредбите, ако измерената стойност минус U е над установеното допустимо количество. В случай че PCDD/PCDF и диоксиноподобните РСВ се определят поотделно, за оценената разширена неопределеност на сумата от PCDD/PCDF и диоксиноподобните РСВ се използва сумата от оценената разширена неопределеност на отделните резултати от анализа на PCDD/PCDF и на диоксиноподобните РСВ,
- като се установи критична граница (CCa) в съответствие с разпоредбите на Решение 2002/657/ЕО (точка 3.1.2.5 от приложение I към посоченото решение — при вещества с установена допустима граница). Партидата или подпартидата не отговаря на изискванията, ако измерената стойност е по-голяма или равна на CCa .

Посочените по-горе правила се прилагат по отношение на резултата, получен при анализа на пробата за целите на официалния контрол. При извършване на анализ с цел защита или за справка се прилагат националните правила.

(*) Повторният анализ е необходим, ако резултатът от първото определяне чрез прилагане на методи за потвърждение при използване на маркиран с ^{13}C вътрешен стандарт за съответните аналити сочи несъответствие. Повторният анализ е необходим, за да се изключи възможността от вътрешно кръстосано замърсяване или от случайно смесване на пробите. В случай че анализът се провежда в контекста на инцидент, при който е налице замърсяване, потвърдението чрез повторен анализ може да не се извършва, ако избраните за анализ проби могат да бъдат проследени и свързани с инцидента, при който е получено замърсяването, и откритото количество е значително над максимално допустимото количество.

(**) Обясненията и изискванията за повторен анализ за контрол на нивата за действия са същите като тези в бележка под линия (*) относно максимално допустимите количества.

V. НАДВИШАВАНЕ НА НИВАТА НА ДЕЙСТВИЕ

Нивата на действие са инструмент за отсяване на проби в случаите, в които е подходящо да се идентифицира източник на замърсяване и да се вземат мерки за неговото намаляване или отстраняване. Чрез скрининг методите трябва да се установят подходящи гранични стойности за отсяване на посочените проби. В случай че са необходими значителни усилия за идентифициране на източника или за намаляване или отстраняване на замърсяването, може да е целесъобразно надвишаването на нивата на действие да се потвърди чрез повторен анализ при използване на метод за потвърждение и като се отчита неопределеността на измерването (**).

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ПОДГОТОВКА НА ПРОБИТЕ И ИЗИСКВАНИЯ КЪМ МЕТОДИТЕ ЗА АНАЛИЗ, ИЗПОЛЗВАНИ ЗА КОНТРОЛ НА СЪДЪРЖАНИЕТО НА ДИОКСИНИ (PCDD/PCDF) И НА ДИОКСИНОПОДОБНИ РСВ В ОПРЕДЕЛЕНИ ХРАНИ

1. ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

Изискванията, изложени в настоящото приложение, се прилагат при анализа на храни за целите на официалния контрол на съдържанието на замстените на 2,3,7,8 позиция полихлорирани дибензо-р-диоксини и полихлорирани дибензофурани (PCDD/PCDF) и диоксиноподобни полихлорирани бифенили (диоксиноподобни РСВ), както и за други регулаторни цели.

Наблюдението за наличие на PCDD/PCDF и на диоксиноподобни РСВ в храните може да се извършва чрез два различни вида аналитични методи:

а) **Скрининг методи**

Целта на скрининг методите е отсяване на пробите с нива на PCDD/PCDF и на диоксиноподобни РСВ, които надвишават максимално допустимите количества или нивата на действие. Тези методи позволяват икономически целесъобразна обработка на голям брой проби, като по този начин се увеличава вероятността за откриване на нови инциденти с висока степен на изложеност и рискове за здравето на потребителите. С прилагането им се цели избягване на фалшивите резултати за съответствие. Скрининг методите могат да включват биоаналитични методи и методи GC/MS.

Чрез тях се извършва сравнение на резултата от анализа с граничната стойност и се получава отговор от вида „да/не“ относно евентуалното надвишаване на максимално допустимото количество или нивото на действие. Концентрацията на PCDD/PCDF и сумата от PCDD/PCDF и диоксиноподобните РСВ в пробите, за които има съмнение за несъответствие спрямо максимално допустимото количество, трябва да бъдат определени/потвърдени чрез метод за потвърждение.

Освен това скрининг методите може да дадат индикация за количествата на PCDD/PCDF и диоксиноподобните РСВ, които се съдържат в пробата. При прилагане на биоаналитични скрининг методи резултатът се изразява като биоаналитични еквиваленти (BEQ), докато при прилагане на физикохимични GC-MS той се изразява като токсични еквиваленти (TEQ). Цифрово изразените резултати от скрининг методите са подходящи за доказване на съответствието или на съмненията за несъответствие или надвишаване на нивата на действие и при проследяване чрез методи за потвърждение показват диапазона на нивата. Те не са подходящи за цели като извършване на оценка на фоновите нива, предварителна оценка на количеството, проследяване на тенденции във времето при нивата или повторна оценка на нивата на действие и на максимално допустимите количества.

б) **Методи за потвърждение**

Методите за потвърждение позволяват еднозначното идентифициране и количествено определяне на съдържащите се в дадена проба PCDD/PCDF и диоксиноподобни РСВ и предоставят пълна информация въз основа на конгенерите. Следователно тези методи позволяват извършването на контрол на максимално допустимите количества и нивата на действие, в т.ч. потвърждаване на резултатите, получени чрез скрининг методите. Освен това резултатите могат да бъдат използвани за други цели, като например определяне на ниски фонове нива при мониторинг на храните, проследяване на тенденции във времето, извършване на оценка на експозицията на населението и създаване на база данни за евентуална повторна оценка на нивата на действие и на максимално допустимите количества. Те са важни също така за установяването на модели на конгенери с оглед идентифицирането на източника на евентуално замърсяване. При тези методи се използва GC-HRMS. За потвърждаване на съответствието или несъответствието спрямо максимално допустимите количества може да се използва и GC-MS/MS.

2. КОНТЕКСТ

За да се изчислят концентрациите на токсичните еквиваленти (TEQ), концентрациите на отделните вещества в дадена проба се умножават по съответния им фактор за токсична еквивалентност (TEF), установен от Световната здравна организация и включен в допълнението към настоящото приложение, и след това се сумират, за да се получи общата концентрация на диоксиноподобните съединения, изразени като токсични еквиваленти (TEQ).

Скрининг методите и методите за потвърждение могат да се използват за контрол на определена матрица само ако са достатъчно чувствителни с оглед надеждното откриване на количества на нивото на максимално допустимото количество или на нивото на действие.

3. ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОСИГУРЯВАНЕ НА КАЧЕСТВОТО

- Трябва да се вземат мерки за избягване на кръстосано замърсяване на всеки етап от процедурата за вземане на проби и от анализа.
- Пробите се съхраняват и транспортират в контейнери от стъкло, алуминий, полипропилен или полиетилен, подходящи за съхранение без да се оказва никакво влияние върху нивата на PCDD/PCDF и диоксиноподобните РСВ в пробите. От контейнера за съхранение на пробата се премахват следите от хартиен прах.

- Съхранението и транспортирането на пробите се извършват по начин, при който се запазва целостта на пробата от храна.
 - Доколкото е уместно, всяка лабораторна проба се смилва фино и се смесва оптимално чрез използване на процес, с който е доказано, че се постига пълно хомогенизиране (например смилане, което позволява преминане през сито с размер на отворите 1 mm); пробите се изсушават преди смилането, ако съдържанието на влага в тях е твърде високо.
 - Важно е да се осъществява контрол на реагентите, лабораторната стъклария и оборудването от гледна точка на възможното им влияние върху резултатите на база TEQ или BEQ.
 - Анализ на празна проба се извършва, като се изпълнява цялата аналитична процедура и се пропуска единствено пробата.
 - При биоаналитичните методи е от изключително значение цялата стъклария и разтворителите, използвани при анализа, да преминат изпитвания за отсъствие на съединения, които интерферират при откриването на целевите съединения в работния обхват. Стъкларията се изплаква с разтворители и/или се загрява до температури, подходящи за отстраняване на следи от PCDD/PCDF, диоксиноподобни и интерфериращи съединения от нейната повърхност.
 - Количеството на пробата, използвано за екстракцията, трябва да бъде достатъчно, за да отговаря на изискванията за достатъчно нисък работен обхват, включително концентрациите на максимално допустимото количество или на нивото на действие.
 - Специфичните процедури за подготовка на пробите, използвани при разглежданите продукти, се основават на международно приетите насоки.
 - При рибите кожата трябва да се отстрани, тъй като максимално допустимото количество се отнася за мускулното месо без кожата. Необходимо е обаче останалото мускулно месо, както и мастната тъкан от вътрешната страна на кожата внимателно и изцяло да се отделят от кожата и да се добавят към пробата за анализ.
4. ИЗИСКВАНИЯ КЪМ ЛАБОРАТОРИИТЕ
- В съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ лабораториите трябва да бъдат акредитирани от признат орган, действащ в съответствие с Ръководство 58 на ISO, с цел да се гарантира осигуряване на качеството при анализите. Лабораториите трябва да бъдат акредитирани в съответствие със стандарт EN ISO/IEC 17025.
 - Компетентността на лабораторията трябва да бъде доказана чрез постоянно успешно участие в междулабораторни изследвания за определяне на PCDD/PCDF и диоксиноподобни PCB в съответните матрици от храни и диапазони на концентрация.
 - Лабораториите, които прилагат скрининг методи за рутинен контрол на пробите, трябва да установяват тясно сътрудничество с лаборатории, прилагаша метода за потвърждение, както за целите на контрола на качеството, така и за потвърждаване на аналитичния резултат за проби, за които съществува съмнение за несъответствие.
5. ОСНОВНИ ИЗИСКВАНИЯ, НА КОИТО ТРЯБВА ДА ОТГОВАРЯ АНАЛИТИЧНАТА ПРОЦЕДУРА ЗА ДИОКСИНИ (PCDD/PCDF) И ДИОКСИНОПОДОБНИ PCB
- 5.1. **Нисък работен обхват и граници за количествено определяне**
- Подлежащите на откриване количества от PCDD/PCDF, трябва да бъдат в горната граница на фемтограма (10^{-15} g) поради изключително високата токсичност на някои от тези съединения. За повечето конгенери на PCB е достатъчна граница за количествено определяне от порядъка на нанограма (10^{-9} g). Въпреки това за измерването на по-токсичните диоксиноподобни конгенери на PCB (и по-специално неортозаместените) долната граница на работния обхват трябва да достига до ниските стойности от порядъка на пикограма (10^{-12} g).
- 5.2. **Висока избирателност (специфичност)**
- Необходимо е разграничаване между PCDD/PCDF и диоксиноподобните PCB и множество други налични съвместно екстрахирани и вероятно интерфериращи съединения, чиито концентрации са до няколко степени по-високи от тези на аналитите от значение. При методите газова хроматография/маспектрометрия (GC-MS) е необходимо разграничаване между различните конгенери, например между токсичните конгенери (напр. седемнадесетте заместени на 2,3,7,8 позиция PCDD/PCDF и дванадесетте диоксиноподобни PCB) и други видове конгенери.
 - Биоаналитичните методи трябва да позволяват откриването на целевите съединения като сумата на PCDD/PCDF и/или диоксиноподобните PCB. С пречистването на пробите се цели отстраняване на съединения, предизвикващи фалшиви резултати за несъответствие или на съединения, които могат да доведат до понижаване на отговора, като предизвикат фалшиви резултати за съответствие.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1).

5.3. Висока точност (истинност и прецизност, експериментално измерен аналитичен добив при биоанализ)

- При методите GC-MS определянето трябва да даде валидна оценка за истинската концентрация в дадена проба. Високата степен на точност (точност на измерването: близостта на съответствие на резултата от измерването с истинската или приписваната стойност на измерваното количество) е необходима, за да се избегне отхвърляне на резултата от анализа на дадена проба поради ниска степен на надеждност на определеното ниво на TEQ. Точността се изразява като *истинност* (разлика между средната стойност, измерена за даден аналит в сертифициран материал и неговата сертифицирана стойност, изразена като процент от тази стойност) и *прецизност* (RSD_R , относително стандартно отклонение, което се изчислява на базата на резултатите, получени при възпроизводими условия).
- За биоаналитичните методи трябва да се определи експериментално измереният аналитичен добив при биоанализ.

5.4. Валидиране в диапазона на максимално допустимите количества и общи мерки за контрол на качеството

- По време на процедурата за валидиране и/или по време на рутинните анализи лабораториите трябва да докажат ефективността на даден метод в диапазона на максимално допустимото количество, например на нива 0,5, 1 и 2 пъти по-високи от максимално допустимото количество при приемлив коефициент на вариация за повтарящи се анализи.
- Като вътрешни мерки за контрол на качеството трябва да се извършват редовни изпитвания на празни проби и експерименти с добавка на референтен материал или анализи на контролни проби (за предпочитане е сертифициран референтен материал, ако е наличен). С цел да се гарантира, че анализите се извършват в съответствие с изискванията, диаграмите за контрола на качеството (КК) за изпитванията на празни проби, експериментите с добавка на референтен материал или анализа на контролните проби трябва да се регистрират и проверяват.

5.5. Граница за количествено определяне

- За биоаналитичните скрининг методи установяването на LOQ не е задължително изискване, но трябва да бъде доказано, че методът може да разграничи стойността при празна проба и граничната стойност. При представяне на нивото на BEQ трябва да се установи ниво на отчитане за обработването на проби, чийто отговор е под това ниво. Нивото на отчитане трябва да се различава най-малко три пъти от нивото при процедурите с празни проби, като отговорът е под работния обхват. Следователно това ниво се изчислява от проби, в които целевите съединения се съдържат на равнище около изискваното минимално ниво, а не от съотношението S/N или от аналитична празна проба.
- При методите за потвърждение границата за количествено определяне (LOQ) трябва да бъде около 1/5 от максимално допустимото количество.

5.6. Аналитични критерии

- За да се получат надеждни резултати чрез методите за потвърждение или скрининг методите, в диапазона на максимално допустимото количество или нивото на действие трябва да бъдат изпълнени следните критерии по отношение на стойността на TEQ и съответно на BEQ, независимо дали е определена като общ TEQ (като сума от PCDD/PCDF и диоксиноподобните PCB), или поотделно за PCDD/PCDF и за диоксиноподобните PCB.

	Скрининг чрез биоаналитични или физикохимични методи	Методи за потвърждение
Дял на фалшивите резултати за съответствие (*)	< 5 %	
Истинност		от – 20 до + 20 %
Повторяемост (RSD_r)	< 20 %	
Вътрешнолабораторна възпроизводимост (RSD_R)	< 25 %	< 15 %

(*) Спрямо максимално допустимите количества.

5.7. Специфични изисквания относно скрининг методите

- За целите на скрининга могат да се използват както GC-MS, така и биоаналитични методи. По отношение на методите GC-MS се прилагат изискванията, посочени в точка 6 от настоящото приложение. Специфичните изисквания по отношение на клетъчните биоаналитични методи са изложени в точка 7 от настоящото приложение.
- Лабораториите, които прилагат скрининг методи за рутинен контрол на пробите, трябва да установят тясно сътрудничество с лаборатории, които прилагат метода за потвърждение.

- По време на рутинните анализи се изисква проверка на ефективността на скрининг метода чрез аналитичен контрол на качеството и текущо валидиране на метода. Необходима е непрекъсната програма за контрол на резултатите, които отговарят на изискванията.
 - Проверка за възможно потискане на клетъчния отговор и цитотоксичност

20 % от екстрактите от проби трябва да бъдат измерени при рутинен скрининг със и без добавяне на 2,3,7,8-TCDD в съответствие с максимално допустимото количество или нивото на действие с цел да се провери възможността за евентуално потискане на отговора в резултат на интерфериращите вещества, намиращи се в екстракта от пробата. Измерената концентрация на пробата с добавен референтен материал се сравнява със сумата от концентрацията на екстракта без добавка плюс концентрацията на добавката. Ако тази измерена концентрация е по-ниска от изчислената (сумарната) концентрация с повече от 25 %, това е показател за потенциално потискане на сигнала и съответната проба трябва да бъде подложена на анализ за потвърждаване. Резултатите трябва да се наблюдават посредством диаграми за контрол на качеството.
 - Контрол на качеството на проби, съответстващи на изискванията

В зависимост от матричната проба и опита на лабораторията приблизително между 2 и 10 % от пробите, които съответстват на изискванията, трябва да бъдат потвърдени.
 - Определяне на дела на фалшивите резултати за съответствие въз основа на данните от КК

Определя се дялът на фалшивите резултати за съответствие при скрининг на проби под и над максимално допустимото количество или нивото на действие. Действителният дял на фалшивите резултати за съответствие трябва да бъде под 5 %.

След като от контрола на качеството на съответстващите проби бъдат получени минимум 20 потвърдени резултата за всяка матрица/група матрици, въз основа на тази база данни се правят заключения относно дела на фалшивите резултати на съответствие. Резултатите от проби с диапазон на концентрацията например до 2 пъти максимално допустимото количество, анализирани при кръгови изследвания или при инциденти със замърсяване, също могат да бъдат включени в минимума от 20 резултата за оценка на дела на фалшивите резултати на съответствие. Пробите трябва да обхващат най-често срещаните модели на конгенери, които представляват различни източници.

Въпреки че целта на скрининг анализите трябва да бъде преди всичко откриването на проби, в които са надвишени нивата на действие, критерият за определяне на дела на фалшивите резултати за съответствие е максимално допустимото количество, като се отчита неопределеността на измерването на метода за потвърждение.
 - Потенциалните резултати на несъответствие, получени при скрининга, винаги се проверяват чрез пълен повторен анализ на пълен повторен анализ на оригиналната проба чрез метод за потвърждение. Тези проби могат да бъдат използвани също така за оценка на дела на фалшивите резултати за несъответствие. При скрининг методите дялът на „фалшивите резултати за несъответствие“ е частта от резултатите, потвърдени като съответстващи чрез потвърдителен анализ, като при предишен скрининг за пробата са били установени съмнения за несъответствие. Оценката на ползата от скрининг метода обаче трябва да се основава на сравнение на пробите с фалшиво несъответствие с общия брой на проверените проби. Това съотношение трябва да бъде достатъчно ниско, за да може използването на скрининг метода да бъде от полза.
 - Биоаналитичните методи трябва да предоставят валидна индикация за нивото на TEQ, изчислено и изразено като BEQ, поне при валидирането.
 - Освен това при биоаналитичните методи, прилагани в условия на повторемост, вътрешнолабораторното RSD_r обикновено е по-малко от RSD_r в условия на възпроизводимост.
6. СПЕЦИФИЧНИ ИЗИСКВАНИЯ КЪМ МЕТОДИТЕ GC-MS, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ ИЗПЪЛНЕНИ ЗА ЦЕЛИТЕ НА СКРИНИНГА ИЛИ ПОТВЪРЖДАВАНЕТО
- 6.1. **Приемливи разлики между горнограничните и долнограничните резултати за нивата на WHO-TEQ**
- Разликата между горнограничното и долнограничното ниво не надвишава 20 % за потвърждение на надвишаването на максимално допустимото количество или при необходимост, на нивото на действие.
- 6.2. **Контрол на аналитичния добив**
- За да се валидира аналитичната процедура, още в самото начало на аналитичния метод, например преди фазата на екстракция, трябва да се добавят вътрешни стандарти за PCDD/PCDF, маркирани с ¹³C и заместени с хлор на 2, 3, 7 и 8 позиция, както и вътрешни стандарти за диоксиноподобни PCB, маркирани с ¹³C. Трябва да се добави най-малко един конгенер за всяка от тетра- до октахлорираниите хомоложни групи за PCDD/PCDF и най-малко един конгенер за всяка от хомоложните групи за диоксиноподобните PCB (или най-малко един конгенер за всяка избрана йонзаписваща функция при масспектрометрията за наблюдение на PCDD/PCDF и диоксиноподобни PCB). При методите за потвърждение се използват всичките седемнадесет вътрешни стандарта за PCDD/PCDF, маркирани с ¹³C и заместени на 2, 3, 7 и 8 позиция, и всичките дванадесет вътрешни стандарта за диоксиноподобни PCB, маркирани с ¹³C.

- За конгенерите, за които не се добавя маркиран с ^{13}C аналог, също трябва да се определят относителните фактори на отговор чрез използване на подходящи калибриращи разтвори.
- За храни от растителен произход и храни от животински произход със съдържание на мазнини под 10 % добавянето на вътрешните стандарти трябва задължително да се извърши преди екстракцията. За храни от животински произход със съдържание на мазнини над 10 % вътрешните стандарти могат да се добавят както преди, така и след екстракцията на мазнините. Ефикасността на екстракцията трябва да бъде валидирана по подходящ начин в зависимост от етапа, на който са били добавени вътрешните стандарти, и от това дали резултатите са били отчетени за продукта или на база мазнини.
- Преди анализа с GC-MS трябва да се прибавят един или два стандарта за аналитичния добив (сурогат).
- Необходимо е да се извършва контрол на аналитичния добив. При методите за потвърждение стойностите на аналитичния добив за отделните вътрешни стандарти трябва да бъдат в интервала от 60 до 120 %. Допустими са по-ниски или по-високи проценти на аналитичен добив за отделни конгенери, по-специално определени хепта- и октахлорирани дибензо-р-диоксини и дибензофурани, при условие че участието им в стойността на TEQ не надхвърля 10 % от общата стойност на TEQ (на база сумата от PCDD/PCDF и диоксиноподобните PCB). За скрининг методите чрез GC-MS процентите за аналитичния добив следва да бъдат в интервала от 30 до 140 %.

6.3. Отстраняване на интерфериращи вещества

- Отделянето на PCDD/PCDF от интерфериращите хлорирани съединения като недоксиноподобни PCB и хлорирани дифенилови етери се извършва чрез подходящи хроматографски техники (за предпочитане с флоризилова, алуминиева и/или въглеродна колона).
- Отделянето на изомерите чрез газова хроматография трябва да бъде достатъчно (< 25 % от пик до пик между 1,2,3,4,7,8-HxCDF и 1,2,3,6,7,8-HxCDF).

6.4. Калибриране чрез стандартна крива

- Обхватът на калибрационната крива трябва да покрива съответния диапазон на максимално допустимите количества или нивата на действие.

6.5. Специфични критерии по отношение на скрининг методите

- За GC-HRMS:

При HRMS обикновено разделителната способност е по-голяма или равна на 10 000 за целия масов обхват при минимум 10 %.

Изпълнение на други критерии за идентифициране и потвърждаване, описани в международно признати стандарти, например в стандарт EN 16215:2012 (Фуражи — определяне на диоксини, диоксиноподобни PCB и на индикаторни PCB чрез GC/HRMS) и/или в последната редакция на методи EPA 1613 и 1668.

- За GC-MS/MS:

Мониторинг на най-малко 2 специфични йона прекурсори, всеки от които с един специален йон на преходен продукт, за всички маркирани и немаркирани аналити, предмет на анализа.

Максимален разрешен толеранс на относителните интензитети на йона от $\pm 15\%$ за избрани йони на преходен продукт в сравнение с изчислените или измерените стойности (средно от калибрационните стандарти), при прилагане на идентични условия MS/MS, и по-специално енергия на сблъсъка и налягане на газа при сблъсъка за всеки преход на даден аналит.

Разделителната способност за всеки квадрупол се настройва на по-добра или равна на разделителната способност на единичната маса (разделителна способност на единичната маса: достатъчна разделителна способност, която да отдели един от друг два върха на една масова единица), за да се сведат до минимум интерференциите върху аналитите от значение.

Изпълнение на другите критерии, описани в международно признати стандарти, например в стандарт EN 16215:2012 (Фуражи — определяне на диоксини, диоксиноподобни PCB и на индикаторни PCB чрез GC/HRMS) и/или в последната редакция на методи EPA 1613 и 1668, с изключение на задължението за използване на GC-HRMS.

7. СПЕЦИФИЧНИ ИЗИСКВАНИЯ ПО ОТНОШЕНИЕ НА БИОАНАЛИТИЧНИТЕ МЕТОДИ

Биоаналитичните методи са методи, основани на използването на биологични принципи като клетъчни анализи, рецепторни анализи или имуноанализи. В настоящата точка 7 се установяват изискванията по отношение на биоаналитичните методи като цяло.

По принцип при скрининг метода дадена проба се класифицира като съответстваща проба или като проба, за която има съмнение за несъответствие. За тази цел изчисленото ниво на BEQ се сравнява с граничната стойност (вж. точка 7.3). Пробите със стойност под граничната се определят като съответстващи, а за пробите със стойност, равна на граничната или над нея, има съмнение за несъответствие и се налага анализ чрез метод за потвърждение. На практика ниво на BEQ, което отговаря на 2/3 от максимално допустимото количество, може да послужи като гранична стойност, при условие че е осигурен дял на фалшивите резултати за съответствие под 5 % и приемлив дял на резултатите за фалшиво несъответствие. При различни максимално допустими количества за PCDD/PCDF и за сумата от PCDD/PCDF и диоксиноподобните PCB проверката на съответствието на проби без разделяне на части изисква биоанализът да има подходящи гранични стойности за PCDD/PCDF. За гранична стойност при проверката на пробите, които надвишават нивата на действие, може да послужи подходящ процент от съответното ниво на действие.

Освен това при някои биоаналитични методи може да се определи ориентировъчно ниво, изразено в BEQ, за проби в рамките на работния обхват, които превишават границата на отчитане (вж. точки 7.1.1 и 7.1.6).

7.1. Оценка на отговора на изследването

7.1.1. Общи изисквания

- При изчисляване на концентрациите от калибрационна крива за TCDD стойностите в ниската и високата част на кривата ще показват висока вариация (висок коефициент на вариация (CV). Работният обхват е областта, в която CV е под 15 %. Долната граница на работния обхват (границата на отчитане) трябва да бъде западена значително (поне 3 пъти) над нивото при процедурите с празни проби. Горната граница на работния обхват обикновено се представя чрез стойност EC₇₀ (70 % от максималната ефективна концентрация), но с по-ниска стойност, ако в този обхват CV е над 15 %. Работният обхват се определя по време на валидирането. Граничните стойности (вж. точка 7.3) трябва задължително да бъдат в рамките на работния обхват.
- За стандартните разтвори и екстрактите от проби се провеждат поне два анализа. При повторните анализи стандартният разтвор или контролният екстракт, изследвани в 4 до 6 ямки, разпределени върху лабораторната плака, дават отговор или концентрация (възможно само в рамките на работния обхват) на база CV < 15 %.

7.1.2. Калибриране

7.1.2.1. Калибриране чрез стандартна крива

- Нивата в пробите могат да бъдат оценени чрез сравняване на отговора на изследването с калибрационна крива на TCDD (или PCB 126 или стандартна смес от PCDD/PCDF/диоксиноподобни PCB), за да се изчисли нивото на BEQ в екстракта, а след това и в пробата.
- Калибрационните криви трябва да съдържат от 8 до 12 концентрации (поне при повторните анализи) с достатъчно концентрации в долната част на кривата (работния обхват). Трябва да се обърне специално внимание на качеството на съответствието на кривата спрямо работния обхват. При оценката на степента на съответствие при нелинейна регресия стойността R² като такава има малко или никакво значение. По-голямо съответствие се постига чрез свеждане до минимум на разликата между изчислените и наблюдаваните нива в работния обхват на кривата (например чрез свеждане до минимум на сбора от квадратите на остатъците).
- Впоследствие оцененото ниво в екстракта от пробата се коригира за нивото на BEQ, изчислено за матрица/празна проба разтворител (за да се вземат предвид примесите от използваните разтворители и химикали), както и за експериментално измерен аналитичен добив (изчислено от нивото на BEQ на подходящи референтни проби с представителни модели на конгенера около максимално допустимото количество или нивото на действие). За извършване на корекция за аналитичен добив, експериментално измерения аналитичен добив трябва да бъде винаги в рамките на необходимия обхват (вж. точка 7.1.4). Референтните проби, които се използват за корекция за аналитичен добив, следва да отговарят на изискванията, посочени в точка 7.2.

7.1.2.2. Калибриране с референтни проби

Като алтернатива може да се използва калибрационна крива, съставена въз основа на поне 4 референтни проби (вж. точка 7.2): една празна проба от матрица плюс три референтни проби със стойност 0,5, 1 и 2 пъти стойността на максимално допустимото количество или нивото на действие, като така не се налага корекция за празна проба и за добив. В този случай отговорът на изследването, съответстващ на 2/3 от максимално допустимото количество (вж. точка 7.3), може да бъде изчислен пряко от тези проби и да бъде използван като гранична стойност. За гранична стойност при проверката на пробите, които надвишават нивата на действие, би могъл да се използва подходящ процент от тези нива на действие.

7.1.3. Отделно определяне на PCDD/PCDF и диоксиноподобните PCB

Екстрактите могат да бъдат разделени на части, съдържащи PCDD/PCDF и диоксиноподобни PCB, което позволява отчитане на равнищата на TEQ (изразени като BEQ) поотделно за PCDD/PCDF и за диоксиноподобните PCB. За предпочитане е да се използва калибрационна крива със стандарт PCB 126 при оценката на резултатите за частта, която съдържа диоксиноподобни PCB.

7.1.4. Експериментално измерени аналитични добиви при биоанализ

Експериментално измереният аналитичен добив при биоанализ се изчислява от подходящи референтни проби с представителни модели на конгенери около максимално допустимото количество или нивото на действие и се изразява като процент от нивото на BEQ спрямо нивото на TEQ. В зависимост от вида на анализа и на използваните TEF⁽¹⁾, разликите между факторите TEF и REP за диоксиноподобните PCB могат да доведат до ниски експериментално измерени аналитични добиви за диоксиноподобните PCB в сравнение с PCDD/PCDF. Следователно, ако се извършва отделно определяне на PCDD/PCDF и на диоксиноподобните PCB, експериментално измереният аналитичен добив при биоанализ е: за диоксиноподобни PCB — от 20 до 60 %, за PCDD/PCDF — от 50 до 130 % (интервалите се прилагат за калибрационната крива за TCDD). Тъй като делът на диоксиноподобните PCB в сумата от PCDD/PCDF и диоксиноподобни PCB може да варира между различните матрици и проби, експериментално измереният аналитичен добив при биоанализ за параметъра на сумата отразява тези разлики и трябва да бъде между 30 и 130 %.

7.1.5. Контрол на аналитичния добив при пречистване

Загубата на съединения по време на пречистването трябва да бъде проверена при валидирането. Празна проба, към която е добавена смес от различните конгенери, се подлага на пречистване (най-малко $n = 3$), а аналитичният добив и вариациите се проверяват чрез метод за потвърждение. Аналитичният добив трябва да бъде между 60 и 120 % особено за конгенери, чийто дял в нивото на TEQ в различни смеси е над 10 %.

7.1.6. Граница на отчитане

При отчитане на равнищата на BEQ границата на отчитане се определя от съответните матрични проби, които включват типични модели на конгенери, а не от калибрационната крива на стандартите поради ниската прецизност в долната част на кривата. Трябва да се вземе предвид въздействието на екстракцията и на пречистването. Границата на отчитане следва да бъде установена доста над нивото при процедурите с празни проби (поне три пъти над него).

7.2. Използване на референтни проби

- Референтните проби представляват матрични проби, модели на конгенери и интервали на концентрация за PCDD/PCDF и диоксиноподобни PCB около максимално допустимото количество или нивото на действие.
- Във всяка серия от изпитвания следва да бъде включена процедура с празна проба, или за предпочитане празна проба от матрица, както и референтна проба със стойност на максимално допустимото количество или нивото на действие. Тези проби се подлагат на екстракция и се изследват по едно и също време при еднакви условия. Референтната проба следва да покаже много по-ясен отговор в сравнение с празната проба, като по този начин се гарантира пригодността на изпитването. Тези проби могат да се използват за корекция за празна проба и за аналитичен добив.
- Референтните проби, които са избрани за корекция за аналитичен добив, трябва да бъдат представителни по отношение на пробите за изпитване, което означава, че моделите на конгенерите не трябва да водят до подценяване на нивата.
- При контрола на максимално допустимото количество или нивото на действие могат да се включат допълнителни референтни проби със стойности например 0,5 и 2 пъти стойността на максимално допустимото количество или нивото на действие с цел установяване ефективността на изпитването в интервала от значение. Съчетани, тези проби могат да се използват за изчисляване на равнищата на BEQ в пробите за изпитване (вж. точка 7.1.2.2).

7.3. Определяне на гранични стойности

Трябва да се установи връзка между биоаналитичните резултати, изразени в BEQ, и резултатите от методите за потвърждение, изразени в TEQ (например чрез калибрационни експерименти, при които се отчита влиянието на матрицата върху калибрационните проби и които включват референтни проби с добавка 0, 0,5, 1 и 2 пъти максимално допустимото количество с 6 повторения на всяко ниво ($n = 24$). Факторите за корекция (за празна проба и за аналитичен добив) могат да бъдат оценени въз основа на посочената връзка, но те трябва да бъдат проверявани за всяка серия от изпитвания, като се включат процедури с празни проби или празни проби от матрица, както и проби от аналитичния добив (7.2).

Граничните стойности се установяват с оглед взимане на решение за съответствието на пробите спрямо максимално допустимите количества или за контрол на нивата на действие, ако е необходимо, като съответните максимално допустими количества или нива на действие се задават или поотделно за PCDD/PCDF и за диоксиноподобните PCB, или за сумата от PCDD/PCDF и диоксиноподобните PCB. Тези стойности са представени чрез долната крайна точка на разпределението на биоаналитичните резултати (коригирани за празна проба и за аналитичен добив), съответстваща на критичната граница при метода за потвърждение въз основа на 95-процентна доверителна вероятност, което предполага процент на фалшивите резултати за съответствие $< 5 \%$, и при $RSD_R < 25 \%$. Критичната граница при метода за потвърждение е максимално допустимото количество, като се отчита неопределеността на измерването.

⁽¹⁾ Настоящите изисквания се базират на TEF, публикувани в: M. Van den Berg et al, Toxicol Sci 93 (2), 223–241 (2006).

На практика граничната стойност (изразена в BEQ) може да бъде изчислена, като се приложат следните подходи (вж. графика 1):

- 7.3.1. Използване на долната граница на 95-процентния интервал на предвиждане при критична граница при метода за потвърждение:

$$\text{Гранична стойност} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - s_{y,x} * t_{\alpha, f=m-2} \sqrt{1/n + 1/m + (x_i - \bar{x})^2 / Q_{xx}}$$

където:

BEQ_{DL} BEQ съответства на критичната граница при метода за потвърждение, която представлява максимално допустимото количество при отчитане на неопределеността на измерването

$s_{y,x}$ остатъчно стандартно отклонение

$t_{\alpha, f=m-2}$ коефициент на Стюдънт ($\alpha = 5\%$, $f =$ степени на свобода, едностранни)

m общ брой калибрационни точки (индекс j)

n брой повторения на всяко ниво

x_i концентрация на пробата (изразена в TEQ) в калибрационна точка i , определена чрез метода за потвърждение

\bar{x} средна стойност на концентрациите (изразена в TEQ) на всички калибрационни проби

$Q_{xx} = \sum_{j=1}^m (x_j - \bar{x})^2$ параметър за сумата на квадрат,

$i =$ индекс за калибрационна точка i

- 7.3.2. Изчисляване въз основа на биоаналитични резултати (коригирани за празна проба и за аналитичен добив) от множество анализи на проби ($n \geq 6$), замърсени на нивото на критичната граница при метода за потвърждение, като долна крайна точка на разпределението на данните при съответната осреднена стойност на BEQ:

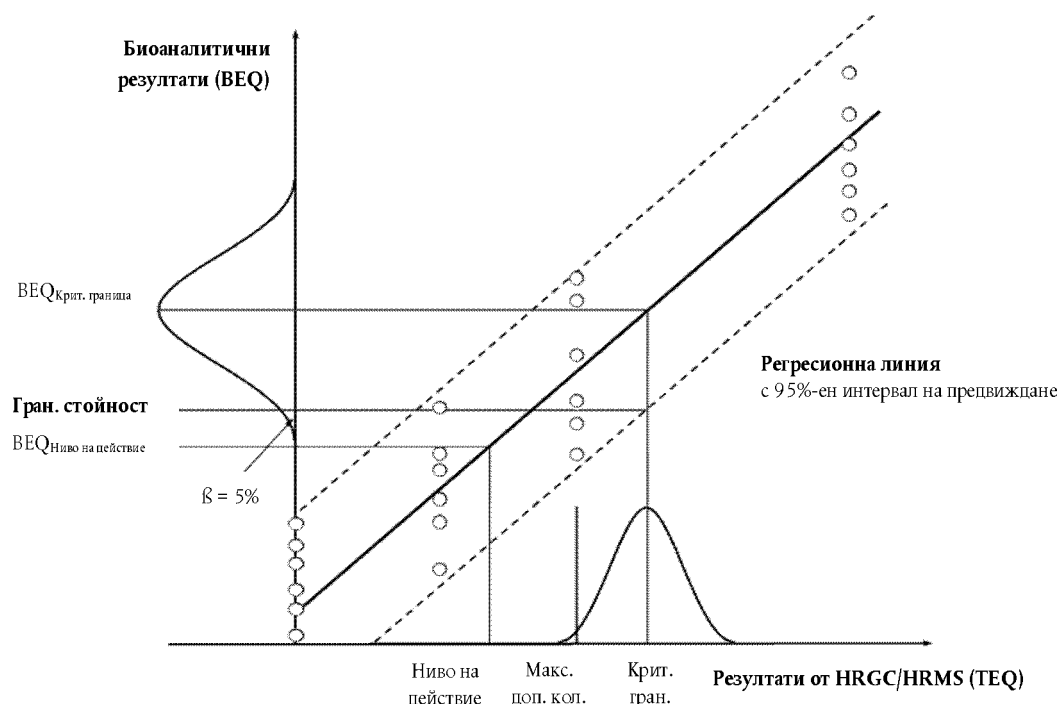
$$\text{гранична стойност} = \text{BEQ}_{\text{DL}} - 1,64 \times \text{SD}_R$$

където:

SD_R стандартно отклонение на резултатите на биоанализа при BEQ_{DL} , измерено в условия на вътрешнолабораторна възпроизводимост

- 7.3.3. Изчисляване като средна стойност на биоаналитичните резултати (изразени в BEQ, коригирани за празна проба и за аналитичен добив) от множество анализи на проби ($n \geq 6$), замърсени на $2/3$ от нивото на максимално допустимото количество или нивото на действие. В този случай се има предвид наблюдението, че това ниво ще бъде около граничната стойност, определена съгласно точка 7.3.1 или 7.3.2.

Графика 1

Изчисляване на гранични стойности въз основа на 95-процентна доверителна вероятност, при което делът на фалшивите резултати на съответствие е $< 5\%$, а $RSD_R < 25\%$:

1. от *долната* граница на 95-процентния интервал на предвиждане при критичната граница при метода за потвърждение
2. от множество анализи на проби ($n \geq 6$), замърсени на нивото на критичната граница при метода за потвърждение, като *долна* крайна точка на разпределението на данните (представен на графиката чрез камбановидна крива) при съответната осреднена стойност на BEQ.

7.3.4. Ограничения за граничните стойности:

Граничните стойности на база BEQ, които са изчислени от RSD_R , постигнато по време на валидирането при използване на ограничен брой проби с различни модели на матриците/конгенерите, могат да бъдат по-високи от максимално допустимите количества или нивата на действие на база TEQ поради по-голямата прецизност в сравнение с постиганата при рутинни условия, при които трябва да се контролира неизвестен спектър от възможни модели на конгенери. В такива случаи граничните стойности се изчисляват при RSD_R , което е равно на 25% или за предпочитане — на две трети от максимално допустимото количество или нивото на действие.

7.4. Характеристики за ефективност

- Тъй като при биоаналитичните методи не могат да се използват вътрешни стандарти, за да се получат данни за стандартното отклонение в рамките на изпитванията и между различните серии изпитвания, се извършват изпитвания за повторяемост. Повторяемостта трябва да бъде под 20% , а вътрешнолабораторната възпроизводимост — под 25% . Това се базира на изчислените като BEQ нива след корекция за празна проба и за аналитичен добив.
- Като част от процеса на валидиране трябва да се докаже, че чрез изследването се постига разграничаване между празна проба и ниво, равно на граничната стойност, което позволява да се идентифицират пробите над съответната гранична стойност (вж. точка 7.1.2).
- Трябва да бъдат определени целевите съединения, възможните интерференции, както и максимално допустимите количества в празната проба.
- Процентното стандартно отклонение в отговора или в концентрацията, изчислена от отговора (възможно само в работния обхват) при трикратно определяне на екстракт от проба, не трябва да надхвърля 15% .
- Некоригираните резултати от референтната/референтните проба/проби, изразени в BEQ (празна проба и на нивото на максимално допустимото количество или на нивото на действие), се използват за оценка на ефективността на биоаналитичния метод спрямо постоянен период от време.
- За да се гарантира, че анализите се провеждат в съответствие с изискванията, се регистрират и проверяват диаграми за контрол на качеството (КК) за процедурите с празни проби, както и за всеки вид референтна проба; за процедурите с празни проби по-специално това се извършва по отношение на изискваната минимална разлика спрямо ниската част на работния обхват, а за референтните проби — по отношение на вътрешнолабораторната възпроизводимост. Процедурите с празни проби трябва да бъдат контролирани стриктно, за да се избегнат фалшиви резултати за съответствие при приспадането.
- Резултатите от анализите чрез методите за потвърждение на проби, за които има съмнение за несъответствие, както и на $2 - 10\%$ от съответстващите на изискванията проби (минимум 20 проби за матрица) се събират и се използват за оценка на ефективността на скрининг метода и на връзката между BEQ и TEQ. Тази база данни може да бъде използвана за повторна оценка на граничните стойности, които се прилагат при рутинните проби за валидираните матрици.
- Ефикасността на метода може да бъде доказана също и чрез участие в кръгови изпитвания. Резултатите от пробите с концентрация например до 2 пъти максимално допустимото количество, анализирани при кръговите изпитвания, също могат да бъдат включени при оценяването на дела на фалшивите резултати за съответствие, ако лабораторията докаже своята ефективност. Пробите трябва да обхващат най-често срещаните модели на конгенери, които представляват различни източници.
- При инциденти граничните стойности могат да бъдат подлагани на преоценка, която да отрази специфичната матрица и модела на конгенера при конкретния инцидент.

8. ПРЕДСТАВЯНЕ НА РЕЗУЛТАТИТЕ

Методи за потвърждение

- Доколкото позволява аналитичната процедура, резултатите от анализа следва да включват количествата на отделните конгенери на PCDD/PCDF и диоксиноподобни PCB и да се отбелязват като долна граница, горна граница и средна граница с цел да се включи максимално възможната информация при изразяването на резултатите, позволяваща интерпретирането им в съответствие със специфичните изисквания.

- Отчетът включва също така информация за метода, използван при екстракцията на PCDD/PCDF, диоксиноподобни PCB и мазнини. Съдържанието на мазнини в пробата се определя и представя за проби от храни, за които има установени максимално допустими количества, изразени на база мазнини, и при които очакваната концентрация е между 0 и 2 % (в съответствие с действащото законодателство); за други видове проби определянето на съдържанието на мазнини не е задължително.
- Данните за аналитичния добив за отделните вътрешни стандарти трябва да бъдат представени в случаите, в които аналитичният добив е извън обхвата, посочен в точка 6.2, когато максимално допустимото количество е надвишено (в този случай — аналитичния добив за един или два повторни анализа) или в други случаи при поискване.
- Тъй като при установяването на съответствието на пробата неопределеността на измерването трябва да бъде взета предвид, този параметър трябва също да бъде представен. Така аналитичните резултати трябва да бъдат представени като $x \pm U$, където x е аналитичният резултат, а U — разширената неопределеност на измерването, като се използва фактор на покриване 2, който дава доверителна вероятност приблизително 95 %. В случай че PCDD/PCDF и диоксиноподобните PCB се определят поотделно, за разширената неопределеност на сумата от PCDD/PCDF и диоксиноподобните PCB се използва сумата от оценената разширена неопределеност на отделните резултати от анализа на PCDD/PCDF и на диоксиноподобните PCB.
- Ако неопределеността на измерването се взема предвид чрез прилагане на ССа (както е описано в приложение II, точка IV.2), този параметър трябва да бъде представен.
- Резултатите трябва да бъдат изразени в същите единици и (най-малко) със същия брой значещи цифри като определените в Регламент (ЕО) № 1881/2006 максимално допустими количества.

Биоаналитични скрининг методи

- Резултатът от скрининга се представя като резултат за съответствие или резултат със съмнение за несъответствие.
- В допълнение резултатът за PCDD/PCDF и/или за диоксиноподобните PCB може да се представи като изразен в биоаналитични еквиваленти (BEQ), а не в TEQ (вж. приложение III, точка 1). Пробите, чийто отговор е под границата на отчитане, се представят като проби под границата на отчитане.
- За всеки тип матрична проба в отчета се посочва максимално допустимото количество или нивото на действие, на което се базира оценката.
- В отчета се посочва видът на използваното изследване, принципът, на който той се базира, както и видът на калибрирането.
- Отчетът включва също така информация за метода, използван при екстракцията на PCDD/PCDF, диоксиноподобни PCB и мазнини. Съдържанието на мазнини в пробата се определя и представя за проби от храни, за които има установени максимално допустими количества или нива на действие, изразени на база мазнини, и при които очакваната концентрация е между 0 и 2 % (в съответствие с действащото законодателство); за други видове проби определянето на съдържанието на мазнини не е задължително.
- При проби, за които има съмнение за несъответствие, отчетът трябва да включва бележка относно действията, които да бъдат предприети. Концентрацията на PCDD/PCDF и сумата от PCDD/PCDF и диоксиноподобните PCB в пробите с повишени количества трябва да бъдат определени/потвърдени чрез метод за потвърждение.

Допълнение

ФТЕ на СЗО за оценка на риска за хора, изготвени въз основа на заключенията на работния семинар на експертите в рамките на Международната програма за химическа безопасност (МПХБ) на Световната здравна организация (СЗО), проведен в Женева през юни 2005 г. (Martin van den Berg et al., The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds. Toxicological Sciences 93(2), 223–241 (2006))

Конгенер	Стойност на TEF	Конгенер	Стойност на TEF
Дибензо-р-диоксини (PCDD)		Диоксиноподобни PCB Не-орто PCB + моно-орто PCB	
2,3,7,8-TCDD	1	Не-орто PCB	
1,2,3,7,8-PeCDD	1		
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB 77	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB 81	0,0003
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB 126	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	PCB 169	0,03
OCDD	0,0003		
Дибензофурани (PCDF)		Моно-орто PCB	
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB 105	0,00003
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03	PCB 114	0,00003
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3	PCB 118	0,00003
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB 123	0,00003
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 156	0,00003
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB 157	0,00003
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 167	0,00003
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB 189	0,00003
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0003		

Използвани съкращения: Т = тетра; Ре = пента; Нх = хекса; Нр = хепта; О = окта; CDD = хлордибензодиоксин; CDF = хлордибензофуран; СВ = хлоробифенил.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ПОДГОТОВКА НА ПРОБИТЕ И ИЗИСКВАНИЯ КЪМ МЕТОДИТЕ ЗА АНАЛИЗ, ИЗПОЛЗВАНИ ПРИ КОНТРОЛ НА СЪДЪРЖАНИЕТО НА НЕДИОКСИНОПОДОБНИ РСВ (РСВ № 28, 52, 101, 138, 153, 180) В ОПРЕДЕЛЕНИ ХРАНИ

Посочените в настоящото приложение изисквания се прилагат за анализа за целите на официалния контрол на нивата на недиоксиноподобни полихлорирани бифенили (недиоксиноподобни РСВ) и за други регулаторни цели.

1. Приложими методи за откриване:

Газова хроматография/електроноулавяща детекция (GC/ECD), GC-LRMS, GC-MS/MS, GC/HRMS или еквивалентни методи.

2. Идентифициране и потвърждаване на аналитите от значение:

- Време на относително задържане спрямо вътрешните стандарти или референтните стандарти (допустимо отклонение от $\pm 0,25$ %).
- Отделяне посредством газова хроматография на всички шест индикаторни РСВ (PCB 28, PCB 52, PCB 101, PCB 138, PCB 153 и PCB 180) от интерфериращите вещества, по-специално съвместно елуиращи РСВ, особено ако количествата в пробите са в рамките на законово установените ограничения и несъответствието трябва да бъде потвърдено.

(Конгенери, за които е установено, че често елуират съвместно, са например PCB 28/31, PCB 52/69 и PCB 138/163/164. При GC-MS трябва да се вземат предвид и възможните интерференции, причинени от фрагменти от конгенери с по-високо съдържание на хлор.)

- За техниките за GC-MS:

- Наблюдение най-малко на:

- два специфични йона за HRMS,
- два специфични йона при $m/z > 200$ или три специфични йона при $m/z > 100$ за LRMS;
- 1 прекурсор и 2 производни йона за MS-MS.

- Максимално допустим толеранс за интензитетното съотношение за избраните масови фрагменти:

Относително отклонение на интензитетното съотношение на избрани масови фрагменти от теоретичния интензитет или калибрационния стандарт за базовия йон (най-силно присъстващия наблюдаван йон) и за потвърдителния йон/потвърдителните йони:

Относителен интензитет на потвърдителния йон/потвърдителните йони в сравнение с базовия йон	GC-EI-MS (относително отклонение)	GC-CI-MS, GC-MS ^a (относително отклонение)
> 50 %	± 10 %	± 20 %
от > 20 до 50 %	± 15 %	± 25 %
от > 10 до 20 %	± 20 %	± 30 %
≤ 10 %	± 50 % (*)	± 50 % (*)

(*) Налице е достатъчен брой масови фрагменти с относителен интензитет > 10 %, следователно не е препоръчително използването на потвърдителния/потвърдителните йон/йони с относителен интензитет, по-малък от 10 % в сравнение с целевия йон.

- За GC-ECD:

Потвърждаване на резултатите, които надхвърлят толеранса, с две GC колони с неподвижни фази с различна полярност.

3. Доказване на ефективността на метода:

Валидиране в диапазона на максимално допустимото количество (от 0,5 до 2 пъти максимално допустимото количество) с приемлив коефициент на вариация за повтарящите се анализи (вж. изисквания за междинна прецизност в точка 8).

4. Граница за количествено определяне:

Стойностите от изпитвания на празни проби не трябва да бъдат над 30 % от нивото на замърсяване, съответстващо на максималната граница ⁽¹⁾.

5. Контрол на качеството:

Редовни контролни изпитвания на празни проби, анализ на проби с добавка на референтен материал, проби за контрол на качеството, участие в междулабораторни изследвания за съответните матрици.

6. Контрол на аналитичния добив:

- Използване на подходящи вътрешни стандарти с физикохимични свойства, сравними с тези на аналитите от значение.
- Добавяне на вътрешни стандарти:
 - добавяне към продукти (преди екстракцията и пречистването);
 - добавянето е възможно и за екстрахиран мазнини (преди пречистването), ако максимално допустимото количество е изразено на база мазнини.
- Изисквания за методите, при които се използват всички шест изотопно белязани конгенери на индикаторни РСВ:
 - корекция на резултатите за аналитичния добив при вътрешни стандарти;
 - общоприетият аналитичен добив при изотопно белязани вътрешни стандарти е между 50 и 120 %;
 - допустима е по-ниска или по-висока степен на аналитичен добив за отделни конгенери, при които участието в сумата от шестте индикаторни РСВ е под 10 %.
- Изисквания за методите, при които не всички шест изотопно белязани вътрешни стандарта се използват, или при които се използват други вътрешни стандарти:
 - контрол на аналитичния добив при вътрешния/вътрешните стандарт/стандарти за всяка проба;
 - приемливият аналитичен добив за вътрешния/вътрешните стандарт/стандарти е между 60 и 120 %;
 - корекция на резултатите за аналитичен добив за вътрешни стандарти.
- Аналитичният добив при небелязани конгенери се проверява чрез проби с добавен референтен материал или проби за контрол на качеството с концентрации в диапазона на максимално допустимото количество. Приемливият аналитичен добив за посочените конгенери е между 70 и 120 %.

7. Изисквания към лабораториите:

В съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 882/2004 лабораториите трябва да бъдат акредитирани от признат орган, действащ в съответствие с Ръководство 58 на ISO, с цел да се гарантира осигуряване на качеството при анализите. Лабораториите трябва да бъдат акредитирани в съответствие със стандарт EN ISO/IEC 17025.

8. Характеристики за ефективност: критерии за сумата от шестте индикаторни РСВ на нивото на максимално допустимото количество:

Истинност	от – 30 до + 30 %
Междинна прецизност (процент RSD)	≤ 20 %
Разлика между изчислението за горна и долна граница	≤ 20 %

9. Представяне на резултатите

- Доколкото аналитичната процедура позволява, резултатите от анализа трябва да включват нивата на отделните конгенери на РСВ и да бъдат представени като долна граница, горна граница и средна граница с цел при представянето им да бъде включена възможно най-много информация, което да позволи тълкуване в съответствие със специфични изисквания.
- Отчетът трябва да включва също така данни за метода, използван за екстракция на РСВ и на мазнини. Съдържанието на мазнини в пробата се определя и представя за проби от храни, за които има установени максимално допустими количества, изразени на база мазнини, и при които очакваната концентрация е между 0 и 2 % (в съответствие с действащото законодателство); за други видове проби определянето на съдържанието на мазнини не е задължително.

⁽¹⁾ Препоръчително е делът на нивото на реагента при празна проба в нивото на замърсителя в дадена проба да бъде по-нисък. Лабораторията е отговорна за контрола на вариацията в нивата при празни проби, и по-специално ако нивата при празна проба се приспадат.

- Данните за аналитичния добив за отделните вътрешни стандарти трябва да бъдат представени в случаите, в които аналитичният добив е извън обхвата, посочен в точка 6, когато максимално допустимото количество е надвишено или в други случаи при поискване.
 - Тъй като при установяването на съответствието на пробата неопределеността на измерването трябва да бъде взета предвид, този параметър трябва също да бъде представен. Така аналитичните резултати трябва да бъдат представени като $x \pm U$, където x е аналитичният резултат, а U — разширената неопределеност на измерването, като се използва фактор на покриване 2, който дава доверителна вероятност приблизително 95 %.
 - Ако неопределеността на измерването се взема предвид чрез прилагане на ССа (както е описано в приложение II, точка IV.1), този параметър трябва да бъде представен.
 - Резултатите трябва да бъдат изразени в същите единици и (най-малко) със същия брой значещи цифри като определените в Регламент (ЕО) № 1881/2006 максимално допустими количества.
-

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 590/2014 НА КОМИСИЯТА**от 2 юни 2014 година****за установяване на стандартни стойности при внос с цел определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) ⁽¹⁾,като взе предвид Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията от 7 юни 2011 г. за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци ⁽²⁾, и по-специално член 136, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) В изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг на многостранните търговски преговори в Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 са посочени критериите, по които Комисията определя стандартните стойности при внос от трети държави за продуктите и периодите, посочени в приложение XVI, част А от същия регламент.
- (2) Стандартната стойност при внос се изчислява за всеки работен ден съгласно член 136, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, като се вземат под внимание променливите данни за всеки ден. В резултат на това настоящият регламент следва да влезе в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Стандартните стойности при внос, посочени в член 136 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011, са определени в приложението към настоящия регламент.

*Член 2*Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 2 юни 2014 година.

*За Комисията,**от името на председателя,*

Jerzy PLEWA

Генерален директор на генерална дирекция „Земеделие и развитие на селските райони“

⁽¹⁾ OBL 299, 16.11.2007 г., стр. 1.⁽²⁾ OBL 157, 15.6.2011 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Стандартни стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)		
Код по КН	Код на трета държава ⁽¹⁾	Стандартна стойност при внос
0702 00 00	MK	64,8
	TR	64,5
	ZZ	64,7
0707 00 05	AL	25,2
	MK	40,7
	TR	121,6
0709 93 10	ZZ	62,5
	TR	114,5
	ZZ	114,5
0805 50 10	TR	121,8
	ZA	129,3
	ZZ	125,6
0808 10 80	AR	104,3
	BR	77,8
	CL	99,5
	CN	127,0
	NZ	137,5
	US	161,6
	UY	70,3
	ZA	120,5
	ZZ	112,3
	0809 29 00	TR
ZZ		444,9

⁽¹⁾ Номенклатура на държавите, определена с Регламент (ЕО) № 1833/2006 на Комисията (ОВ L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „с друг произход“.

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ EUCAP SAHEL MALI/1/2014 НА КОМИТЕТА ПО ПОЛИТИКА И СИГУРНОСТ

от 26 май 2014 година

за назначаване на ръководителя на мисията на Европейския съюз по линия на ОПСО в Мали (EUCAP Sahel Mali)

(2014/310/ОВППС)

КОМИТЕТЪТ ПО ПОЛИТИКА И СИГУРНОСТ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 38, трета алинея от него,

като взе предвид Решение 2014/219/ОВППС на Съвета от 15 април 2014 г. относно мисията на Европейския съюз по линия на ОПСО в Мали (EUCAP Sahel Mali) ⁽¹⁾, и по-специално член 7, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно Решение 2014/219/ОВППС Комитетът по политика и сигурност е оправомощен, в съответствие с член 38 от Договора, да взема необходимите решения с цел политически контрол и стратегическо ръководство на мисията EUCAP Sahel Mali, включително решението за назначаване на ръководител на мисията.
- (2) Върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност предложи назначаването на г-н Albrecht CONZE за ръководител на мисията EUCAP Sahel Mali от 26 май 2014 г. до 14 януари 2015 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Г-н Albrecht CONZE се назначава за ръководител на мисията на Европейския съюз по линия на ОПСО в Мали (EUCAP Sahel Mali) от 26 май 2014 г. до 14 януари 2015 г.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 26 май 2014 година.

За Комитета по политика и сигурност

Председател

W. STEVENS

⁽¹⁾ OBL 113, 16.4.2014 г., стр. 21.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА**от 26 май 2014 година****за назначаване на двама членове от Белгия и на един заместник-член от Белгия в Комитета на регионите**

(2014/311/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 305 от него,

като взе предвид предложението на правителството на Белгия,

като има предвид, че:

- (1) На 22 декември 2009 г. и на 18 януари 2010 г. Съветът прие решения 2009/1014/ЕС ⁽¹⁾ и 2010/29/ЕС ⁽²⁾ за назначаване на членове и заместник-членове на Комитета на регионите за периода от 26 януари 2010 г. до 25 януари 2015 г. След изтичането на мандата на г-н Charles PICQUÉ, на 26 ноември 2012 г. с Решение 2012/736/ЕС на Съвета ⁽³⁾ г-н Alain HUTCHINSON беше назначен за член до 25 януари 2015 г., а г-н Charles PICQUÉ беше назначен за заместник-член. След изтичането на мандата на г-н Jos CHABERT, на 28 януари 2013 г. с Решение 2013/68/ЕС на Съвета ⁽⁴⁾ г-н Jean-Luc VANRAES беше назначен за член до 25 януари 2015 г.
- (2) След изтичането на изборните мандати, въз основа на които бяха назначени г-н Jean-Luc VANRAES и г-н Alain HUTCHINSON, се освободиха две места за членове на Комитета на регионите. След изтичането на изборния мандат, въз основа на който беше назначен г-н Charles PICQUÉ, се освободи едно място за заместник-член,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Назначават се в Комитета на регионите, считано от 26 май 2014 г. за остатък от мандата, а именно до 25 януари 2015 г.:

а) за членове:

- г-н Jean-Luc VANRAES, *Gemeenteraadslid in Ukkel*
- г-н Alain HUTCHINSON, *Conseiller communal à Saint-Gilles*

и

б) за заместник-член:

- г-н Charles PICQUÉ, *Bourgmestre de la commune de Saint-Gilles*.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 26 май 2014 година.

За Съвета
Председател
Ch. VASILAKOS

⁽¹⁾ OBL 348, 29.12.2009 г., стр. 22.

⁽²⁾ OBL 12, 19.1.2010 г., стр. 11.

⁽³⁾ OBL 329, 29.11.2012 г., стр. 18.

⁽⁴⁾ OBL 32, 1.2.2013 г., стр. 16.

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 28 май 2014 година****относно установяване на екологични критерии за присъждане на екомаркировката на ЕС на бои и лакове за вътрешно и външно боядисване***(нотифицирано под номер C(2014) 3429)***(текст от значение за ЕИП)**

(2014/312/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 66/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година относно екомаркировката на ЕС ⁽¹⁾, и по-специално член 8, параграф 2 от него,

след консултация със Съвета по екомаркировка на Европейския съюз,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно Регламент (ЕО) № 66/2010 екомаркировката на ЕС може да бъде присъждана на продукти с намалено въздействие върху околната среда през целия им жизнен цикъл.
- (2) В Регламент (ЕО) № 66/2010 се предвижда установяване на специфични критерии за екомаркировка по отношение на групи продукти.
- (3) С цел по-добре да се отрази съвременното състояние на пазара за тази група от продукти и да се вземат предвид иновациите през последните години, се счита за целесъобразно да се измени обхватът на групата от продукти и да се въведе преработен набор от екологични критерии.
- (4) В Решение 2009/543/ЕО на Комисията ⁽²⁾ и Решение 2009/544/ЕО на Комисията ⁽³⁾ се разглеждат поотделно боите за вътрешно и за външно боядисване. Те бяха обединени в един документ за критериите, за да се намали административната тежест за компетентните органи и заявителите. Освен това преработените критерии отразяват новите изисквания относно опасните вещества, които бяха въведени вследствие на предходните решения с Регламент (ЕО) № 66/2010.
- (5) Критериите са насочени, по-специално, към насърчаване на продуктите, които оказват по-слабо въздействие върху околната среда през своя жизнен цикъл, притежават високо качество, добри характеристики и дълготрайност и съдържат ограничено количество опасни вещества ⁽⁴⁾ и летливи органични съединения. Продуктите с подобрени характеристики по отношение на тези аспекти следва да се насърчават чрез екомаркировката. Следователно е целесъобразно да се установят критерии за присъждане на екомаркировката на ЕС за групата от продукти „бои и лакове“.
- (6) Преработените критерии, както и съответните изисквания за оценка и проверка следва да бъдат валидни за период от четири години, считано от датата на приемане на настоящото решение, като се взема предвид иновационният цикъл за тази група от продукти.
- (7) Поради това решения 2009/543/ЕО и 2009/544/ЕО следва да бъдат заменени с настоящото решение.

⁽¹⁾ ОВ L 27, 30.1.2010 г., стр. 1.⁽²⁾ Решение 2009/543/ЕО на Комисията от 13 август 2008 година относно създаване на екологични критерии за присъждане на знака на Общността за екомаркировка на бои и лакове за външно боядисване (ОВ L 181, 14.7.2009 г., стр. 27).⁽³⁾ Решение 2009/544/ЕО на Комисията от 13 август 2008 година относно създаване на екологични критерии за присъждане на знака на Общността за екомаркировка на бои и лакове за вътрешно боядисване (ОВ L 181, 14.7.2009 г., стр. 39).⁽⁴⁾ Вещества, класифицирани като опасни съгласно Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета (регламента CLP) (ОВ L 353, 31.12.2008 г., стр. 1).

- (8) Следва да се разреши преходен период за производителите на продукти, получили екомаркировката на ЕС за бои и лакове за вътрешно и външно боядисване въз основа на критериите, определени в решенията 2009/543/ЕО и 2009/544/ЕО, така че те да имат достатъчно време да адаптират своите продукти и да ги приведат в съответствие с преработените критерии и изисквания.
- (9) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на комитета, създаден съгласно член 16 от Регламент (ЕО) № 66/2010,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Групата от продукти „бои и лакове за вътрешно и външно боядисване“ включва вътрешни и външни декоративни бои и лакове, байцове и сродни продукти, предназначени за употреба от потребители и професионални ползватели, попадащи в обхвата на Директива 2004/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
2. Групата от продукти „бои и лакове за вътрешно и външно боядисване“ включва: подови лакове и бои; продукти, оцветени от дистрибутора по молба на потребители — непрофесионални или професионални декоратори; цветови системи; декоративни бои в течен или пастообразен вид, които могат да бъдат предварително обработени, оцветени или приготвени от производителя, за да отговарят на нуждите на потребителите, включително бои за дърво, байцове за дърво и за настилки, фасадни бои и покрития за метали, както и грундове и подслоеве от подобни продуктови системи съгласно определението в приложение I към Директива 2004/42/ЕО.
3. Групата от продукти не включва следните продукти:
- а) покрития срещу обрастване на подводната част на корабите;
 - б) продукти за импрегниране на дървесина с цел защита;
 - в) покрития за специална промишлена и професионална употреба, включително високоустойчиви покрития;
 - г) прахообразни покрития;
 - д) системи за боядисване, при които се използва ултравиолетово лъчение за втвърдяване;
 - е) бои, предназначени главно за превозни средства;
 - ж) продукти, чиято основна функция не е да се образува филм върху субстрат — напр. масла и восъци;
 - з) пълнители съгласно определението в EN ISO 4618;
 - и) бои за пътна маркировка.

Член 2

За целите на настоящото решение се прилагат следните определения:

1. „боя“ означава пигментиран материал за покритие, доставян под формата на течност, паста или прах, който след полагане върху даден субстрат образува непрозрачен слой със защитни, декоративни или специфични технически свойства и изсъхва до получаването на плътно, прилепващо и защитно покритие;
2. „лак“ означава прозрачен материал за покритие, който след нанасяне върху даден субстрат образува плътен прозрачен слой със защитни, декоративни или специфични технически свойства и изсъхва, така че се получава плътно, прилепващо и защитно покритие;
3. „декоративни бои и лакове“ означава бои и лакове, които се полагат на място в сгради, както и върху техните дървени части и арматура, с декоративна и защитна цел;
4. „лазури“ означава покрития, които създават прозрачен или полупрозрачен слой за декорация и защита на дървесината срещу атмосферните въздействия и дават възможност за лесна поддръжка;

⁽¹⁾ Директива 2004/42/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно намаляването на емисиите от летливи органични съединения, които се дължат на използването на органични разтворители в някои лакове и бои и в продукти за преобоядисване на превозните средства, и за изменение на Директива 1999/13/ЕО (ОВ L 143, 30.4.2004 г., стр. 87).

5. „цветова система“ означава метод за получаване на цветни бои чрез смесването на „основна боя“ с оцветители;
6. „фасадна боя“ означава покритие, което създава декоративен и защитен слой и се полага върху бетон, подлежаща на боядисване зидария, панелни конструкции, мазилка, плочи от калциев силикат или армиран с влакна цимент;
7. „фиксиращи грундове“ означава покрития, предназначени да стабилизират свободните частици от субстрата или да придадат водоизолиращи свойства;
8. „система за боядисване с втвърдяване чрез ултравиолетово лъчение“ означава система, при която нанесеното покритие се втвърдява чрез експозиция на изкуствено ултравиолетово лъчение;
9. „прахообразно покритие“ означава защитно или декоративно покритие, образувано като нанесен върху субстрат прах се разтопи, така че да се получи непрекъснат слой;
10. „консерванти за продукти в затворени съдове“ са продукти, използвани за запазване на произведени продукти по време на съхранението им чрез контрол на микробиологичните изменения с цел да се гарантира срокът им на годност;
11. „консерванти за сухи слоевеса“ продукти, използвани за запазване на слоеве или покрития чрез контрол на микробиологичните изменения или на растежа на водорасли с цел да се запазят първоначалните свойства на повърхността на материали или предмети;
12. „вещества срещу образуването на ципа“ са добавки към материалите за покритие, които възпрепятстват образуването на ципа по време на производството или съхранението на такива материали;
13. „летливи органични съединения (ЛОС)“ означава всички органични съединения, чиято начална точка на кипене, измерена при стандартно налягане от 101,3 kPa, е по-ниска или равна на 250 °C съгласно определението в Директива 2004/42/ЕО и които в капилярна колона се елуират до и включително тетрадекан ($C_{14}H_{30}$) за неполярни системи или диетиладипат ($C_{10}H_{18}O_4$) за полярни системи;
14. „полулетливи органични съединения (ПОС)“ означава всички органични съединения, чиято начална точка на кипене е по-голяма от 250 °C и които в капилярна колона (1) се елуират с обхват на задържане между n-тетрадекан ($C_{14}H_{30}$) и n-докозан ($C_{22}H_{46}$) за неполярни системи и между диетиладипат ($C_{10}H_{18}O_4$) и метилпалмитат ($C_{17}H_{34}O_2$) за полярни системи;
15. „бели и светли бои“ са тези с трихроматичен индекс (Y) > 70 %;
16. „гланцови бои“ са тези, чийто коефициент на отражение е ≥ 60 при ъгъл на падане 60 °;
17. „полублестящи бои“ (наричани още полугланцови, полулъскави или полуматови) са тези, чийто коефициент на отражение е < 60 и ≥ 10 при ъгъл на падане 60 ° или 85 °;
18. „матови бои“ са тези, чийто коефициент на отражение е < 10 при ъгъл на падане 85 °;
19. „напълно матови бои“ са тези, чийто коефициент на отражение е < 5 при ъгъл на падане 85 °;
20. „прозрачен“ или „полупрозрачен“ е слой с коефициент на контрастност < 98 % за влажен слой с дебелина 120 μ ;
21. „непрозрачен“ е слой с коефициент на контрастност > 98 % за влажен слой с дебелина 120 μ .

Член 3

Критериите за присъждане на екомаркировката на ЕС съгласно Регламент (ЕО) № 66/2010 за продукти, попадащи в продуктовата група „бои и лакове“, определена в член 1 от настоящото решение, както и съответните изисквания за оценяване и проверка, са посочени в приложението към настоящото решение

Член 4

Критериите и съответните изисквания за оценяване, посочени в приложението, са валидни за период от четири години, започващ от датата на приемане на настоящото решение.

Член 5

Кодовият номер на продуктовата група „бои и лакове за вътрешно и външно боядисване“, определен за административни цели, е „044“.

(1) Съгласно спецификацията в точка 8.2.2 от FprCEN/TS 16516.

Член 6

Решения 2009/543/ЕО и 2009/544/ЕО се отменят.

Член 7

1. Заявленията за присъждане на екомаркировката на ЕС за продукти, попадащи в продуктовата група „бои и лакове“, представени в срок от два месеца от датата на приемане на настоящото решение, могат да се основават или на критериите, посочени в Решение 2009/543/ЕО или Решение 2009/544/ЕО, или на критериите, посочени в настоящото решение. Заявленията се оценяват в съответствие с критериите, на които се основават.
2. Лицензите за екомаркировка на ЕС, присъдени в съответствие с критериите, посочени в Решение 2009/543/ЕО или Решение 2009/544/ЕО, могат да бъдат използвани в продължение на 12 месеца от датата на приемане на настоящото решение.

Член 8

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 28 май 2014 година.

За Комисията
Janez POTOČNIK
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

КРИТЕРИИ ЗА ПРИСЪЖДАНЕ НА ЕКОМАРКИРОВКАТА НА ЕС И СЪОТВЕТНИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОЦЕНКА И ПРОВЕРКА

Критерии за присъждане на екомаркировката на ЕС за бои и лакове:

1. Бял пигмент и устойчивост на мокро търкане
2. Титанов диоксид
3. Ефективност на използване
 - а) Степен на нанасяне
 - б) Устойчивост на вода
 - в) Сцепление
 - г) Изтриване
 - д) Устойчивост на атмосферни въздействия
 - е) Пропускливост на водни пари
 - ж) Пропускливост на течна вода
 - з) Устойчивост срещу плесенясване
 - и) Запълване на пукнатини
 - й) Устойчивост срещу алкални съединения
 - к) Устойчивост на корозия
4. Летливи и полулетливи органични съединения (ЛОС, ПОС)
5. Ограничения относно опасни вещества и смеси
 - а) Общи ограничения, които се прилагат по отношение на класовете на опасност и фразите за риск
 - б) Ограничения, които се прилагат за вещества, пораждащи сериозно безпокойство
 - в) Ограничения, които се прилагат за специфични опасни вещества
6. Информация за потребителите
7. Информация, показвана върху екомаркировката на ЕС

Критериите за екомаркировка отразяват най-добрите екологични показатели на продуктите, налични на пазара на бои и лакове. Изисква се боята да отговаря на високи стандарти за качество и характеристики, за да се гарантира дълготрайността на продукта и по този начин да се допринесе за значително намаляване на въздействията от цялостния жизнен цикъл на боята. Освен това с критериите се цели свеждането до минимум на използването на летливи и полулетливи органични вещества в състава на боята.

Макар че използването на химически продукти и отделянето на замърсители е част от производствения процес, наличието на екомаркировка на ЕС върху даден продукт гарантира на потребителя, че при при този продукт употребата на такива вещества е била ограничена до технически възможния минимум, без това да засяга неговата годност за употреба. Освен това, крайният продукт — боя или лак, може да не е класифициран като силно токсичен или опасен за околната среда съгласно европейската нормативна уредба относно етикетването на продуктите.

Критериите изключват винаги, когато това е възможно, или ограничават до минимум концентрацията (необходима за осигуряване на специфични функции и свойства) на редица вещества, за които е установено, че са опасни за здравето на човека и за околната среда, които могат да се използват в състава на бои и лакове. Само когато дадено вещество е необходимо, за да се отговори на очакванията на потребителите за характеристиките на продукта или на задължителни изисквания към него (например запазване на боя), и когато липсват приложения и изпитани алтернативи, се предоставя дерогация за използването на такова вещество в продукт с екомаркировката на ЕС.

Дерогациите се оценяват въз основа на принципа на предпазливостта и научните и техническите данни, особено ако на пазара са налични по-безопасни продукти.

Може да бъде поискано изпитване на крайния продукт, за да се установи дали са спазени ограниченията за наличието на опасни вещества, с цел да се предостави на потребителите високо равнище на сигурност.

Когато е уместно, се налагат строги условия и относно боравенето с вещества в процесите за производство на бои и лакове, за да се избегне експозицията на работниците. Проверката на съответствието с критериите е формулирана по начин, който осигурява на потребителите високо равнище на сигурност, отразява практическите възможности за заявителите да получават информация от веригата на доставки и изключва възможността за „получаване на готово“.

Оценяване и удостоверяване

а) Изисквания

За всеки критерий са посочени съответните специфични изисквания за оценяване и удостоверяване.

Когато от заявителя се изисква да представи декларации, документация, анализи, протоколи от изпитвания или други доказателства за съответствие с критериите, тези доказателства могат да произхождат от заявителя и/или от неговия(те) доставчик(ци), и/или от доставчика(ците) на последния(те), според случая.

В случай на промяна, като например на доставчика или на състава на боята, или разширяване на даден продуктов асортимент, което води до промяна в начина, по който боята или лакът отговаря на един или повече критерии (според случая), тогава лицензополучателят е длъжен преди всяка промяна да представи информация на съответния компетентен орган, доказваща продължаващото съответствие на продукта, както е посочено в съответните критерии.

Когато е целесъобразно, могат да бъдат използвани изпитателни методи, които са различни от тези, посочени за всеки критерий, ако те са описани в ръководството за кандидатстване по критериите за екомаркировка и компетентният орган, оценяващ заявлението, ги приеме за равностойни.

Компетентните органи признават с предимство изпитванията, акредитирани в съответствие със стандарта ISO 17025 и проверките, извършени от органи, акредитирани в съответствие със стандарта EN 45011 или равностоен международен стандарт.

В случаите когато това е целесъобразно, компетентните органи могат да изискват допълнителна документация и да извършват независими проверки.

б) Измервателни прагове

Освен ако е указано друго, съответствие с критериите за екомаркировка се изисква за умишлено добавени вещества и смеси, както и за странични продукти и примеси от суровини, чиято концентрация е равна на или надвишава 0,010 % от теглото на крайния продукт.

в) Точният състав на продукта, включително функцията и физическата форма на всички съставки, посочени в рамките на критериите, както и всички допълнителни функционални съставки и тяхната входяща концентрация, се предоставя на компетентния орган. За всяка съставка се предоставя химичното наименование, номерът по CAS и класификацията съгласно Регламент (ЕО) № 1272/2008 (регламента CLP). Докладват се всички съставки, посочени в рамките на критериите, както и всички допълнителни функционални съставки и известни примеси, които присъстват в крайния продукт в концентрации над 0,010 %, освен ако е необходима по-ниска концентрация, за да се изпълни изискването за дерогация.

Когато критериите се отнасят до съставки, те включват вещества и препарати или смеси. Определения за „вещества“ и „смеси“ се дават в член 3 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ (регламента REACH).

В съответствие с регламента REACH на компетентния орган се представят информационни листове за безопасност и/или номера по CAS и класификацията CLP за всяка съставка.

- г) За всички критерии, освен критерий 4 „Летливи и полуетливи органични съединения (ЛОС, ПОС)“ ограниченията се отнасят за бои или лакове във вида им в тяхната опаковка. В съответствие с Директива 2004/42/ЕО ограниченията за ЛОС се отнасят за готовия за използване продукт, така че максималното съдържание на ЛОС се изчислява въз основа на препоръчаните количества на добавките като например оцветители и/или разреждители. За това изчисление или измерване ще се изискват данни от доставчиците на суровините относно съдържанието на твърди вещества, съдържанието на ЛОС и плътността на продукта. Казаното по-горе се прилага и при измерване или изчисляване на ПОС. Компетентните органи могат да изискат изпитване на ПОС с цел потвърждаване на изчисленията.

Критерий 1. Бели пигменти и устойчивост на мокро търкане

- 1 а) *Минимално изискване за съдържанието на бели пигменти*

За боите за вътрешни стени и тавани, за които се заявява, че спадат към клас 1 или 2 по устойчивост на мокро търкане, съдържанието на бели пигменти (бели неорганични пигменти с коефициент на пречупване над 1,8) за m^2 сух слой трябва да е равно на или по-ниско от това, посочено в таблица 1, при 98 % непрозрачност. По отношение на цветовите системи това изискване се прилага само към базата за тониране (базовата боя).

Таблица 1

Връзка между устойчивостта на мокро търкане и съдържанието на TiO_2 за бои за вътрешно боядисване

Устойчивост на мокро търкане	Пределно допустимо съдържание в бои за вътрешно боядисване (g/m^2)
Клас 1	40
Клас 2	36

За всички други видове бои, включително бои на варова основа, силикатни бои, грундове, антикорозионни и фасадни бои, съдържанието на бели пигменти (бели неорганични пигменти с коефициент на пречупване над 1,8), не трябва да превишава $36 g/m^2$ за продукти за вътрешно боядисване и $38 g/m^2$ за продукти за външно боядисване. В случая на бои както за вътрешно, така и за външно боядисване се прилага по-строгото ограничение.

В случай че посочените по-горе продукти попадат в обхвата на освобождаването, посочено в буква б), тогава съдържанието на бели пигменти (бели неорганични пигменти с коефициент на пречупване над 1,8) не трябва да превишава $25 g/m^2$ за сух слой, с 98 % непрозрачност.

- 1 б) *Минимални изисквания за устойчивост на мокро търкане (само за бои за вътрешно боядисване)*

Всички (финишни) бои за вътрешни стени и тавани трябва да са от клас 1 или клас 2 на устойчивост на мокро търкане (WSR) съгласно EN 13300 и EN ISO 11998. Това изискване се прилага само за бази за тониране (базови бои).

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали (ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1).

Освободени от това изискване са бои за вътрешни стени и тавани със съдържание на бели пигменти (бели неорганични пигменти с коефициент на пречупване над 1,8), равно на или по-малко от 25 g/m² сух слой, с 98 % непрозрачност.

Само за бои с екомаркировка от клас 1 или 2 по WSR може да се заяви на техния етикет или в друга маркетингова документация, че те са устойчиви на мокро търкане.

Оценяване и удостоверяване: трябва да са изпълнени изискванията по точка 1 както по буква а), така и по буква б). Заявителят предоставя документи, доказващи, че съдържанието на бели пигменти е в съответствие с този критерий.

Заявителят предоставя протокол от изпитване съгласно EN 13300 по метода EN ISO 11998 (изпитване за годност за почистване и устойчивост на търкане). За бои за тавани и бои за вътрешни стени се предоставя етикета на опаковката, включително придружаващия текст, като доказателство относно претенцията за устойчивост на мокро търкане.

Критерий 2. Използване на титанов диоксид като пигмент

Ако продуктът съдържа повече от 3,0 тегловни процента титанов диоксид, емисиите и отделянето на отпадъци от производството на използвания като пигмент титанов диоксид не трябва да превишават следните стойности ⁽¹⁾:

За сулфатната технология:

- SO_x изчислени като SO₂: 7,0 kg за тон пигмент TiO₂
- Отпадъчни сулфати: 500 kg за тон пигмент TiO₂

За хлоридната технология:

- Ако се използва естествен рутил: 103 kg хлоридни отпадъци за тон пигмент TiO₂
- Ако се използва изкуствен рутил: 179 kg хлоридни отпадъци за тон пигмент TiO₂
- Ако се използва шлага: 329 kg хлоридни отпадъци за тон пигмент TiO₂

Ако се използва повече от един вид руда, стойностите се прилагат пропорционално на количеството на използваните отделни видове руда.

Забележка:

Ограничението за емисиите на SO_x се прилага само за сулфатната технология.

Прилага се определението за отпадъци съгласно член 3 от Рамковата директива за отпадъците 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾. Ако производителят на TiO₂ отговаря на условията по член 5 (за странични продукти от производството) от Рамковата директива за отпадъците по отношение на своите твърди отпадъци, тогава отпадъците се освобождават.

Оценяване и удостоверяване: заявителят представя допълнителна документация, показваща съответствието на производителя на титанов диоксид, изготвящ суровината за продукта за боядисване, под формата на декларация за неупотреба или на декларация, подкрепена от данни, че са спазени съответните равнища на емисии от процеса и изхвърляне на отпадъци.

Критерий 3. Ефективност на използване

С цел доказване на ефективността на използване на бои и лакове се извършват следните изпитвания за всеки вид боя и/или лак, както е посочено в таблица 2:

⁽¹⁾ Извлечени от Reference Document on Best Available Technology for the Manufacture of Large Volume Inorganic Chemicals („Справочен документ относно най-добрата налична технология за производството на големи количества неорганични химични продукти“ — BREF), август 2007 г.

⁽²⁾ Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 22.11.2008 г., стр. 3).

Таблица 2

Изисквания за характеристиките на различни видове бои и лакове

Критерии	Бои и лакове (с техните подкатегории съгласно Директива 2004/42/ЕО)							
	Вътрешни бои а), б)	Бои за външно боядисване в)	Бои за довърши- телни работи и облицовъчни плоскости г)	Дебели декора- тивни покрития за вътрешна и за външна употреба (1)	Лакове и лазурни покрития (байцове) д), е)	Еднокомпонентни покрития със специално пред- назначение и подови бои, и)	Грундове ж)	Подслоеве и грун- дове з)
3 а) Степен на нанасяне (само върху бели и светлоцветени бои, включително бели базови бои, използвани в цветови системи) — ISO 6504/1	8 m ² /L	4 m ² /L (еластомерна боя) 6 m ² /L (боя за зидария)	Продукти за външно боядисване 6 m ² /L Продукти за вътрешно боядисване 8 m ² /L	1 m ² /L	—	Продукти за външно боядисване 6 m ² /L Продукти за вътрешно боядисване 8 m ² /L	6 m ² /L (без непрозрачност) 8 m ² /L (с непрозрачност)	6 m ² /L (без непрозрачност) 8 m ² /L (с непрозрачност)
3 б) Устойчивост на вода — по ISO 2812-3	—	—	—	—	Устойчиви на вода	Устойчиви на вода	—	—
3 в) Сцепление — по EN 24624	—	—	—	—	—	Резултат 2	1,5 МРа (боя за зидария)	1,5 МРа (боя за зидария)
3 г) Изтриване — EN ISO 7784-2	—	—	—	—	—	70 mg загуба на тегло	—	—
3 д) Устойчивост на атмосферни въздействия — по EN 11507/EN 927-6	—	1 000 часа	1 000 часа (на открито)	1 000 часа (на открито)	1 000 часа (на открито)	1 000 часа (на открито)	—	—
3 е) Пропускливост на водни пари (1) — EN ISO 7783	—	Клас II или по-добри	—	Клас II или по-добри (на открито)	—	—	—	—
3 ж) Пропускливост на течна вода (1) — EN 1062-3	—	В случаите когато са формулирани претенции за клас III Всички останали продукти от клас II или по-добри	—	Клас II или по-добри (на открито)	—	—	—	—

Критерии	Бои и лакове (с техните подкатегории съгласно Директива 2004/42/ЕО)							
	Вътрешни бои а), б)	Бои за външно боядисване в)	Бои за довърши- телни работи и облицовъчни плоскости г)	Дебели декора- тивни покрития за вътрешна и за външна употреба (1)	Лакове и лазурни покрития (байцове) д), е)	Еднокомпонентни покрития със специално пред- назначение и подови бои, и)	Грундове ж)	Подслоеве и грун- дове з)
3 з) Устойчивост срещу плесенясване ⁽¹⁾ — EN 15457	—	Клас 1 или по- нисък (бои за зидария или за дърво)	Клас 0 (продукти за дърво на открито)	Клас 1 или по- нисък (на открито)	—	—	—	—
3 з) Устойчивост срещу водорасли EN 15458 ⁽¹⁾	—	Клас 1 или по- нисък (бои за зидария или за дърво)	Клас 0 (продукти за дърво на открито)	Клас 1 или по- нисък (на открито)	—	—	—	—
3 и) Запълване на пукнатини ⁽¹⁾ — EN 1062-7	—	A1 (само за еластомерна боя)	—	—	—	—	—	—
3 й) Устойчивост срещу алкални съеди- нения — ISO 2812-4	—	Бои за зидария	—	—	—	—	За външна зидария	За външна зидария
3 к) Устойчивост на корозия ⁽¹⁾ EN ISO 12944-2 и 12944-6, ISO 9227, ISO 4628-2 и 4628-3	—	Антикорозионна боя Образуване на мехури: ≥ размер 3/плътност 3 Ръждясване: ≥ Ri2	Антикорозионна боя Образуване на мехури: ≥ размер 3/плътност 3 Ръждясване: ≥ Ri2	—	—	Антикорозионна боя Образуване на мехури: ≥ размер 3/плътност 3 Ръждясване: ≥ Ri2	Антикорозионна боя Образуване на мехури: ≥ размер 3/плътност 3 Ръждясване: ≥ Ri2	Антикорозионна боя Образуване на мехури: ≥ размер 3/плътност 3 Ръждясване: ≥ Ri2

⁽¹⁾ Изисква се само когато са формулирани маркетингови претенции относно боите.

3 а) *Степен на нанасяне*

Изискването за степен на нанасяне се прилага за бели и светлоцветени бои. За бои, които са на разположение в повече цветове, степенята на нанасяне се прилага за най-светлия цвят.

За белите и светлоцветените бои (включително за горни покрития и междинни слоеве) степенята на нанасяне (при 98 % непрозрачност) трябва да е поне 8 m² за литър продукт за вътрешно боядисване и 6 m² — за външно боядисване. За продукти, предлагани на пазара както за вътрешно, така и за външно боядисване, степенята на нанасяне (при 98 % непрозрачност) трябва да е поне 8 m² за литър.

По отношение на системите за тониране този критерий се отнася само за бялата база (базовата боя, която съдържа най-много TiO₂). В случаите, когато бялата база не изпълнява това изискване, този критерий следва да бъде изпълнен след тониране на бялата база за получаване на стандартния цвят RAL 9010.

За бои, които са част от система за тониране, заявителят трябва да предостави препоръки на крайния потребител върху опаковката на продукта и/или в пунктовете за продажба относно коя разцветка или грунд/подслой (по възможност с екомаркировката на ЕС) следва да се използва като основен слой преди полагането на по-тъмната разцветка.

За прозрачни и полупрозрачни грундове и подслоеве степенята на нанасяне трябва да е поне 6 m², а тези с изисквания за непрозрачност — поне 8 m². За непрозрачните грундове, които имат специфични блокиращи/уплътняващи, респективно проникващи/фиксиращи свойства, както и грундовете със специални адхезионни качества степенята на нанасяне (при 98 % непрозрачност) трябва да е поне 6 m² за литър продукт.

За дебелия декоративни покрития (бои, които са специално предназначени да дават триизмерен декоративен ефект и поради това се характеризират с много дебело покритие) степенята на нанасяне трябва да е съответно 1 m² за kg продукт.

За непрозрачните еластомерни бои степенята на нанасяне трябва да е поне 4 m² за литър продукт.

Това изискване не се отнася за лаковете, лазурите, прозрачните адхезивни грундове или за всякакви други прозрачни покрития.

Оценяване и удостоверяване: заявителят предоставя протокол от изпитване, проведено по метода ISO 6504/1 („Бои и лакове — определяне на покривната способност — част 1: метод на Kubelka-Munk за бели и светлоцветени бои“) или 6504/3 (част 3: определяне на степенята на контраст (непрозрачност) на светлоцветените бои при определена степен на нанасяне) или по метода NF T 30 073 за боите, специално предназначени за получаване на триизмерен декоративен ефект и характеризирани се с много дебело покритие. За бази, използвани за получаване на тонирани продукти, които не са оценени съгласно горепосочените изисквания, заявителят следва да представи доказателство, че на крайния потребител е препоръчано да използва грунд и/или сива боя (или боя с друга подходяща разцветка) като подслой преди полагането на продукта.

3 б) *Устойчивост на вода*

Всички лакове, подови покрития и подови бои трябва да са устойчиви на вода съгласно стандарта ISO 2812-3, така че след 24-часово въздействие на вода и 16-часово възстановяване да няма промяна на блясъка или цвета.

Оценяване и удостоверяване: протокол от изпитване по метода съгласно ISO 2812-3.

3 в) *Сцепление*

Пигментираните грундове за зидария за външна употреба преминават успешно изпитването чрез отлепване за адхезия по EN 24624 (ISO 4624), ако се установи, че кохезионната якост на боядисвания материал е по-малка от адхезионната сила на боята; в останалите случаи адхезията на боята трябва да надвишава стойността 1,5 MPa.

За подовите лакове, бои и подслоеве, грундовете за вътрешна зидария и подслоеве за метал и дърво трябва да се получи резултат 2 или по-малко от изпитването по EN 2409 за адхезия.

Това изискване не се отнася за прозрачните грундове.

Заявителят оценява грунда и/или горното покритие поотделно или положени заедно. Ако се изпитва само горното покритие, това ще се счита за най-тежкия възможен сценарий по отношение на адхезията.

Оценяване и удостоверяване: заявителят предоставя протокол от изпитване, проведено по приложимия метод съгласно EN ISO 2409 или EN 24624 (ISO 4624).

3 г) Изтриване

Подовите покрития и бои следва да имат показател за износоустойчивост, който да не превишава 70 mg загуба на тегло след провеждането на 1 000 изпитателни цикъла при товар от 1 000 g и колело CS10 съгласно EN ISO 7784-2.

Оценяване и удостоверяване: заявителят предоставя протокол от изпитване, показващо съответствие с този критерий, проведено по метода EN ISO 7784-2.

3 д) Устойчивост на атмосферни въздействия (на бои и лакове за външно боядисване)

Фасадните горни покрития и покритията за дърво и метал, включително лаковете, се подлагат на изкуствено създадени атмосферни въздействия в апарат, включващ луминесцентни ултравиолетови (UV) лампи и кондензация или пулверизирани водни струи, съгласно ISO 11507. Те се подлагат на изпитателните условия в продължение на 1 000 часа. Изпитвателните условия са: ултравиолетова светлина тип А в продължение на 4 часа при 60 °C + влажна среда 4 часа при 50 °C.

Като алтернативна възможност външните горни покрития за дърво и лакове за дърво се подлагат на атмосферно въздействие в продължение на 1 000 часа в апарата QUV за ускорено атмосферно въздействие, с циклично излагане на въздействието на ултравиолетова светлина тип А и пулверизирани водни струи съгласно EN 927-6.

Съгласно ISO 7724 3 промяната на цвета на пробите, подложени на атмосферно въздействие, не трябва да надвишава $\Delta E^* = 4$. Това изискване не е приложимо по отношение на лаковете и базите.

Намаляването на блясъка на гланцовите бои и лакове, подложени на атмосферно въздействие, не трябва да е с повече от 30 % от първоначалната му стойност и се измерва съгласно ISO 2813. Това изискване не е приложимо за полублестящи и матови финални бои ⁽¹⁾ с първоначална стойност на блясъка под 60 % при ъгъл на падане 60°.

Издръжливостта на кредиране се изпитва по метода EN ISO 4628-6 за фасадните горни покрития и покритията за дърво и метал (когато е приложимо), след като пробите са били подложени на атмосферно въздействие. За покритията трябва да се получи резултат от 1,5 или по-добър (0,5 или 1,0) при това изпитване. Стандартът съдържа нагледни указания.

Следните параметри също се оценяват за фасадните горни покрития и покритията за дърво и метал, след като пробите са били подложени на атмосферно въздействие:

отделяне на люспи, по ISO 4628-5; гъстота на люспите 2 или по-малко, размер на люспите 2 или по-малко;

напукване, по ISO 4628-4; количество на пукнатините 2 или по-малко, размер на пукнатините 3 или по-малко;

образуване на мехури, по ISO 4628-2; гъстота на мехурите 3 или по-малко, размер на мехурите 3 или по-малко.

Изпитванията следва да се извършват върху базата за тониране.

Оценяване и удостоверяване: заявителят предоставя протоколи от изпитвания по ISO 11507 съгласно посочените параметри или по EN 927-6, или и по двата. Заявителят предоставя протоколи от изпитвания по EN ISO 4628-2, 4, 5, 6, както и протокол от изпитване за съответствие с ISO 7724-3, когато е приложимо.

3 е) Пропускливост на водни пари

Когато се заявява, че външни бои за зидария и бетон са дишащи, съответните видове боя трябва да са от клас II (средна пропускливост на пари) съгласно EN1062-1 или по-висок по метода за изпитване EN ISO 7783.

⁽¹⁾ EN ISO 2813.

Поради големия брой на възможните цветове на тониране, прилагането на този критерий ще се ограничава до изпитването на базовата боя.

Оценяване и удостоверяване: заявителят предоставя протокол от изпитване по методиката съгласно EN ISO 7783 и класификация съгласно EN1062-1.

3 ж) Пропускливост на течна вода

Когато се заявява, че външни бои за зидария и бетон са водоотблъскващи или еластомерни, съответното покритие трябва да е от клас III (ниска пропускливост на течности) съгласно EN1062-1 по метода EN 1062-3.

Поради големия брой на възможните цветове на тониране, прилагането на този критерий ще се ограничава до изпитването на базовата боя.

Всички останали бои за зидария трябва да от клас II (средна пропускливост на течности) са съгласно EN 1062-1 или по-висок по метода за изпитване EN 1062-3.

Оценяване и удостоверяване: заявителят предоставя протокол от изпитване по методиката съгласно EN 1062-3 и класификация съгласно EN 1062-1.

3 з) Устойчивост срещу плесенясване и водорасли

Когато се заявява, че фасадни бои и бои за дърво са устойчиви срещу плесенясване и водорасли, и в съответствие с продуктите тип 7 по Регламент (ЕО) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, се определят следните изисквания съгласно EN 15457 и EN 15458.

За фасадните бои резултатът трябва да е за клас 1 или по-нисък (1 или 0) по отношение на устойчивостта срещу плесенясване (т.е. по-малко от 10 % плесенно покритие) и за клас 1 или по-нисък по отношение на устойчивостта срещу водорасли.

За боите за дърво резултатът трябва да е 0 за устойчивостта срещу плесенясване и 0 за устойчивостта срещу водорасли.

Поради големия брой на възможните цветове на тониране, прилагането на този критерий ще се ограничава до изпитването на базовата боя.

Оценяване и удостоверяване: заявителят предоставя протокол от изпитване по методиката съгласно EN 15457 и EN 15458.

3 и) Запълване на пукнатини

Когато се заявява, че дадена боя за зидария (или бетон) притежава еластомерни свойства, тя трябва да е от клас поне A1 при 23 °C съгласно EN 1062.

Поради големия брой на възможните цветове на тониране, прилагането на този критерий ще се ограничава до изпитването на базовата боя.

Оценяване и удостоверяване: заявителят предоставя протокол от изпитване по методиката съгласно DIN EN 1062-7.

3 й) Устойчивост срещу алкални съединения

Фасадните бои и грундове не трябва да показват забележимо увреждане, след като върху покритието в продължение на 24 часа престоят капки от 10 % разтвор на натриева основа, съгласно метода по ISO 2812-4. Оценката се прави след 24 часа възстановяване чрез сушене.

Оценяване и удостоверяване: заявителят предоставя протокол от изпитване по методиката съгласно ISO 2812-4.

3 к) Устойчивост срещу корозия

С цел оценяване, съответна повърхност се подлага на симулирана корозия съобразно подходящата категория на атмосферна корозивност или категории по EN ISO 12944-2 и определените за тях процедури за изпитване съгласно EN ISO 12944-6. Антикорозионните бои за стоманени повърхности се изпитват след 240 часа действие на солени пръски съгласно ISO 9227. Резултатите се оценяват съгласно ISO 4628-2 за образуване на мехури и ISO 4628-3 за ръждясване. За боята трябва да се постигнат не по-лоши резултати от размер 3 и плътност 3 за образуването на мехури и Ri2 при изпитването за ръждясване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди (ОВ L 167, 27.6.2012 г., стр. 1).

Оценяване и удостоверяване: заявителът предоставя протокол от изпитването и доклад за оценка, за да потвърди съответствието с този критерий.

Критерий 4. Съдържание на летливи и полуетливи органични съединения (ЛОС, ПОС)

Максималното съдържание на летливи органични съединения (ЛОС) и на полуетливи органични съединения (ПОС) не трябва да надвишава пределно допустимите стойности, посочени в таблица 3.

Съдържанието на ЛОС и ПОС се определя за готовия за използване продукт и трябва да включва всички препоръчани добавки преди нанасянето, като например оцветители и/или разредители.

За продукти със съдържание на ЛОС, което е в съответствие с пределно допустимите стойности съгласно таблица 3, в съседство с екомаркировката може да се показва текстът „намалено съдържание на ЛОС“ и съдържанието на ЛОС в g/l.

Таблица 3

Пределно допустими стойности за съдържанието на ЛОС и ПОС

Описание на продукта (с означение на подкатегорията съгласно Директива 2004/42/ЕО)	Пределно допустими стойности за ЛОС (g/l, включително вода)	Пределно допустими стойности за ПОС (g/l, включително вода)
а. Матови покрития за вътрешни стени и тавани (коефициент на отражение < 25 при 60 °)	10	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
б. Гланцови покрития за вътрешни стени и тавани (коефициент на отражение > 25 при 60 °)	40	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
в. Покрития за външни стени от минерални материали	25	40
г. Вътрешни/външни бояджийски покрития за довършителни работи и облицовъчни плоскости от дърво или метал	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
д. Вътрешни лакове и байцове за довършителни работи, включително матови байцове	65	30
д. Външни лакове и байцове за довършителни работи, включително матови байцове	75	60
е. Необразуващи филм лазурни лакове (байцове) за вътрешна и външна употреба	50	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
ж. Грундове	15	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
з. Фиксиращи грундове	15	30 ⁽¹⁾ /40 ⁽²⁾
и. Еднокомпонентни покрития със специално предназначение	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
й. Двуконпонентни висококачествени покрития с реагиращи компоненти, за специфични приложения, например за подове	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
л. Покрития с декоративен ефект	80	50 ⁽¹⁾ /60 ⁽²⁾
Антикорозионни бои	80	60

⁽¹⁾ Бели бои и лакове за вътрешно боядисване

⁽²⁾ Вътрешни тонирани бои/външни бои и лакове

Съдържанието на ЛОС се определя или чрез изчисление въз основа на данните за съставките и суровините, или като се използват методите, посочени в ISO 11890-2, а за продукти със съдържание на ЛОС под 1,0 g/l — по методите, посочени в ISO 17895. Съдържанието на ЛОС се определя, като се използва методът, посочен в ISO 11890-2. Маркерите, посочени в таблица 4, се използват като основа за разграничаване на резултатите от газовата хроматография за ЛОС. В случая на продукти, използвани както за вътрешно, така и за външно боядисване, важи най-строгото изискване за пределно допустимата стойност за вътрешни бои.

Таблица 4

Маркерни съединения, които трябва да се използват при определянето на съдържанието на полуетливи органични съединения (ПОС)

	Полярни системи (водоразтворими продукти за покрития)	Неполярни системи (разтворяни с разтворител продукти за покрития)
ПОС	Диетиладипат ($C_{10}H_{18}O_4$) до метилпалмитат ($C_{17}H_{34}O_2$)	n-тетрадекан ($C_{14}H_{30}$) до n-докозан ($C_{22}H_{46}$)

Оценяване и удостоверяване: заявителят предоставя за съдържанието на ЛОС в готовия за използване продукт протокол от изпитване по методите, посочени в ISO 11890-2 или ISO 17895, който доказва съответствието, или декларация за съответствие, подкрепена от изчисления въз основа на данни за съставките на боята и суровините.

Заявителят предоставя за съдържанието на ЛОС в готовия за използване продукт протокол от изпитване по метода, посочен в ISO 11890-2, или декларация за съответствие, подкрепена от изчисления въз основа на данни за съставките на боята и суровините. Изпитването следва да се извърши, като се ползват маркерите, посочени в таблица 4, и ръководството за потребителя относно критериите (Criteria User Manual). Компетентният орган може да изиска от заявителите да потвърдят резултата от изчисленията, като използват посочения метод за изпитване.

Критерий 5. Ограничения относно опасни вещества и смеси

Крайният продукт не трябва да съдържа опасни вещества и смеси в съответствие с правилата, определени в следните подкритерии, които се прилагат за:

- класовете на опасност и фразите за риск,
- веществата, пораждащи сериозно безпокойство,
- специфични други вписани вещества.

От заявителите се изисква да представят доказателства, че съставът на крайния продукт е в съответствие с общите изисквания за оценяване и удостоверяване, както и с допълнителните изисквания, съдържащи се в допълнението.

5 а) *Общи ограничения, които се прилагат по отношение на класовете на опасност и фразите за риск*

Крайният продукт, включително всички умишлено добавени съставки, присъстващи в концентрация, по-голяма от 0,010 %, не може, освен ако е налице изрична дерогация съгласно допълнението, да съдържа вещества или смеси, класифицирани като токсични, опасни за околната среда, респираторни или кожни сенсibiliзатори, или канцерогенни, мутагенни или токсични за репродукцията в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008 или Директива 67/548/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, и съгласно тълкуването в съответствие с предупрежденията за опасност и фразите за риск, изброени в таблица 5 за този критерий.

Таблица 5

Ограничения по отношение на класовете на опасност и тяхното категоризиране

Остра токсичност	
Категории 1 и 2	Категория 3
H300 Смъртоносен при поглъщане (R28)	H301 Токсичен при поглъщане (R25)
H310 Смъртоносен при контакт с кожата (R27)	H311 Токсичен при контакт с кожата (R24)

⁽¹⁾ Директива 67/548/ЕИО на Съвета от 27 юни 1967 година за сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетирването на опасни вещества (ОВ 196, 16.8.1967 г., стр. 1).

Остра токсичност	
Категории 1 и 2	Категория 3
H330 Смъртоносен при вдишване (R23/26)	H331 Токсичен при вдишване (R23)
H304 Може да бъде смъртоносен при поглъщане и навлизане в дихателните пътища (R65)	EUN070 Токсичен при контакт с очите (R39/41)
Специфична токсичност за определени органи	
Категория 1	Категория 2
H370 Причинява увреждане на органи (R39/23, R39/24, R39/25, R39/26, R39/27, R39/28)	H371 Може да причини увреждане на органи (R68/20, R68/21, R68/22)
H372 Причинява увреждане на органи (R48/25, R48/24, R48/23)	H373 Може да причини увреждане на органи (R48/20, R48/21, R48/22)
Респираторна или кожна сенсibilизация	
Категория 1 A	Категория 1 B
H317: Може да причини алергична кожна реакция (R43)	H317: Може да причини алергична кожна реакция (R43)
H334: Може да причини алергични или астматични симптоми или затруднения в дишането при вдишване (R42)	H334: Може да причини алергични или астматични симптоми или затруднения в дишането при вдишване (R42)
Канцерогенни, мутагенни или токсични за репродукцията вещества	
Категории 1A и 1B	Категория 2
H340 Може да причини генетични дефекти (R46)	H341 Предполага се, че причинява генетични дефекти (R68)
H350 Може да причини рак (R45)	H351 Предполага се, че причинява рак (R40)
H350i Може да причини рак при вдишване (R49)	
H360F Може да увреди оплодителната способност (R60)	H361f Предполага се, че уврежда оплодителната способност (R62)
H360D Може да увреди плода (R61)	H361d Предполага се, че уврежда плода (R63)
H360FD Може да увреди оплодителната способност. Може да увреди плода (R60, R60/61)	H361fd Предполага се, че уврежда оплодителната способност. Предполага се, че уврежда плода (R62/63)
H360Fd Може да увреди оплодителната способност. Предполага се, че уврежда плода (R60/63)	H362 Може да бъде вреден за кърмачета (R64)
H360Df Може да увреди плода. Предполага се, че уврежда оплодителната способност (R61/62)	

Остра токсичност	
Категории 1 и 2	Категория 3
Опасно за водната среда	
Категории 1 и 2	Категории 3 и 4
H400 Силно токсичен за водните организми (R50)	H412 Вреден за водните организми, с дълготраен ефект (R52/53)
H410 Силно токсичен за водните организми, с дълготраен ефект (R50/53)	H413 Може да причини дълготраен вреден ефект за водните организми (R53)
H411 Токсичен за водните организми, с дълготраен ефект (R51/53)	
Опасно за озоновия слой	
EUN059 Опасно за озоновия слой (R59)	

Най-новите правила за класификация, приети от Съюза, имат предимство пред изброените класове на опасност и фрази за риск. В съответствие с член 15 от Регламент (ЕО) № 1272/2008 заявителите следователно гарантират, че класифицирането се основава на най-новите правила относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси.

От заявителите се изисква да изчислят класа на опасност на крайния продукт за боядисване, за да докажат съответствие. Това се извършва в съответствие с методиките за класификацията на смеси, съдържащи се в Регламент (ЕО) № 1272/2008 и всички нормативни изменения. Съответствието между класификациите на смеси съгласно Директивата за опасните вещества 67/548/ЕИО (наричана „ДОВ“) и тези по Регламент (ЕО) № 1272/2008 (регламента CLP) се дава в таблица 6.

Крайният продукт не трябва да бъде класифициран като силно токсичен, специфично токсичен за определени органи, респираторен или кожен сенсibiliзатор, или канцерогенен, мутагенен или токсичен за репродукцията, или опасен за околната среда в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008 или Директива 67/548/ЕИО.

Таблица 6

Класификация на крайния продукт: съответствие между CLP и ДОВ

Класификация на смеси по CLP	Еквивалент по DSD
Силно токсичен	T или T+
Специфично токсичен за определени органи	T, T+ или Xn
Респираторен или кожен сенсibiliзатор	—
Канцерогенен, мутагенен или токсичен за репродукцията	Канцерогенен, мутагенен или токсичен за репродукцията, категории 1 — 3
Опасен за околната среда	N (без R53 и R52/53)

5 а) i) Дерогации, отнасящи се до групи от вещества

За целите на тази продуктова група бяха предоставени дерогации за определени групи от вещества, които е възможно да се съдържат в крайния продукт. Тези дерогации се отнасят за класовете на опасност за конкретни групи от вещества и съответните условия за дерогация и пределно допустима концентрация, които се прилагат. Дерогациите са посочени в допълнението и се прилагат за следните групи от вещества:

1. Консерванти, добавени към оцветители, свързващи вещества и крайния продукт
 - а) Консерванти за съдове
 - б) Консерванти, използвани в машини за тониране на бои
 - в) Консерванти за сух слой
 - г) Стабилизатори за консерванти
2. Сушилни агенти и агенти срещу образуването на ципа
 - а) Сушилни агенти
 - б) Агенти срещу образуването на ципа
3. Инхибитори на корозията
 - а) инхибитори на корозията
 - б) предотвратяване на патина
4. Повърхностноактивни вещества
 - а) повърхностноактивни вещества с общо предназначение
 - б) алкилфенолетоксилати (APEO)
 - в) перфлуорни повърхностноактивни вещества
5. Различни функционални вещества с общо приложение
 - а) емулсия от силициева смола в бели бои, оцветители и бази за тониране
 - б) метали и техните съединения
 - в) минерални суровини, включително пълнители
 - г) неутрализиращи агенти
 - д) оптични избелители
 - е) пигменти
6. Различни функционални вещества със специално приложение
 - а) защитни вещества и стабилизатори срещу действието на ултравиолетово (UV) лъчение
 - б) пластификатори
7. Остатъчни вещества, които е възможно да присъстват в крайния продукт
 - а) формалдехид
 - б) разтворители
 - в) нереагирани мономери
 - г) летливи ароматни съединения и халогенирани съединения

5 а) ii) Условия за дерогация, отнасящи се до производствени обекти

Прилагат се допълнителни условия, отнасящи се до производството на бои и лакове, в случай на дерогации за силни токсини или специфични токсини за определени органи. В този случай заявителите представят доказателства, че са изпълнили следните изисквания:

- за вещества с класификация като силно токсични или специфично токсични за определени органи — доказателство за съответствие с надлежните европейски индикативни пределно допустими стойности на професионално излагане (OELV) или OELV на държава членка на въздействието на веществото(ата), като важи най-строго изискване;
- когато липсва референтна OELV, заявителят посочва как се свежда до минимум излагането на въздействието чрез процедури за опазване на здравето и за безопасност при манипулирането с входящото(ите) вещество(а) в производствените обекти за крайния продукт с екомаркировка;
- за вещества с класификация като опасни, когато са под формата на аерозол или изпарения, се доказва, че работниците не са изложени на въздействието им в тази форма;
- за вещества с класификация като опасни, когато са в сухо състояние, се доказва, че работниците не могат да влязат в контакт с веществото в това състояние по време на производствения процес.

Оценяване и удостоверяване: заявителят доказва съответствие с този критерий, като предоставя декларация, че са класифицирани и/или не са класифицирани като опасни:

- крайният продукт — боя или лак — съгласно методиките за класификацията на смеси, съдържащи се в Регламент (ЕО) № 1272/2008 и всички нормативни изменения;
- съставките на боята или лака, попадащи в групите от вещества, които са изброени в точка 5, буква а), подточка i) и присъстват в концентрации над 0,010 %.

Тази декларация трябва да се основава на информация, събрана съгласно изискванията в допълнението.

Посочват се и активни съставки, за които могат да се прилагат специфични пределни стойности за концентрацията съгласно Регламент (ЕО) № 1272/2008, която може да падне под граничната стойност от 0,010 %.

В подкрепа на декларацията, че съставките са класифицирани или не са класифицирани като опасни, се предоставя следната техническа информация:

- i) за вещества, които не са били регистрирани в съответствие с регламента REACH или за които все още липсва хармонизирана класификация по CLP: информация, която отговаря на изискванията, посочени в приложение VII към регламента REACH;
- ii) за вещества, които не са били регистрирани в съответствие с регламента REACH или не отговарят на изискванията на класификацията по CLP: информация въз основа на регистрационното досие REACH, потвърждаващо статута на веществото като неклассифицирано;
- iii) за вещества с хармонизирана или самостоятелна класификация: информационни листове за безопасност, ако са налични такива. Ако такива не са налични или веществото е със самостоятелна класификация, тогава се предоставя информация за класифицирането на веществото като опасно съгласно приложение II към регламента REACH;
- iv) в случай на смеси: информационни листове за безопасност, ако са налични такива. Ако такива не са налични, тогава се предоставя изчисление на класификацията на сместа съгласно разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета заедно с информация, която е от значение за класифицирането на опасността на смесите съгласно приложение II към регламента REACH.

Веществата и смесите се характеризират в съответствие с раздели 10, 11 и 12 от приложение II към регламента REACH (изисквания за съставянето на информационни листове за безопасност). Включва се информация относно физическата форма и състоянието на съставките, както и идентификация на произведените от наноматериали съставки, за които външният размер в едно или повече измерения на поне 50 % от общия брой частици е в обхвата 1—100 nm.

Заявителят идентифицира също така веществата и смесите, използвани в състава на боята, които попадат в обхвата на специфичните изисквания за дерогация, посочени в допълнението. За всяко вещество или смес, за които се прилага дерогация, се предоставя допълнителна информация, показваща как са били изпълнени изискванията за дерогация.

5 б) *Ограничения, които се прилагат за вещества, пораждащи сериозно безпокойство*

В съответствие с член 6, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 66/2010 крайният продукт и всякакви съставки или суровини не могат, освен ако е налице специална дерогация, да съдържат вещества, които:

- отговарят на критериите съгласно член 57 от регламента REACH;
- идентифицирани са в съответствие с процедурата, описана в член 59, параграф 1 от регламента REACH, по която се установява списъка на кандидатите за вещества, пораждащи сериозно безпокойство.

Не се предоставя дерогация за вещества, които отговарят на едно или на двете от тези условия и присъстват в концентрации над 0,10 % (по тегло) в продукта — боя или лак.

Оценяване и удостоверяване: заявителят предоставя декларация за съответствие с този критерий, подкрепена от декларации за съответствие, неговите доставчици. Заявителите доказват, че са извършили проверка на входящите вещества по текущия списък на кандидатите за вещества, пораждащи сериозно безпокойство, и критериите съгласно член 57 от регламента REACH.

5 в) *Ограничения, които се прилагат за специфични опасни вещества*

Крайният продукт не трябва да съдържа опасните вещества, които са изрично изброени в допълнението, в равна на или по-висока от посочената пределно допустима концентрация. Ограниченията за веществата съгласно допълнението се прилагат за следните бои и лакове, съставки и остатъчни вещества:

- i) консерванти за сух слой;
- ii) консерванти, използвани в машини за тониране на бои;
- iii) консерванти за продукти в затворени съдове
- iv) стабилизатори за консерванти;
- v) повърхностноактивни вещества на основата на алкилфенолетоксилати (APEO);
- vi) перфлуорни повърхностноактивни вещества;
- vii) метали и техните съединения;
- viii) пигменти;
- ix) пластификатори;
- x) свободен формалдехид.

Оценяване и удостоверяване: изискванията за удостоверяване и изпитване са съгласно разпоредбите в допълнението за всяко вещество и според конкретните форми на боите и лаковете.

Критерий 6. Информация за потребителите

6 а) Следните текстове трябва да фигурират върху опаковката или да са прикрепени към нея:

- „Намалете до минимум разхищаването на боя, като прецените колко боя ще ви е необходима“
- „Възстановете неизползваната боя в състояние за повторна употреба“
- „Повторната употреба на боята може действително да сведе до минимум въздействието на продукта върху околната среда през жизнения му цикъл“

- 6 б) Следните общи сведения и съвети трябва да се дават върху опаковката или да са прикрепени към нея:
- Как да се прецени количеството на необходимата боя преди покупката, за да се сведе до минимум разхищаването на боя — посочва се препоръчваното ориентировъчно количество (например за 1 m² стена са необходими X литра боя).
 - Какво да правим с „неизползваната боя“ — по възможност заедно с адрес в интернет или данни за установяване на контакт, за да може потребителят да получи по-подробна информация.
- 6 в) Следните съвети и препоръки за работа с боята трябва да се дават върху опаковката или да са прикрепени към нея:
- Мерки за безопасност за потребителя. Това включва основна препоръка относно лични предпазни средства, които следва да се използват. Включват се и допълнителни мерки, които следва да бъдат взети при използването на оборудването за шприцоване.
 - Използването на оборудване за почистване и правилното управление на отпадъците (с оглед да се намали замърсяването на водата и почвата). Например да се дава пояснителен текст, че е необходимо специално третиране на неизползваната боя с оглед на обезвреждане по отношение на околната среда и следователно тя не трябва да се изхвърля с битовите или търговските отпадъци (напр. „Не изсипвайте излишната боя в кухненската мивка, тоалетната чиния или в кошче за отпадъци“).
 - Съхранение на боята при подходящи условия (преди и след отваряне), включително препоръки за безопасност, когато е уместно.

Оценяване и удостоверяване: заявителът декларира, че продуктът отговаря на изискването, и предоставя на компетентния орган заедно със заявлението илюстративен материал или образци от информацията за потребителите и/или линк към съдържащия тази информация уебсайт на производителя. Посочва се препоръчваното ориентировъчно количество боя.

Критерий 7. Информация, показвана върху екомаркировката на ЕС

Незадължителният етикет с текстово каре трябва да съдържа, когато е уместно, следния текст:

- „Минимално съдържание на опасни вещества“
- „Намалено съдържание на летливи органични съединения (ЛОС): X g/l“
- „Добри резултати при вътрешно боядисване“ (когато са изпълнени критериите за вътрешна употреба) или
- „Добри резултати при външно боядисване“ (когато са изпълнени критериите за външна употреба) или
- „Добри резултати както при вътрешно, така и при външно боядисване“ (когато са изпълнени критериите както за вътрешна, така и за външна употреба).

Насоките за използване на незадължителния етикет с рамкиран текст могат да бъдат намерени в *Guidelines for use of the Ecolabel logo* („Насоки за използването на знака за екомаркировка“) на следния адрес в интернет:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf.

Оценяване и удостоверяване: заявителът предоставя мостра на етикета на продукта или изображение на опаковката, върху която е поставена екомаркировката на ЕС, както и декларация за съответствие с този критерий.

Допълнение

СПИСЪК НА ОГРАНИЧЕНИЯ И ДЕРОГАЦИИ ЗА ОПАСНИ ВЕЩЕСТВА

Група от вещества	Обхват на ограничението и/или дерогацията	Пределно допустима концентрация (когато е приложимо)	Оценяване и удостоверяване
-------------------	---	--	----------------------------

1. Консерванти, добавени към оцветители, свързващи вещества и крайния продукт

i) Правила по отношение на издаването на разрешение за биоциди

Боята трябва да съдържа само консерванти, които отговарят на изискванията на 1а, 1б и 1в (според случая), разрешени са съгласно Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ и Регламент (ЕО) № 528/2012, и за които е представена оценка на риска за професионално и/или любителско (непрофесионално) използване в доклада за оценка. Заявителите следва да проверят това в актуалния списък за разрешенията.

Консерванти за които е представено досие за оценяване и се очаква решение за разрешение или невключване, могат да се използват през преходния период до приемането на решението.

ii) Разрешено общо съдържание в готовия за използване продукт на консерванти за продукти в затворени съдове и за сух слой

Консервантите за продукти в затворени съдове и за сух слой могат да се използват в продукти за вътрешно и външно боядисване, като сумарната им концентрация не превишава пределната стойност, посочена в следната таблица.

Разрешено общо съдържание на консерванти в бои и лакове

Вид консерванти	Продукти за вътрешно боядисване	Продукти за външно боядисване
Консерванти за продукти в затворени съдове	0,060 %	0,060 %
Консерванти за сух слой	Не е разрешено	0,30 %
Изключения, за които се предоставя дерогация:		
i) бои за използване на места с висока влажност	0,10 %	не е приложимо
ii) комбинации с йодопропинил бутилкарбамат (IPBC) за защита на открито	не е приложимо	0,65 %
Общо съдържание на консерванти	0,060 %	0,360 %
С изключения, за които се предоставя дерогация, от подточка i) или ii) за консерванти за сух слой	0,160 %	0,710 %

iii) Разрешено общо съдържание на изотиазолинови съединения в готовия за използване продукт

Разрешеното общо съдържание на изотиазолинови съединения в който и да е продукт за боядисване — боя или лак, не трябва да превишава 0,050 % (500 ppm) с изключение на боите и лаковете за външно боядисване на дърво, за които то не трябва да превишава 0,20 %. За следните консерванти се предоставя дерогация за употребата им, при условие че са спазени специфичните ограничения за тяхното участие в общото съдържание на изотиазолинови съединения в състава на крайния, готов за употреба продукт.

2-метил-2Н-изотиазол-3-он: 0,0200 %

1,2-бензизотиазол-2(2Н)-он: 0,0500 %

2-октил-2Н-изотиазол-3-он: 0,0500 %, с изключение на боите и лаковете за външно боядисване на дърво, в които може да се използва в по-висока концентрация

5-хлоро-2-метил- 4-изотиазолин- 3-он/2-метил- 4-изотиазолин- 3-он: 0,0015 %

Група от вещества	Обхват на ограничението и/или дерогацията	Пределно допустима концентрация (когато е приложимо)	Оценяване и удостоверяване
<p>а) консерванти за продукти в затворени съдове</p> <p>Приложимост: Всички продукти, освен ако е посочено друго</p>	<p>Консервантите за продукти в затворени съдове, класифицирани в следните класове на опасност, за които се предоставя дерогация, могат да бъдат използвани в продукти с екомаркировка:</p> <p>Класове на опасност, за които се предоставя дерогация: H331 (R23), H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H317 (R43)</p> <p>Консервантите за продукти в затворени съдове, класифицирани в следните класове на опасност, за които се предоставя дерогация, трябва да отговарят и на следните условия за дерогация:</p> <ul style="list-style-type: none"> — сумарната концентрация не трябва да превишава 0,060 тегловни процента — Вещества, класифицирани като H400 (R50) и/или H410 (R50/53), не трябва да са биоакмулиращи. Веществата, които не са биоакмулиращи, трябва да са с $\text{Log Kow} \leq 3,2$ или с биоконцентрационен фактор (BCF) ≤ 100. — Представят се доказателства, че са спазени условията за разрешаване на продукта съгласно Директива 98/8/ЕО и Регламент (ЕО) № 528/2012. — Когато се използват консерванти, които са източници на формалдехид, тогава съдържанието на формалдехид и емисиите му от крайния продукт трябва да отговарят на изискванията за ограничаване на веществата съгласно точка 7, буква а). <p>Специфични пределни стойности за концентрацията се прилагат за следните консерванти:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) цинков пиритион; ii) N-(3-аминопропил)-N-додецилпропан-1,3-диамин. 	<p>Консерванти за продукти в затворени съдове</p> <p>Общо съдържание в крайния продукт: 0,060 % по тегло</p> <p>Пределна концентрация</p> <p>0,050 %</p> <p>0,050 %</p>	<p>Удостоверяване:</p> <p>Декларация от заявителя и неговия доставчик на свързано вещество, в подкрепа на която се посочва номерът по CAS и класът на активните съставки в крайния продукт и използваното в него свързано вещество.</p> <p>Включва се изчисление от заявителя за концентрацията на активната съставка в крайния продукт.</p> <p>В съответствие с изискванията съгласно член 58, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 528/2012 за биоцидите се посочват всички произведени активни съставки, за които външният размер в едно или повече измерения на поне 50 % от общия брой частици е в обхвата 1—100 nm.</p>
<p>б) Консерванти, използвани в машини за тониране на бои</p>	<p>Класовете на опасност, за които се предоставя дерогация, и условията за дерогация, посочени в точка 1, буква а), се прилагат и за консерванти, използвани за запазване на оцветителите, докато се съхраняват в машини преди смесването им с базовите бои.</p> <p>Общото съдържание на консервантите, добавени за запазване на оцветителите, които ще бъдат подавани от машини, не трябва да превишава 0,20 тегловни процента.</p> <p>Специфични пределни стойности за концентрацията се прилагат за следните консерванти, които допринасят за общото съдържание на консерванти в оцветителя:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) 3-йодо-2-пропинил бутилкарбамат (IPBC); ii) цинков пиритион; iii) N-(3-аминопропил)-N-додецилпропан-1,3-диамин. 	<p>Общо съдържание на консерванти в оцветителя:</p> <p>0,20 % по тегло</p> <p>0,10 %</p> <p>0,050 %</p> <p>0,050 %</p>	<p>Удостоверяване:</p> <p>Декларация от заявителя, и/или неговия доставчик на оцветители, в подкрепа на която се посочва номерът по CAS и класът на активните съставки в крайния продукт и използваното в него свързано вещество.</p> <p>Включва се изчисление от заявителя за концентрацията на активната съставка в крайния тониран продукт.</p> <p>В съответствие с изискванията съгласно член 58, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 528/2012 за биоцидите се посочват всички произведени активни съставки, за които външният размер в едно или повече измерения на поне 50 % от общия брой частици е в обхвата 1—100 nm.</p>

Група от вещества	Обхват на ограничението и/или дерогацията	Пределно допустима концентрация (когато е приложимо)	Оценяване и удостоверяване
<p>в) Консерванти за сух слой</p> <p>Приложимост: Външни бои, вътрешни бои за специфични приложения</p>	<p>Консервантите за сух слой и техните стабилизатори, класифицирани в следните класове на опасност, за които се предоставя дерогация, могат да бъдат използвани във всички продукти за външно боядисване и само в специфични продукти за вътрешно боядисване:</p> <p>Класове на опасност, за които се предоставя дерогация: H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H317 (R43)</p> <p>Консервантите за сух слой, класифицирани в следните класове на опасност, за които се предоставя дерогация, трябва да отговарят и на следните условия за дерогация:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Сумарната концентрация не трябва да превишава 0,10 или 0,30 тегловни процента (сдпоред случая). — Вещества, класифицирани като H400 (R50) и/или H410 (R50/53), не трябва да са биоакумулиращи. Веществата, които не са биоакумулиращи, трябва да са с $\text{Log Kow} \leq 3,2$ или с биоконцентрационен фактор (BCF) ≤ 100. — Представят се доказателства, че са спазени условията за разрешаване на консерванти съгласно Директива 98/8/ЕО за биоцидите и Регламент (ЕО) № 528/2012 за биоцидите. <p>По-високата стойност за сумарната концентрация се прилага за следните консерванти за сух слой само за долупосочените приложения:</p> <p>комбинации с 3-йодо-2-пропинил бутилкарбамат (IPBC)</p> <p>Бои и лакове за външно боядисване</p> <p>Специфични пределни стойности за концентрацията се прилагат за следните консерванти:</p> <p>цинков пиритион;</p>	<p>Консерванти за сух слой</p> <p>Общо съдържание в крайния продукт:</p> <p>Бои, предназначени за употреба в помещения с висока влажност, включително кухни и бани</p> <p>0,10 % по тегло</p> <p>Всички заявления за бои за външно боядисване</p> <p>0,30 % по тегло</p> <p>Общо за външни бои за комбинации с IPBC:</p> <p>0,650 %</p> <p>0,050 %</p>	<p>Удостоверяване:</p> <p>Декларация от заявителя и неговия доставчик на свързано вещество, в подкрепа на която се посочва номерът по CAS и класът на активните съставки в крайния продукт и използваното в него свързано вещество.</p> <p>Включва се изчисление от заявителя за концентрацията на активната съставка в крайния продукт.</p> <p>В съответствие с изискванията съгласно член 58, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 528/2012 за биоцидите се посочват всички произведени активни съставки, за които външният размер в едно или повече измерения на поне 50 % от общия брой частици е в обхвата 1—100 nm.</p>
<p>г) Стабилизатори за консерванти</p>	<p>Предоставя се дерогация за използването на цинков оксид като стабилизатор за комбинации консерванти за сух слой, за които е необходим цинков пиритион или 1,2 бензисотиазол-3(2H)-он (BIT).</p>	<p>0,050 %</p>	<p>Удостоверяване:</p> <p>Декларация от заявителя и неговите доставчици на суровини.</p>

2. Сушилни агенти и агенти срещу образуването на ципа

<p>а) Сушилни агенти</p> <p>Приложимост: Всички продукти за боядисване, освен ако е посочено друго.</p>	<p>Класове на опасност, за които се предоставя дерогация: H301 (R24), H317 (R43), H373 (H48/20-22), H412 (R52/53), H413 (R53)</p> <p>За кобалтови сушилни агенти в алкидни бои, които са класифицирани допълнително в H400 (R50) и H410, се предоставя дерогация за бели и светлооцветени бои само до следната пределна концентрация:</p>	<p>Общо съдържание на сушилния агент</p> <p>0,10 % по тегло</p> <p>Пределно допустима стойност на съдържанието на кобалтови сушилни агенти</p> <p>0,050 %</p>	<p>Удостоверяване:</p> <p>предоставя се декларация от заявителя и неговите доставчици на суровини, в подкрепа на която се посочва номерът по CAS и класификацията.</p>
<p>б) Агенти срещу образуването на ципа</p> <p>Приложимост: Всички продукти за боядисване</p>	<p>Класове на опасност, за които се предоставя дерогация: H412 (R52/53), H413 (R53), H317 (R43)</p>	<p>0,40 % по тегло</p>	<p>Удостоверяване:</p> <p>предоставя се декларация от заявителя и неговите доставчици на суровини, в подкрепа на която се посочва номерът по CAS и класификацията.</p>

Група от вещества	Обхват на ограничението и/или дерогацията	Пределно допустима концентрация (когато е приложимо)	Оценяване и удостоверяване
-------------------	---	--	----------------------------

3. Инхибитори срещу корозия

а) Антикорозионни пигменти Приложимост: когато се изисква	Класове на опасност, за които се предоставя дерогация: H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53) Пределни стойности за концентрацията, които се прилага: i) класове d,i, j съгласно Директива 2004/42/ЕО; ii) всички други продукти.	8,0 % по тегло 2,0 % по тегло	Удостоверяване: предоставя се декларация от заявителя и неговите доставчици на суровини, потвърдена от информационен лист за безопасност.
б) Предотвратяване на патина Приложимост: когато се изисква	Класове на опасност, за които се предоставя дерогация: H412 (R52/53), H413 (R53)	0,50 % по тегло	Удостоверяване: предоставя се декларация от заявителя и неговите доставчици на суровини, в подкрепа на която се посочва номерът по CAS и класификацията.

4. Повърхностноактивни вещества

а) Повърхностноактивни вещества с общо предназначение Приложимост: Повърхностноактивни вещества, използвани във всички продукти.	Класове на опасност, за които се предоставя дерогация: H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53) Следните сумарни стойности се отнасят за готовия за използване краен продукт: — бели и светлоцветени продукти; — всички останали цветове. Дерогацията се прилага за състава на повърхностноактивното вещество, доставено на производителя на боята. Специфични ограничения се прилагат за алкилфенолетоксилати и перфлуорни повърхностноактивни вещества.	Общо съдържание на повърхностноактивни вещества в готовия за използване продукт: 1,0 % по тегло 3,0 % по тегло	Удостоверяване: предоставя се декларация от заявителя, доставчиците на суровини и/или техния доставчик на повърхностноактивни вещества, в подкрепа на която се посочва номерът по CAS и класификацията на използваните повърхностноактивни вещества.
б) Алкилфенолетоксилати (APEO) Приложимост: Повърхностноактивни вещества, използвани във всички продукти.	Алкилфенолетоксилати (APEO) и техни производни не се използват в състава на никакви бои или лакове.	не е приложимо	Удостоверяване: предоставя се декларация за неупотреба от заявителя и неговите доставчици на суровини, в подкрепа на която се посочва номерът по CAS и класификацията на използваните повърхностноактивни вещества.
в) Перфлуорни повърхностноактивни вещества Приложимост: Повърхностноактивни вещества, използвани във всички продукти.	Перфлуорни повърхностноактивни вещества с дълга верига, както е посочено в определението на ОИСП по-долу, не се използват: i) перфлуорокарбоксилни киселини с дължина \geq C8 на въглеродната верига, включително перфлуорооктанова киселина (ПФОК); ii) перфлуоралкил сулфонати с дължина \geq C6 на въглеродната верига, включително перфлуорхексансулфонова киселина (PFHxS) и перфлуорооктан сулфонат (PFOS); както и iii) сродни съединения, които могат да се разградят до веществата, посочени в подточка i) или ii), не трябва да присъстват в повърхностноактивното вещество или като остатък в боята или лака.	не е приложимо	Удостоверяване: предоставя се декларация за неупотреба от заявителя и неговите доставчици на суровини, в подкрепа на която се посочва номерът по CAS и дължината на веригата за използваните повърхностноактивни вещества.

Група от вещества	Обхват на ограничението и/или дерогацията	Пределно допустима концентрация (когато е приложимо)	Оценяване и удостоверяване
	Перфлуорните повърхностноактивни вещества, които не отговарят на i), ii) или iii), могат да бъдат използвани само в боя, за която се изисква да бъде водоустойчива или водоотблъскваща (вж. съответно критериите по точка 3, буква б) и точка 3, буква ж) за ефективност на използване) и и да е с по-голяма от 8 m ² /l степен на нанасяне (виж критерия по точка 3, буква а) за ефективност на използване).		

5. Различни функционални вещества с общо приложение

а) Емулсия от силициева смола в бели бои, оцветители и бази за тониране Приложимост: Всички продукти за боядисване	Класове на опасност, за които се предоставя дерогация: H412 (R52/53), H413 (R53) Прилагат се следните дерогации: — барий, антимон и кобалт в пигментите (вж. ограничението съгласно точка 5, буква е); — кобалт в сушилни агенти (вж. ограничението съгласно точка 2, буква а).	2,0 % по тегло	Удостоверяване: предоставя се декларация от заявителя и неговите доставчици на суровини, в подкрепа на която се посочва номерът по CAS и класификацията.
б) Метали и техните съединения Приложимост: Всички продукти	Съдържанието на следните метали и техните съединения в продукта или в използваните в него съставки не трябва да превишава посочената горна граница: кадмий, олово, хром VI, живак, арсен, барий, селен, антимон и кобалт. Прилагат се следните дерогации: — барий, антимон и кобалт в пигментите (вж. ограничението съгласно точка 5, буква е); — кобалт в сушилни агенти (вж. ограничението съгласно точка 2, буква а).	горна граница 0,010 % за всеки от посочените метали	Удостоверяване: декларация от заявителя и неговите доставчици на суровини.
в) Минерални суровини, включително пълнители Приложимост: Всички продукти за боядисване	За минерални суровини, включително кристален силициев диоксид и левкофилитни минерали, съдържащи кристален силициев диоксид, се предоставя дерогация за H373 (R48/20). Минерални суровини, които съдържат метали, посочени в ограничението съгласно точка 5, буква б), могат да бъдат използвани, ако лабораторното изпитване покаже, че металът е свързан в състава на кристална решетка и е неразтворим (виж приложимия метод за изпитване). На тази основа се предоставя дерогация за следните пълнители: нефелинов сиенит, съдържащ барий.		Удостоверяване: предоставя се декларация от заявителя и неговите доставчици на суровини, в подкрепа на която се посочва номерът по CAS и класификацията. Заявителите, желаещи да използват свързващи вещества, които съдържат метали, чието съдържание е предмет на ограничение, представят протоколи от изпитвания, проведени в съответствие с долупосочения стандарт. Метод за изпитване: DIN 53770-1 или еквивалентен
г) Неутрализиращи агенти Приложимост: Всички продукти за боядисване, освен ако е посочено друго.	Класове на опасност, за които се предоставя дерогация: H311 (R24), H331 (R23), H400 (R50), H410 (R50/53), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53) Прилагат се следните пределни стойности за концентрацията: — лакове и подови бои; — всички останали продукти.	1,0 % по тегло 0,50 % по тегло	Удостоверяване: предоставя се декларация от заявителя и неговите доставчици на суровини, в подкрепа на която се посочва номерът по CAS и класификацията.

Група от вещества	Обхват на ограничението и/или дерогацията	Пределно допустима концентрация (когато е приложимо)	Оценяване и удостоверяване
д) Оптични избелители Приложимост: Всички продукти за боядисване	Класове на опасност, за които се предоставя дерогация: H413 (R53)	0,10 % по тепло	Удостоверяване: предоставя се декларация от заявителя и неговите доставчици на суровини, в подкрепа на която се посочва номерът по CAS и класификацията.
е) Пигменти Приложимост: Всички продукти	Пигменти, които съдържат метали, се използват само когато лабораторното изпитване на пигмента покаже, че хромофорният метал е свързан в състава на кристална решетка и е неразтворим. Предоставя се дерогация за употребата на следните пигменти, съдържащи метали, без да е нужно изпитване: — бариев сулфат; — антимон никел в състава на кристална решетка на TiO ₂ ; — кобалтов алуминат, син шпинел; — кобалтов хромит, синьо-зелен шпинел.	не е приложимо	Удостоверяване: Резултати от изпитването, показващи, че хромофорът на пигмента е свързан в състава на кристална решетка и е неразтворим. Метод за изпитване: DIN 53770-1 или еквивалентен

6. Различни функционални вещества със специално приложение

а) Защитни вещества и стабилизатори срещу действието на ултравиолетово (UV) лъчение Приложимост: Бои за външно боядисване	Класове на опасност, за които се предоставя дерогация: H317 (R43), H411 (R51/53), H412 (R52/53), H413 (R53),	0,60 % по тепло	Удостоверяване: предоставя се декларация от заявителя и неговите доставчици на суровини, в подкрепа на която се посочва номерът по CAS и класификацията.
б) Пластификатори в бои и лакове Приложимост: Когато са включени в състава	Следните фталати не се добавят умишлено като пластификатори: DEHP (бис(2-етилхексил)-фталат); BBP (бутилбензилфталат); DBP (дибутилфталат); DMEP (бис2-метоксиетилфталат); DIBP (диизобутилфталат); DINP (ди-С6-8-разклонени алкилфталати); DHNUP (ди-С7-11-разклонени алкилфталати); DHP (ди-п-хексилфталат).	Пределна концентрация за всеки отделен фталат: 0,010 %	Удостоверяване: предоставя се декларация от заявителя и неговите доставчици на суровини, в подкрепа на която се посочва номерът по CAS и класификацията.

Група от вещества	Обхват на ограничението и/или дерогацията	Пределно допустима концентрация (когато е приложимо)	Оценяване и удостоверяване
-------------------	---	--	----------------------------

7. Остатъчни вещества, които е възможно да присъстват в крайния продукт

<p>а) Формалдехид</p> <p>Приложимост: Всички продукти</p>	<p>Свободен формалдехид не се добавя умишлено към крайния продукт. Крайният продукт се изпитва, за да се определи съдържанието в него на свободен формалдехид. Изискванията относно вземането на проби за изпитване отразяват продуктовата гама.</p> <p>Прилага се следната сумарна пределно допустима стойност:</p> <p>Предоставят се следните дерогации от това изискване:</p> <p>i) когато за запазване на специфичен вид бои или лакове в затворени съдове са необходими консерванти, които са източници на формалдехид, и когато източник на формалдехид се използва вместо изотиазолинови консерванти;</p> <p>ii) когато полимерни дисперсанти (свързващи вещества) предоставят чрез остатъчни равнища на формалдехид функцията на източници на формалдехид вместо консерванти за продукти в затворени съдове.</p> <p>В тези случаи общото съдържание не трябва да надвишава следната пределно допустима стойност:</p>	<p>0,0010 %</p> <p>0,010 %</p>	<p>Удостоверяване:</p> <p>Съдържанието на свободен формалдехид се определя за бялата база или за прозрачна база за тониране, за която е предвидено, че теоретично съдържа най-голямо количество формалдехид. Определя се и съдържанието на оцветителя, за който е предвидено, че теоретично съдържа най-голямо количество формалдехид.</p> <p>Метод за изпитване:</p> <p>0,0010 % пределно допустима стойност:</p> <p>определяне на концентрацията в кутията по метода Мерскоquant. Ако резултатът по този метод не е окончателен, тогава се използва високоефективна течна хроматография (HPLC) за потвърждаване на концентрацията в кутията.</p> <p>0,010 % пределно допустима стойност:</p> <p>1) Всички бои: определяне на концентрацията на формалдехид чрез анализ с използването на VdL-RL 03 или високоефективна течна хроматография (HPLC) както и</p> <p>2) Бои и лакове за вътрешно боядисване: определяне чрез анализ съгласно ISO 16000-3. Емисиите не трябва да превишават 0,25 ppm при първото нанасяне и те трябва да са под 0,05 ppm след изтичането на 24 часа от първото нанасяне.</p>
---	--	--------------------------------	---

Група от вещества	Обхват на ограничението и/или дерогацията	Пределно допустима концентрация (когато е приложимо)	Оценяване и удостоверяване
б) Разтворители Приложимост: Всички продукти	Класове на опасност, за които се предоставя дерогация: H304 (R65)	2,0 % по тегло	Удостоверяване: предоставя се декларация от заявителя и неговите доставчици на суровини, в подкрепа на която се посочва номерът по CAS и класификацията.
в) Нереагирани мономери Приложимост: Полимерни свързващи системи	Нереагирани мономери, произхождащи от свързващи вещества, включително акрилова киселина, могат да присъстват в крайния продукт до обща пределно допустима стойност.	0,050 % по тегло	Удостоверяване: предоставя се декларация от заявителя и неговите доставчици на суровини, в подкрепа на която се посочва номерът по CAS и класификацията.
г) Летливи ароматни въглеродороди и халогенирани разтворители Приложимост: Всички продукти	В крайния продукт не трябва да присъстват летливи ароматни въглеводороди и халогенирани разтворители.	остагъчна пределно допустима стойност 0,01 %	Удостоверяване: предоставя се декларация за неупотреба от заявителя и неговите доставчици на суровини, в подкрепа на която се посочва номерът по CAS и класификацията.

(¹) Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно пускането на пазара на биоциди (ОВ L 123, 24.4.1998 г., стр. 1).

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 28 май 2014 година

за изменение на решения 2011/263/ЕС, 2011/264/ЕС, 2011/382/ЕС, 2011/383/ЕС, 2012/720/ЕС и 2012/721/ЕС с оглед да бъдат взети под внимание измененията в класификацията на веществата

(нотифицирано под номер C(2014) 3468)

(текст от значение за ЕИП)

(2014/313/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 66/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно екомаркировката на ЕС ⁽¹⁾, и по-специално член 8, параграф 2 от него,

след консултации със Съвета по екомаркировка на Европейския съюз,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно член 6, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 66/2010 екомаркировката на ЕС не може да се присъжда за стоки, съдържащи вещества или препарати/смеси, които се класифицират като токсични, опасни за околната среда, канцерогенни, мутагенни или токсични за репродукцията съгласно Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, или за стоки, които съдържат веществата, посочени в член 57 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾. Съгласно член 6, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 66/2010 за специфични категории стоки, съдържащи тези вещества, когато не е технически осъществимо заместването на стоките като такива или използването на алтернативни материали или конструкции или когато въпросните продукти имат значително по-високи цялостни екологични показатели в сравнение с други стоки от същата категория, Комисията може да приеме мерки за предоставяне на дерогации от член 6, параграф 6 от посочения регламент.
- (2) В решения 2011/263/ЕС ⁽⁴⁾, 2011/264/ЕС ⁽⁵⁾, 2011/382/ЕС ⁽⁶⁾, 2011/383/ЕС ⁽⁷⁾, 2012/720/ЕС ⁽⁸⁾ и 2012/721/ЕС ⁽⁹⁾ на Комисията са установени екологични критерии за присъждане на екомаркировката на ЕС за детергенти за съдомиялни и перални машини, детергенти за ръчно миене на съдове, универсални почистващи средства и почистващи средства за санитарни помещения, промишлени и институционални детергенти за автоматични съдомиялни машини и промишлени и институционални детергенти за перални машини. След приемането на тези решения Регламент (ЕО) № 1272/2008 бе съответно изменен с Регламент (ЕС) № 286/2011 на Комисията ⁽¹⁰⁾. Измененията на Регламент (ЕО) № 1272/2008 влязоха в сила по отношение на веществата от 1 декември 2012 г.

⁽¹⁾ ОВ L 27, 30.1.2010 г., стр. 1.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно класифицирането, етикетането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 353, 31.12.2008 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Решение 2011/263/ЕС на Комисията от 28 април 2011 г. за формулиране на екологични критерии за присъждане на екомаркировката на ЕС на детергенти за съдомиялни машини (ОВ L 111, 30.4.2011 г., стр. 22).

⁽⁵⁾ Решение 2011/264/ЕС на Комисията от 28 април 2011 г. за формулиране на екологични критерии за присъждане на екомаркировката на ЕС на детергенти за перални машини (ОВ L 111, 30.4.2011 г., стр. 34).

⁽⁶⁾ Решение 2011/382/ЕС на Комисията от 24 юни 2011 г. за установяване на екологични критерии за присъждане на екомаркировката на ЕС на детергенти за ръчно миене на съдове (ОВ L 169, 29.6.2011 г., стр. 40).

⁽⁷⁾ Решение 2011/383/ЕС на Комисията от 28 юни 2011 г. за установяване на екологични критерии за присъждане на екомаркировката на ЕС на универсални почистващи средства и почистващи средства за санитарни помещения (ОВ L 169, 29.6.2011 г., стр. 52).

⁽⁸⁾ Решение 2012/720/ЕС на Комисията от 14 ноември 2012 г. за установяване на екологични критерии за присъждане на екомаркировката на ЕС за промишлени и институционални детергенти за автоматични съдомиялни машини (ОВ L 326, 24.11.2012 г., стр. 25).

⁽⁹⁾ Решение 2012/721/ЕС на Комисията от 14 ноември 2012 г. за установяване на екологични критерии за присъждане на екомаркировката на ЕС за промишлени и институционални перилни детергенти (ОВ L 326, 24.11.2012 г., стр. 38).

⁽¹⁰⁾ Регламент (ЕС) № 286/2011 на Комисията от 10 март 2011 г. за изменение с цел адаптиране към научно-техническия прогрес на Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно класифицирането, етикетането и опаковането на вещества и смеси (ОВ L 83, 30.3.2011 г., стр. 1).

и ще станат приложими по отношение на смесите от 1 юни 2015 г. Регламент (ЕС) № 286/2011 добавя нови критерии за класифициране на дългосрочна опасност за водната среда въз основа на хроничната водна токсичност и данните за биоразградимост. Въз основа на новите критерии по-голямата част от лесно разграждащите се повърхностноактивни вещества, които понастоящем се използват в детергенти и почистващи продукти, са класифицирани в Хронична опасност, категория 3 (H412), и в някои случаи, свързани конкретно с детергенти за ръчно миене на съдове — в Хронична опасност, категория 2 (H411), и поради това са забранени за използване в продукти с екомаркировка на ЕС. Вследствие на това установените екологични критерии за присъждане на екомаркировка на ЕС на детергенти за съдомиялни и перални машини, детергенти за ръчно миене на съдове, универсални почистващи средства и почистващи средства за санитарни помещения, промишлени и институционални детергенти за автоматични съдомиялни машини и промишлени и институционални детергенти за перални машини трудно биха съответствали приблизително на най-добрите 10 — 20 % от детергентите и почистващите продукти, които се предлагат на пазара на Съюза, по отношение на екологичните показатели по време на целия им жизнен цикъл, тъй като не съществуват доказателства, че има налични алтернативни повърхностноактивни вещества. Текстът за оценяване и удостоверяване е актуализиран, за да предоставя насоки на кандидатите как да докажат съответствие с новите изисквания.

- (3) Последствията от въвеждането на нови критерии за класифициране не бяха известни по време на преразглеждането на критериите за присъждане на екомаркировка на ЕС на детергенти за съдомиялни и перални машини, детергенти за ръчно миене на съдове, универсални почистващи средства и почистващи средства за санитарни помещения, определени в решения 2011/263/ЕС, 2011/264/ЕС, 2011/382/ЕС и 2011/383/ЕС, както и по време на разработването на критерии за присъждане на екомаркировка на ЕС за промишлени и институционални детергенти за автоматични съдомиялни машини и за промишлени и институционални детергенти за перални машини, и при обсъждането на дерогациите за повърхностноактивни вещества, определени в решения 2012/720/ЕС и 2012/721/ЕС.
- (4) Това изменение се прилага с обратна сила, считано от 1 декември 2012 г., за да се гарантира непрекъснатост на валидността на критериите за екомаркировка на ЕС за детергенти за съдомиялни и перални машини, детергенти за ръчно миене на съдове, универсални почистващи средства и почистващи средства за санитарни помещения, промишлени и институционални детергенти за автоматични съдомиялни машини и промишлени и институционални детергенти за перални машини.
- (5) Решения 2011/263/ЕС, 2011/264/ЕС, 2011/382/ЕС, 2011/383/ЕС, 2012/720/ЕС и 2012/721/ЕС следва да бъдат съответно изменени.
- (6) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета, създаден съгласно член 16 от Регламент (ЕО) № 66/2010,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Приложението към Решение 2011/263/ЕС на Комисията се изменя, както е посочено в приложение I към настоящото решение.

Член 2

Приложението към Решение 2011/264/ЕС на Комисията се изменя, както е посочено в приложение II към настоящото решение.

Член 3

Приложението към Решение 2011/382/ЕС на Комисията се изменя, както е посочено в приложение III към настоящото решение.

Член 4

Приложението към Решение 2011/383/ЕС на Комисията се изменя, както е посочено в приложение IV към настоящото решение.

Член 5

Приложението към Решение 2012/720/ЕС на Комисията се изменя, както е посочено в приложение V към настоящото решение.

Член 6

Приложението към Решение 2012/721/ЕС на Комисията се изменя, както е посочено в приложение VI към настоящото решение.

Член 7

Настоящото решение се прилага по отношение на веществата, считано от 1 декември 2012 г.

Член 8

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 28 май 2014 година.

За Комисията
Janez POTOČNIK
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Приложението към Решение 2011/263/ЕС се изменя, както следва:

1) В критерий 2, буква б), пети параграф таблицата за дерогации се заменя със следната таблица:

„Повърхностноактивни вещества при общи стойности на концентрацията в крайния продукт < 25 %	H400: Силно токсичен за водните организми	R50
Повърхностноактивни вещества при общи стойности на концентрацията в крайния продукт < 25 % (*)	H412: Вреден за водните организми, с дълготраен ефект	R52-53
Биоциди, използвани за консервационни цели (**)	H410: Силно токсичен за водните организми, с дълготраен ефект	R50-53
	H411: Токсичен за водните организми, с дълготраен ефект	R51-53
	H412: Вреден за водните организми, с дълготраен ефект	R52-53
Ароматизиращи вещества	H412: Вреден за водните организми, с дълготраен ефект	R52-53
Ензими (***)	H334: Може да причини алергични или астматични симптоми или затруднения с дишането при вдишване	R42
	H317: Може да предизвика алергична кожна реакция	R43
NTA като примес в MGDA и в GLDA (****)	H351: Предполага се, че предизвиква рак	R40

(*) Тази дерогация се прилага, при условие че те са лесно разградими и анаеробно биоразградими.

(**) Разгледани са в критерий 2, буква д). Посочената тук дерогация се прилага, при условие че потенциалите за биоакмулиране на тези биоциди се характеризират с $\log P_{ow}$ (логаритмичен коефициент на разпределяне на разтварянето в октанол/вода) < 3,0 или с експериментално определен коефициент на биологично натрупване (BCF) ≤ 100 .

(***) Включително стабилизатори и други помощни вещества в препаратите.

(****) С концентрации, по-ниски от 1,0 % в суровината, при условие че общата концентрация в крайния продукт е по-ниска от 0,10 %.

2) В критерий 2, буква б) се добавя следният параграф към текста на *оценяването и удостоверяването*:

„За повърхностноактивни вещества, за които се прилага дерогация и които отговарят на критериите за класифициране в класовете на опасност H412, заявителят предоставя документация относно тяхната разградимост, като се позовава на списъка DID. За повърхностноактивни вещества, които не са включени в списъка DID, се използва съответната информация от литературни или други източници или се привеждат съответните резултати от изпитвания, както е описано в допълнение I.“

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Приложението към Решение 2011/264/ЕС се изменя, както следва:

1) В критерий 4, буква б), пети параграф таблицата за дерогации се заменя със следната таблица:

„Повърхностноактивни вещества при общи стойности на концентрацията в крайния продукт < 25 %	H400: Силно токсичен за водните организми	R50
Повърхностноактивни вещества при общи стойности на концентрацията в крайния продукт < 25 % (*)	H412: Вреден за водните организми, с дълготраен ефект	R52-53
Биоциди, използвани за консервационни цели (**)	H410: Силно токсичен за водните организми, с дълготраен ефект	R50-53
	H411: Токсичен за водните организми, с дълготраен ефект	R51-53
	H412: Вреден за водните организми, с дълготраен ефект	R52-53
Ароматизиращи вещества	H412: Вреден за водните организми, с дълготраен ефект	R52-53
Ензими (***)	H334: Може да причини алергични или астматични симптоми или затруднения с дишането при вдишване	R42
	H317: Може да предизвика алергична кожна реакция	R43
Избелващи катализатори (***)	H334: Може да причини алергични или астматични симптоми или затруднения с дишането при вдишване	R42
	H317: Може да предизвика алергична кожна реакция	R43
NTA като примес в MGDA и в GLDA (****)	H351: Предполага се, че предизвиква рак	R40
Оптически избелители (optical brighteners, само в детергенти за интензивно пране)	H413: Може да причини дълготрайни вредни последици за водни живи организми	R53

(*) Тази дерогация се прилага, при условие че те са лесно разградими и анаеробно биоразградими.

(**) Разгледани са в критерий 4, буква д). Посочената тук дерогация се прилага, при условие че потенциалите за биоакмулиране на тези биоциди се характеризират с $\log P_{ow}$ (логаритмичен коефициент на разпределяне на разтварянето в октанол/вода) < 3,0 или с експериментално определен коефициент на биологично натрупване (BCF) ≤ 100 .

(***) Включително стабилизатори и други помощни вещества в препаратите.

(****) С концентрации, по-ниски от 1,0 % в суровината, при условие че общата концентрация в крайния продукт е по-ниска от 0,10 %.

2) В критерий 4, буква б) се добавя следният параграф към текста на *оценяването и удостоверяването*:

„За повърхностноактивни вещества, за които се прилага дерогация и които отговарят на критериите за класифициране в класовете на опасност H412, заявителят предоставя документация относно тяхната разградимост, като се позовава на списъка DID. За повърхностноактивни вещества, които не са включени в списъка DID, се използва съответната информация от литературни или други източници или се привеждат съответните резултати от изпитвания, както е описано в допълнение I.“

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Приложението към Решение 2011/382/ЕС се изменя, както следва:

1) В критерий 3, буква в), четвърти параграф таблицата за дерогации се заменя със следната таблица:

„Повърхностноактивни вещества при общи стойности на концентрацията в крайния продукт < 25 % (*)	H400: Силно токсичен за водните организми	R50
Повърхностноактивни вещества при общи стойности на концентрацията в крайния продукт < 25 % (**)	H412: Вреден за водните организми, с дълготраен ефект	R52-53
Повърхностноактивни вещества при общи стойности на концентрацията в крайния продукт < 2,5 % (**)	H411: Токсичен за водните организми, с дълготраен ефект	R51-53
Ароматизиращи вещества	H412: Вреден за водните организми, с дълготраен ефект	R52-53
Ензими (***)	H334: Може да причини алергични или астматични симптоми или затруднения с дишането при вдишване	R42
	H317: Може да предизвика алергична кожна реакция	R43
NTA като примес в MGDA и в GLDA (****)	H351: Предполага се, че предизвиква рак	R40

(*) Процентът трябва да се раздели с М-фактора, определен в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008.

(**) Тази дерогация се прилага, при условие че те са лесно разградими и анаеробно биоразградими.

(***) Включително стабилизатори и други помощни вещества в препаратите.

(****) С концентрации, по-ниски от 1,0 % в суровината, при условие че общата концентрация в крайния продукт е по-ниска от 0,10 %.

2) В критерий 3, буква в) се добавя следният параграф към текста на *оценяването и удостоверяването*:

„За повърхностноактивни вещества, за които се прилага дерогация и които отговарят на критериите за класифициране в класовете на опасност H412 и/или H411, заявителят предоставя документация за тяхната разградимост, като се позовава на списъка DID. За повърхностноактивни вещества, които не са включени в списъка DID, се използва съответната информация от литературни или други източници или се привеждат съответните резултати от изпитвания, както е описано в допълнение I.“

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Приложението към Решение 2011/383/ЕС се изменя, както следва:

1) В критерий 3, буква в), четвърти параграф таблицата за дерогации се заменя със следната таблица:

„Повърхностноактивни вещества при общи стойности на концентрацията в крайния продукт < 25 % (*)	H400: Силно токсичен за водните организми	R50
Повърхностноактивни вещества при общи стойности на концентрацията в крайния продукт < 25 % (**)	H412: Вреден за водните организми, с дълготраен ефект	R52-53
Ароматизиращи вещества	H412: Вреден за водните организми, с дълготраен ефект	R52-53
Ензими (***)	H334: Може да причини алергични или астматични симптоми или затруднения с дишането при вдишване	R42
	H317: Може да предизвика алергична кожна реакция	R43
NTA като примес в MGDA и в GLDA (****)	H351: Предполага се, че предизвиква рак	R40

(*) Процентът трябва да се раздели с М-фактора, определен в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008.

(**) Тази дерогация се прилага, при условие че те са лесно разградими и анаеробно биоразградими.

(***) Включително стабилизатори и други помощни вещества в препаратите.

(****) С концентрации, по-ниски от 1,0 % в суровината, при условие че общата концентрация в крайния продукт е по-ниска от 0,10 %.

2) В критерий 3, буква в) се добавя следният параграф към текста на *оценяването и удостоверяването*:

„За повърхностноактивни вещества, за които се прилага дерогация и които отговарят на критериите за класифициране в класовете на опасност H412, заявителят предоставя документация относно тяхната разградимост, като се позовава на списъка DID. За повърхностноактивни вещества, които не са включени в списъка DID, се използва съответната информация от литературни или други източници или се привеждат съответните резултати от изпитвания, както е описано в допълнение I.“

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Приложението към Решение 2012/720/ЕС се изменя, както следва:

1) В критерий 3, буква б), шести параграф таблицата за дерогации се заменя със следната таблица:

„Повърхностноактивни вещества при общи стойности на концентрацията в крайния продукт < 15 %	H400: Силно токсичен за водните организми	R50
Повърхностноактивни вещества при общи стойности на концентрацията в крайния продукт < 25 %	H412: Вреден за водните организми, с дълготраен ефект	R52-53
Биоциди за консервационни цели (*) (само за течности с рН между 2 и 12 и най-много 0,10 % w/w от активното вещество)	H331: Токсичен при вдишване	R23
	H334: Може да причини алергични или астматични симптоми или затруднения с дишането при вдишване	R42
	H317: Може да предизвика алергична кожна реакция	R43
	H400: Силно токсичен за водните организми	R50
Ензими (**)	H334: Може да причини алергични или астматични симптоми или затруднения с дишането при вдишване	R42
	H317: Може да предизвика алергична кожна реакция	R43
	H400: Силно токсичен за водните организми	R50
NTA като примес в MGDA и в GLDA (***)	H351: Предполага се, че предизвиква рак	R40

(*) Дерогацията се прилага само за критерий 3, буква б). Биоцидите следва да са в съответствие с критерий 3, буква г).

(**) Включително стабилизатори и други помощни вещества в препаратите.

(***) С концентрации, по-ниски от 1,0 % в суровината, при условие че общата концентрация в крайния продукт е по-ниска от 0,10 %.

2) В критерий 3, буква б) се добавя следният параграф към текста на *оценяването и удостоверяването*:

„За повърхностноактивни вещества, за които се прилага дерогация и които отговарят на критериите за класифициране в класовете на опасност H412, заявителят предоставя документация относно тяхната разградимост, като се позовава на списъка DID. За повърхностноактивни вещества, които не са включени в списъка DID, се използва съответната информация от литературни или други източници или се привеждат съответните резултати от изпитвания, както е описано в допълнение I.“

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Приложението към Решение 2012/721/ЕС се изменя, както следва:

1) В критерий 4, буква б), шести параграф таблицата за дерогации се заменя със следната таблица:

„Повърхностноактивни вещества при общи стойности на концентрацията в крайния продукт < 20 %	H400: Силно токсичен за водните организми	R50
Повърхностноактивни вещества при общи стойности на концентрацията в крайния продукт < 25 % (*)	H412: Вреден за водните организми, с дълготраен ефект	R52-53
Биоциди за целите на запазването на продукта (**) (само за течности с рН между 2 и 12 и най-много 0,10 % w/w от активното вещество)	H331: Токсичен при вдишване	R23
	H334: Може да причини алергични или астматични симптоми или затруднения с дишането при вдишване	R42
	H317: Може да предизвика алергична кожна реакция	R43
	H400: Силно токсичен за водните организми	R50
Ензими (***)	H400: Силно токсичен за водните организми	R50
	H334: Може да причини алергични или астматични симптоми или затруднения с дишането при вдишване	R42
	H317: Може да предизвика алергична кожна реакция	R43
Избелващи катализатори (***)	H400: Силно токсичен за водните организми	R50
NTA като примес в MGDA и в GLDA (****)	H351: Предполага се, че предизвиква рак	R40

(*) Тази дерогация се прилага, при условие че повърхностноактивните вещества изпълняват изискванията на критерий 3, буква а) и са анаеробно биоразградими.

(**) Дерогацията се прилага само за критерий 4, буква б). Биоцидите следва да са в съответствие с критерий 4, буква д).

(***) Включително стабилизатори и други помощни вещества в препаратите.

(****) С концентрации, по-ниски от 1,0 % в суровината, при условие че общата концентрация в крайния продукт е по-ниска от 0,10 %.

2) В критерий 4, буква б) се добавя следният параграф към текста на *оценяването и удостоверяването*:

„За повърхностноактивни вещества, за които се прилага дерогация и които отговарят на критериите за класифициране в класовете на опасност H412, заявителят предоставя документация относно тяхната разградимост, като се позовава на списъка DID. За повърхностноактивни вещества, които не са включени в списъка DID, се използва съответната информация от литературни или други източници или се привеждат съответните резултати от изпитвания, както е описано в допълнение I.“

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 28 май 2014 година****за установяване на критерии за присъждане на екомаркировката на ЕС на водогрейни топлоизточници**

(нотифицирано под номер C(2014) 3452)

(текст от значение за ЕИП)

(2014/314/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 66/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно екомаркировката на ЕС ⁽¹⁾, и по-специално член 8, параграф 2 от него,

след консултация със Съвета по екомаркировка на Европейския съюз,

като има предвид, че:

- (1) Съгласно Регламент (ЕО) № 66/2010 знакът за екомаркировка на ЕС може да бъде присъждан на продукти с намалено въздействие върху околната среда през целия им жизнен цикъл.
- (2) Регламент (ЕО) № 66/2010 предвижда, че следва да бъдат определени специфични критерии за екомаркировка на ЕС по продуктови групи.
- (3) Комисията изготви предварителен доклад относно техническите, екологичните, икономическите и правните аспекти на продуктовата група „водогрейни топлоизточници“, които обикновено се използват в Съюза, и го оповести публично за обсъждане. Проучването, на което се основава настоящият доклад (наричано по-нататък „проучването“), беше замислено заедно със заинтересовани страни от Съюза и трети държави.
- (4) Резултатите от проучването, представени в предварителния доклад, показаха, че потреблението на енергия на фазата на използване има най-голям принос за цялостното екологично въздействие на водогрейните топлоизточници. Поради това, използването на енергийно ефективните и имащите малки емисии на парникови газове водогрейни топлоизточници следва да се насърчава, и в допълнение, тези топлоизточници, използващи по-благоприятни за околната среда технологии, и за които е доказано, че са по-безопасни за потребителите, следва да бъдат подпомагани.
- (5) Следователно е целесъобразно да се установят критерии за екомаркировка на ЕС за продуктова група „водогрейни топлоизточници“.
- (6) Критериите, както и свързаните изисквания за оценка и проверка следва да бъдат валидни за период от четири години, считано от датата на приемане на настоящото решение.
- (7) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета, създаден съгласно член 16 от Регламент (ЕО) № 66/2010,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Продуктовата група „водогрейни топлоизточници“ се състои от продукти, които се използват за генериране на топлина като част от водна централна отоплителна инсталация, при която загрята вода се разпределя посредством циркуляционни съоръжения и отоплителни тела, за да се постигне и поддържа желаното ниво на температурата в затворено пространство като сграда, жилище или стая. Топлогенераторът генерира топлинна енергия посредством един или повече от следните процеси и технологии:

- а) горене на газообразно, течно или твърдо изкопаемо гориво;
- б) горене на газообразна, течна или твърда биомаса;
- в) използване на ефекта на Джаул-Ленц в електросъпротивителни нагревателни елементи;

⁽¹⁾ OVL 27, 30.1.2010 г., стр. 1.

- г) улавяне на околната топлина на въздушен, воден или подземен източник и/или оползотворяване на отпадна топлина;
 - д) когенерация (едновременното генериране в един процес на топлинна енергия и електроенергия);
 - е) слънчева енергия (спомагателна);
2. Максималната изходна мощност на водогрейните топлоизточници е 400 kW.
3. Комбинираните топлоизточници за отопление и битово горещо водоснабдяване са включени в обхвата на тази продуктова група, при условие че основната им функция е отопление.
4. Следните продукти са изключени от обхвата на тази продуктова група:
- а) топлоизточниците, чиято основна функция е да осигуряват топла вода за питейни или санитарни нужди;
 - б) топлоизточниците за загряване и разпределение на газообразни топлоносители като пара или въздух;
 - в) когенерационните отоплителни агрегати с максимална електрическа мощност 50 kW или по-голяма;
 - г) отоплителните топлоизточници, които съчетават непрякото топлоподаване, използвайки водна централна отоплителна инсталация, с пряко топлоподаване, чрез пряко отделяне на топлина в стаята или помещението, в което е монтирано съоръжението.

Член 2

За целите на настоящото решение се прилагат следните определения:

1. „топлоизточник“ означава отоплителен топлоизточник или комбиниран топлоизточник за отопление и битово горещо водоснабдяване;
2. „отоплителен топлоизточник“ означава уред, който:
 - а) осигурява топлинна енергия за водна централна отоплителна инсталация, за да се постигне и поддържа желаното ниво на температурата в затворено пространство като сграда, жилище или стая; и
 - б) е оборудван с един или повече топлогенератори;
3. „комбиниран топлоизточник“ означава водогреен отоплителен топлоизточник, който е предназначен също така да подава топлинна енергия за осигуряване на топла вода за питейни или санитарни нужди при определени стойности на температурата, количеството и дебита през определени интервали, и е свързан с външен източник на вода за питейни или санитарни нужди;
4. „комплект от отоплителен топлоизточник, регулатор на температурата и слънчево съоръжение“ означава комплект, предлаган на крайния потребител, който съдържа един или повече отоплителни топлоизточници, комбинирани с един или повече регулатори на температурата и/или едно или повече слънчеви съоръжения;
5. „комплект от комбиниран топлоизточник, регулатор на температурата и слънчево съоръжение“ означава комплект, предлаган на крайния потребител, който съдържа един или повече комбинирани топлоизточници, комплектовани с един или повече регулатори на температурата и/или едно или повече слънчеви съоръжения;
6. „слънчево съоръжение“ означава инсталация на база само слънчева енергия, слънчев колектор, топлоакмулиращ резервоар за гореща вода или помпа, включена в контура на колектора, които са пуснати на пазара поотделно;
7. „водна централна отоплителна инсталация“ означава система, използваща вода като топлоносител за разпределяна на централно генерираната топлинна енергия до отоплителни тела с цел отоплението на сгради или части от тях;
8. „топлогенератор“ означава онази част от топлоизточника, която произвежда топлина посредством един или няколко от следните процеси:
 - а) горене на изкопаеми горива и/или горива от биомаса;
 - б) използване на ефекта на Джаул-Ленц в електросъпротивителни нагреватели;
 - в) улавяне на околната топлина на въздушен, воден или подземен източник и/или на отпадна топлина;
9. „газов топлоизточник“ означава отоплителен или комбиниран топлоизточник, оборудван с един или повече топлогенератори, използващи газообразни горива с изкопаем произход или получени от биомаса;
10. „топлоизточник на течно гориво“ означава отоплителен или комбиниран топлоизточник, оборудван с един или повече топлогенератори, използващи течно гориво с изкопаем произход или от получено биомаса;
11. „топлоизточник на твърдо гориво“ означава отоплителен топлоизточник или комбиниран топлоизточник, оборудван с един или повече топлогенератори, използващи твърдо гориво с изкопаем произход или от биомаса;

12. „отоплителен котел“ означава отоплителен топлоизточник, който генерира топлинна енергия чрез изгарянето на изкопаеми горива и/или горива от биомаса, и/или чрез електросъпротивителни нагревателни елементи, използващи ефекта на Джаул-Ленц;
13. „газов отоплителен котел“ означава отоплителен котел, оборудван с един или повече топлогенератори, използващи горенето на газообразни горива с изкопаем произход или от биомаса;
14. „отоплителен котел на течно гориво“ означава отоплителен котел, оборудван с един или повече топлогенератори, използващи горенето на течни горива с изкопаем произход или от биомаса;
15. „отоплителен котел на твърдо гориво“ означава отоплителен котел, оборудван с един или повече топлогенератори, използващи горенето на твърди горива с изкопаем произход или от биомаса;
16. „отоплителен котел на твърда биомаса“ означава отоплителен котел, оборудван с един или повече топлогенератори, използващи горенето на твърди горива от биомаса;
17. „електрически отоплителен котел“ означава отоплителен котел, който генерира топлинна енергия само чрез използване на ефекта на Джаул-Ленц в електросъпротивителни нагревателни елементи;
18. „електрически отоплителен комбиниран котел“ означава комбиниран котел за отопление и битово горещо водоснабдяване, който генерира топлинна енергия само чрез използване на ефекта на Джаул-Ленц в електросъпротивителни нагревателни елементи;
19. „отоплителен термопомпен агрегат“ означава отоплителен топлоизточник, използващ околната топлина на въздушен, воден или подземен източник и/или отпадна топлина, за генерирането на топлинна енергия; отоплителната термопомпа може да е оборудвана с един или повече допълнителни подгреватели, използващи ефекта на Джаул-Ленц в електросъпротивителни нагревателни елементи или горенето на изкопаеми горива и/или горива от биомаса;
20. „комбиниран термопомпен агрегат“ означава отоплителна термопомпа, която е предназначена също така да предоставя топлина за осигуряване на топла вода за питейни или санитарни нужди при определени стойности на температурата, количеството и дебита през определени интервали, и е свързана с външен източник на вода за питейни или санитарни нужди;
21. „отоплителен термопомпен агрегат, използващ гориво“ означава отоплителна термопомпа, оборудвана с един или повече топлогенератори, използващи газообразно или течно гориво с изкопаем произход или получено от биомаса;
22. „отоплителен термопомпен агрегат, използващ електроенергия“ означава отоплителна термопомпа, оборудвана с един или повече топлогенератори, използващи електроенергия;
23. „когенерационен отоплителен агрегат“ означава отоплителен топлоизточник, който генерира едновременно топлинна енергия и електроенергия в рамките на един и същ процес;
24. „регулатор на температурата“ означава оборудване, което взаимодейства с крайния потребител по отношение на стойностите и графика на желаната температура в помещението, и предава съответните данни, например за текущата вътрешна и/или външна температура(и) до интерфейса на топлоизточника, например централния процесор, помагайки по този начин да се регулира вътрешната (-ите) температура (-и);
25. „сезонна енергийна ефективност при отопление“ (η_s) означава съотношението между отоплителния товар за определен отоплителен сезон, покриван от отоплителния уред, и годишното потребление на енергия за покриването на този товар, изразено в проценти %;
26. „енергийна ефективност при загряване на вода“ (η_{wh}) означава съотношението между полезната енергия във водата за питейни или санитарни нужди, осигурена от комбиниран топлоизточник, и енергията, използвана за нейното генериране, изразено в проценти %;
27. „номинална топлинна мощност“ означава обявената топлинна мощност на топлоизточника, когато се използва за отопление и, ако е приложимо, за загряване на вода, при стандартните условия, изразена в kW; за отоплителните и комбинираните термопомпени агрегати стандартните условия за определянето на номиналната топлинна мощност са изчислителните проектни условия, както са определени в Регламент (ЕС) № 813/2013 на Комисията (¹);
28. „стандартни условия“ означава условията на експлоатация на топлоизточниците при средни климатични условия, използвани за определянето на номиналната топлинна мощност, сезонната енергийна ефективност при отопление, енергийната ефективност при загряване на вода, нивото на звуковата мощност, емисиите на азотни оксиди (NO_x), емисиите на въглероден моноксид (CO), емисиите на органичен газообразен въглерод (ОГВ) и емисиите на прахови частици;

(¹) Регламент (ЕС) № 813/2013 на Комисията от 2 август 2013 година за прилагане на Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискванията за екопроектиране на отоплителни топлоизточници и комбиниранни топлоизточници (ОВ L 239, 6.9.2013 г., стр. 136).

29. „средни климатични условия“ означава температурните условия, характерни за Страсбург;
30. „сезонни емисии при отопление“ означава: —
- за автоматично зарежданите котли на твърдо гориво, средно претеглената стойност на емисиите при номинална топлинна мощност и на емисиите при 30 % от номиналната топлинна мощност, изразени в mg/m^3 ;
 - за ръчно зарежданите водогрейни котли на твърдо гориво, които могат да се експлоатират при 50 % от номиналната топлинна мощност в непрекъснат режим, средно претеглената стойност на емисиите при номинална топлинна мощност и на емисиите при 50 % от номиналната топлинна мощност, изразени в mg/m^3 ;
 - за ръчно зарежданите котли на твърдо гориво, които не могат да се експлоатират при 50 % или по-малко от номиналната топлинна мощност в непрекъснат режим, средно претеглената стойност на емисиите при номинална топлинна мощност, изразени в mg/m^3 ;
 - за когенерационни отоплителни агрегати на твърдо гориво емисиите при номиналната топлинна мощност, изразени в mg/m^3 ;
31. „потенциал за глобално затопляне“ означава потенциалът за глобалното затопляне, както е определен в член 2, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 842/2006 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾;
32. „Nm³“ означава нормален кубичен метър (при 101,325 kPa, 273,15 K).

Член 3

Критериите за присъждане на екомаркировката на ЕС за продукти, попадащи в продуктовата група „водогрейни топлоизточници“, определена в член 1 от настоящото решение, както и съответните изисквания за оценяване и проверка, са определени в приложението към настоящото решение.

Член 4

Критериите за продуктовата група „водогрейни топлоизточници“ и съответните изисквания за оценяване и проверка, определени в приложението, са валидни в продължение на четири години след датата на приемане на настоящото решение.

Член 5

За административни цели кодovият номер, определен на продуктовата група „водогрейни топлоизточници“ е „045“.

Член 6

1. Заявленията за екомаркировка на ЕС за термopомпи, подаващи топлинна енергия на водна централна отоплителна инсталация, попадащи в продуктовата група „електрически, газови или газови абсорбционни термopомпи“, подадени в рамките на два месеца след датата на приемане на настоящото решение, могат да се основават или на критериите, формулирани в Решение 2007/742/ЕО на Комисията ⁽²⁾, или на критериите, формулирани в настоящото решение. Заявленията ще бъдат оценявани в съответствие с критериите, на които се основават.

2. Лицензите за екомаркировка на ЕС, дадени на термopомпи, подаващи топлинна енергия на водна централна топлинна инсталация в съответствие с критериите, формулирани в Решение 2007/742/ЕО, могат да се използват в течение на 12 месеца след датата на приемане на настоящото решение.

Член 7

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 28 май 2014 година.

За Комисията
Janez POTOČNIK
Член на Комисията

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 842/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 година относно някои флуорирани парникови газове (ОВ L 161, 14.6.2006 г., стр. 1).

⁽²⁾ Решение 2007/742/ЕО на Комисията от 9 ноември 2007 година за установяване на екологичните критерии за присъждането на знака за екомаркировка на Общността на електрически, газови или абсорбционни термopомпи (ОВ L 301, 20.11.2007 г., стр. 14).

ПРИЛОЖЕНИЕ

КРИТЕРИИ ЗА ЕКОМАРКИРОВКА НА ЕС И ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОЦЕНКА

За всяка от следните характеристики са определени критерии за присъждането на екомаркировката на ЕС на водогрейни топлоизточници:

1. Минимална енергийна ефективност
 - а) Минимална сезонна енергийна ефективност при отопление
 - б) Минимална енергийна ефективност при загряване на вода
2. Максимално допустими емисии на парникови газове
3. Хладилен агент и второстепенен хладилен агент
4. Максимално допустими емисии на азотен оксид (NO_x)
5. Максимално допустими емисии на въглероден моноксид (CO)
6. Максимално допустими емисии на органичен газообразен въглерод (ОГВ)
7. Максимално допустими емисии на прахови частици (ПЧ)
8. Максимално допустими емисии на шум
9. Опасни вещества и смеси
10. Вещества, включени в списъка по член 59, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾
11. Части от пластмаса
12. Проектиране на продукта с цел устойчивост
13. Инструкции за монтаж и информация за потребителя
14. Информация в екомаркировката на ЕС

В таблица 1 е представена приложимостта на различните критерии към всяка от топлогенераторните технологии. В случая на пакет за отоплителен топлоизточник, той трябва да отговаря на всички критерии, приложими за всяка от топлогенераторните технологии, използвани в него. Критериите, за които има специфична методика, предназначена за пакетите от отоплителни топлоизточници, се прилагат към пакета от отоплителни топлоизточници като едно цяло.

За всеки критерий са посочени съответните специфични изисквания за оценка и проверка.

Когато от заявителя се изисква да представи декларации, документи, протоколи от изпитвания или други доказателства, удостоверяващи съответствието с критериите, те могат да са от заявителя, неговия доставчик или от двамата.

Когато е възможно, изпитването се извършва от лаборатории, които отговарят на общите изисквания на Европейски стандарт EN ISO 17025 или на негов еквивалент.

Методите за изпитване за всеки критерий, ако не е посочено друго, са тези, описани в съответните стандарти, посочени в таблица 2 и таблица 3 (когато е приложимо). Когато е целесъобразно, могат да се използват методи за изпитване, различни от посочените за даден критерий, в случай че разглеждащият заявлението компетентен орган ги приеме за еквивалентни. Методиката за изчисляване на сезонните емисии при отопление е посочена в таблица 4.

Когато е целесъобразно, компетентните органи могат да изискат помощна документация и да извършат независими проверки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1).

Таблица 1

Приложимост на различните критерии за всяка от топлогенераторните технологии

Топлогенераторна технология Критерии	Топлоиз- точници с газови котли	Топлоиз- точници с котли на течно гориво	Топлоиз- точници с котли на твърдо гориво	Топлоиз- точници с електри- чески котли	Термопом- пени агрегати, използва- щи гориво	Термопом- пени агре- гати, използва- щи електро- енергия	Когенера- ционни отопли- телни агре- гати
1 а) — Минимална сезонна енергийна ефективност при отопление	x	x	x	x	x	x	x
1 б) — Минимална енергийна ефективност при загряване на вода (прилага се само за комбинираните топлоизточници)	x	x		x	x	x	x
2 — Максимално допустими емисии на парникови газове	x	x	x	x	x	x	x
3 — Хладилен агент и вторичен хладилен агент					x	x	
4 — Максимално допустими емисии на азотен оксид (NOx)	x	x	x		x		x
5 — Максимално допустими емисии на въглероден монооксид (CO)	x	x	x		x		x
6 — Максимално допустими емисии на органичен газообразен въглерод (ОГВ)			x				
7 — Максимално допустими емисии на прахови частици (ПЧ)		x	x				x
8 — Максимално допустими емисии на шум					x	x	x
9 — Опасни вещества и смеси	x	x	x	x	x	x	x
10 — Вещества, включени в списъка по член 59, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1907/2006	x	x	x	x	x	x	x
11 — Части от пластмаса	x	x	x	x	x	x	x
12 — Проектиране на продукта с цел устойчивост	x	x	x	x	x	x	x
13 — Инструкции за монтаж и информация за потребителя	x	x	x	x	x	x	x
14 — Информация в екомаркировката на ЕС	x	x	x	x	x	x	x

Таблица 2

Стандарти, съответстващи на методите за изпитване

Номер	Наименование
Топлоизточници с газови котли	
EN 676	Автоматични горелки за газообразни горива с принудително подаване на въздух
EN 15502-1	Газови отоплителни котли — Част 1: Общи изисквания и изпитвания
Топлоизточници с котли на течно гориво	
EN 267	Автоматични горелки за течни горива с принудително подаване на въздух
EN 303-1	Отоплителни котли — Част 1: Отоплителни котли с горелки с принудително подаване на въздух — Термини, общи изисквания, изпитване и обозначаване
EN 303-2	Отоплителни котли — Част 2: Отоплителни котли с горелки с принудително подаване на въздух — Специални изисквания за котли с нафтови горелки с микропулверизация
EN 303-4	Отоплителни котли — Част 4: Отоплителни котли с горелки с принудително подаване на въздух — Специални изисквания за котли с нафтови горелки с принудително подаване на въздух, с мощност до 70 kW и максимално работно налягане 3 bar — Термини, специални изисквания, изпитване и обозначаване
EN 304	Отоплителни котли — Правилник за изпитване на отоплителни водогрейни котли с маслени горелки с микропулверизация
Топлоизточници с котли на твърдо гориво	
EN 303-5	Отоплителни котли — Част 5: Отоплителни котли на твърдо гориво, зареждани ръчно или автоматично, номинална топлинна мощност до 500 kW — Термини, изисквания, изпитване и обозначаване
EN 14918	Твърди биогорива — Определяне на топлината на изгаряне
Топлоизточници с електрически котли	
EN 60335-2-35	Битови и подобни на тях уреди — Безопасност — Част 2-35: Специфични изисквания за проточните водоподгреватели
Топлоизточници с термомпenni агрегати, използващи гориво	
Серия EN 12309	Газови абсорбционни и адсорбционни климатизатори и/или термомпenni, с номинално топлинно натоварване не по-голямо от 70 kW
DIN 4702, част 8	Водогреен котел за централна отоплителна инсталация; определяне на стандартната ефективност и на стандартните емисии
Топлоизточници с термомпenni агрегати, използващи електроенергия	
Серия EN 14511	Климатизатори, агрегати за охлаждане на течности и термомпenni с електрически задвижвани компресори за отопление и охлаждане на помещения
EN 14825	Климатизатори, агрегати за охлаждане на течности и термомпenni с електрически задвижвани компресори за отопление и охлаждане на помещения — Изпитване и определяне на мощността при частично натоварване и изчисляване на сезонните експлоатационни показатели

Номер	Наименование
Когенерационни отоплителни агрегати	
EN 50465	Газови уреди — Газови нагревателни уреди с горивни клетки — Газови нагревателни уреди с горивни клетки с номинална входяща топлинна мощност по-малка или равна на 70 kW ⁽¹⁾
ISO 3046-1	Възвратно-постъпателни двигатели с вътрешно горене — Експлоатационни показатели — Част 1: Обявени мощност, консумация на гориво и смазочно масло, и методи за изпитване — Допълнителни изисквания за двигателите за обща употреба

⁽¹⁾ Очаква се актуализирана версия на стандарта, която да обхваща и когенерационни отоплителни агрегати (вж. проект prEN 50465:2011 Газови уреди — Уред за комбинирано производство на топлина и електроенергия с номинална използвана мощност по-малка или равна на 70 kW).

Таблица 3

Допълнителни стандарти, съответстващи на методите за изпитване на емисиите във въздуха

Номер	Наименование
Емисии на азотен оксид	
EN 14792	Емисии от стационарни източници. Определяне на концентрацията по маса на азотни оксиди (NOx). Референтен метод: Хемилуминесценция
Емисии на въглероден оксид	
EN 15058	Емисии от стационарни източници. Определяне на концентрация по маса на въглероден монооксид (CO). Референтен метод: Недисперсионна инфрачервена спектрометрия
Емисии на органичен газообразен въглерод	
EN 12619	Стационарни източници на емисии. Определяне масовата концентрация на общ газообразен органичен въглерод при ниска концентрация в димните газове. Непрекъснат метод с пламъчно-йонизационен детектор
Емисии на прахови частици	
EN 13284-1	Стационарни източници на емисии. Определяне на ниски масови концентрации на прах. Част 1: Ръчен гравиметричен метод
Излъчване на шум	
EN ISO 3744	Акустика. Определяне на нивата на звуковата мощност и звуковата енергия на източници на шум чрез измерване на звуковото налягане. Инженерни методи за фактически свободно (звуково) поле над отразяваща повърхност (ISO 3744: 2010)
EN ISO 3746	Акустика — Определяне на нивата на звукова мощност и звукова енергия на източници на шум чрез използване на звуково налягане — Метод за наблюдение чрез използване на обвивна повърхнина над отразяваща повърхност (ISO 3746:2010)
EN 12102	Климатизатори, агрегати за охлаждане на течности, термopомпи и изсушители с електрически задвижвани компресори за отопление и охлаждане на помещения. Измерване на излъчения шум във въздуха. Определяне на нивото на звуковата мощност.

Таблица 4

Методика за изчисляване на сезонните емисии при отопление

Тип на водогрейния котел на твърдо гориво	Формула
За котли на твърдо гориво с ръчно зареждане, които могат да се експлоатират на 50 % от номиналната топлинна мощност при непрекъснат режим, и котли на твърдо гориво с автоматично зареждане:	$E_s = 0,85 \times E_{s,p} + 0,15 \times E_{s,r}$

Тип на водогрейния котел на твърдо гориво	Формула
Котли на твърдо гориво с ръчно зареждане, които не могат да се експлоатират на 50 % или по-малко от номиналната топлинна мощност при непрекъснат режим, и когенерационни отоплителни агрегати на твърдо гориво	$E_s = E_{s,R}$

където:

E_s са сезонните емисии при отопление.

$E_{s,sp}$ са емисиите на съответно прахови частици, органични газообразни съединения, въглероден монооксид и азотни оксиди, измерени при 30 % или 50 % от номиналната топлинна мощност, както е приложимо.

$E_{s,mult}$ са емисиите на съответно прахови частици, органични газообразни съединения, въглероден монооксид и азотни оксиди, измерени при номиналната топлинна мощност.

Критерий 1 — Минимална енергийна ефективност

а) — Минимална сезонна енергийна ефективност при отопление

Сезонната енергийна ефективност η_c на водогрейния топлоизточник не трябва да пада под граничните стойности, определени в таблица таблица 5.

Таблица 5

Минимални изисквания за сезонна енергийна ефективност при отопление по топлогенераторни технологии

Топлогенераторна технология	Минимална сезонна енергийна ефективност при отопление
Всички топлоизточници с изключение на топлоизточниците с котли на твърда биомаса	$\eta_c \geq 98 \%$
Топлоизточници с водогреев котел на твърда биомаса	$\eta_c \geq 79 \%$

i) Сезонната енергийна ефективност при отопление се изчислява в съответствие с процедурите, определени в приложение III към Регламент (ЕС) № 813/2013 и в приложение VII към Делегиран регламент (ЕС) № 811/2013 на Комисията ⁽¹⁾, включително когато е приложимо, хармонизираните стандарти, чийто референтен номер е публикуван за целта в *Официален вестник на Европейския съюз*, или други надеждни, точни и възпроизводими методи, които вземат предвид общопризнати най-съвременни методи и които отговарят на условията и техническите характеристики, определени в приложение III към Регламент (ЕС) № 813/2013.

ii) За топлоизточниците с котли на твърдо гориво, η_c се изчислява в съответствие с процедурите, посочени в точка i), като се вземат предвид следните допълнителни изисквания:

а) Изчислението на η_c е въз основа на горната топлина на изгаряне на влажното гориво (т.е. на работна маса) $GTI_{кп}$, като при него се извършва корекция за съдържанието на влага в горивото, но в съдържанието на енергия е включена латентната топлинна енергия на водорода, който в процеса на изгаряне се окислява до вода. Принципите, залегнали в стандарт EN 303-5 се прилагат за оценката на η_c , докато за изчислението на η_c се използва $GTI_{кп}$ вместо долната топлина на изгаряне на мокрото гориво (както е получено) $DTI_{кп}$.

б) За определяне на топлината на изгаряне на твърда биомаса се прилагат принципите, залегнали в стандарт EN 14918.

в) Горната топлина на изгаряне на влажното гориво при постоянен обем $GTI_{кп,V}$ може да бъде получена по следния начин:

$$GTI_{кп,V} = GTI_{сyx,V} \times (100 - m)/100 \text{ [MJ/kg]}$$

където:

m е влагосъдържанието на влажното гориво (тегловни проценти)

$GTI_{сyx,V}$ е горната топлина на изгаряне на сухото гориво (т.е. на суха маса) при постоянен обем

⁽¹⁾ Делегиран регламент (ЕС) № 811/2013 на Комисията от 18 февруари 2013 година за допълване на Директива 2010/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на енергийното етикетироване на отоплителни топлоизточници, комбинирани топлоизточници, комплекти от отоплителен топлоизточник, регулатор на температурата и слънчево съоръжение и комплекти от комбиниран топлоизточник, регулатор на температурата и слънчево съоръжение (ОВ L 239, 6.9.2013 г., стр. 1).

- г) Горната топлина на изгаряне на влажното гориво при постоянен обем ГТИ_{кп,в} може да бъде получена по следния начин:

$$\text{ГТИ}_{\text{сух,в}} = \text{ДТИ}_{\text{сух,р}} + 0,2122 \times H_{\text{сух}} + 0,0008 \times (O_{\text{сух}} + N_{\text{сух}}) \text{ [MJ/kg]}$$

където:

ДТИ_{сух,р} е долната топлина на изгаряне на сухото гориво (т.е. на суха маса с включена пепел) при постоянно налягане

H_{сух} е водородното съдържание на сухото гориво (тегловни проценти)

O_{сух} е кислородното съдържание на суха маса (тегловни проценти)

N_{сух} е азотното съдържание на суха маса (тегловни проценти)

- д) Долната топлина на изгаряне на суха маса при постоянно налягане ДТИ_{кп,р} може да бъде получена по следния начин:

$$\text{ДТИ}_{\text{сух,р}} = \text{ДТИ}_{\text{кп,р}} \times 100/(100 - m) + 2,443 \times m/(100 - m) \text{ [MJ/kg]}$$

където:

ДТИ_{кп,р} е долната топлина на изгаряне на работна маса при постоянно налягане

- е) Следва да се отбележи, че като се комбинират в), г) и д), ГТИ_{кп,в} може да бъде получена от ДТИ_{кп,р} по следния начин:

$$\text{ГТИ}_{\text{кп,в}} = \text{ДТИ}_{\text{кп,р}} + [0,2122 \times H_{\text{сух}} + 0,0008 \times (O_{\text{сух}} + N_{\text{сух}})] \times (100 - m)/100 + 0,02443 \times m \text{ [MJ/kg]}$$

Оценка и проверка:

Заявителят декларира, че продуктът отговаря на този критерий и предоставя резултати от изпитвания, проведени в съответствие с процедурата на изпитване, посочена в стандартите EN (включително преходни методи, когато е приложимо), приложими към дадения тип продукт (вж. таблица 2). Измервания и изчисления на сезонната енергийна ефективност при отопление се извършват чрез методиката за сезонната енергийна ефективност при отопление за пакети и в съответствие с процедурите, посочени в точка i). За топлоизточници с котли на твърдо гориво, сезонната енергийна ефективност при отопление се изчислява в съответствие с точка ii).

б) — Минимална енергийна ефективност при загряване на вода

- i) енергийната ефективност при загряване на вода $\eta_{\text{зв}}$ на комбинирани топлоизточници или комплекти от отоплителни уреди, съдържащи един или повече комбинирани топлоизточници, не трябва да пада под 65 %. Този критерий не се прилага за топлоизточници с котли на твърдо гориво.
- ii) енергийната ефективност при загряване на вода се изчислява в съответствие с процедурите, определени в приложение III към Регламент (ЕС) № 813/2013 и в приложение VII към Делегиран регламент (ЕС) № 811/2013.

Оценка и проверка:

Заявителят декларира, че продуктът отговаря на този критерий и предоставя резултати от изпитвания, проведени в съответствие с процедурата на изпитване, посочена в стандартите EN (включително преходни методи, когато е приложимо), приложими към дадения тип продукт (вж. таблица 2). Измервания и изчисления трябва се извършват като се използва методиката за енергийната ефективност при загряване на вода за пакети в съответствие с процедурите, посочени в точка ii).

Критерий 2 — Максимално допустими емисии на парникови газове (ПГ)

Емисиите на парникови газове (ПГ) на водогреен топлоизточник, изразени в грамове CO₂-еквивалент на kWh топлинна мощност, изчислени с помощта на формулите за общото еквивалентно затоплящо въздействие (TEWI), определени в таблица 7, не трябва да надхвърлят стойностите, определени в таблица 6.

Таблица 6

Максимално допустими емисии на ПГ по топлогенераторни технологии

Топлогенераторна технология	Максимално допустими емисии на ПГ
Всички топлоизточници, с изключение на термопомпените агрегати	200 g CO ₂ -еквивалент/kWh произведена топлинна енергия
Термопомпени агрегати	150 g CO ₂ -еквивалент/kWh произведена топлинна енергия

Емисиите на ПГ се изчисляват съгласно формулите за TEWI, както са определени в таблица 7 (формулата е в зависимост от топлогенераторната технология). Всяка от формулите за TEWI може да се състои от две части: първата — зависеща единствено от ефективността на топлоизточника (изразена чрез сезонната енергийна ефективност при отопление, η_c) и въглеродната интензивност на горивото (изразена с параметъра β), а втората част (прилага се само за термопомпени агрегати) — зависеща от емисиите на парников газ, дължащи се на изтичане на хладилен агент. Емисиите на ПГ, дължащи се на изтичане на хладилен агент зависят от потенциала за глобално затопляне (ПГЗ₁₀₀) на хладилния агент и изтичането на хладилен агент през фазата на използване (изразено като степен на изтичане (СИ) в проценти годишно от общото тегло на хладилния агент) и в края на жизнения цикъл (изразено като процент от общото тегло на хладилния агент, α).

Таблица 7

Формули за TEWI по топлогенераторни технологии

Топлогенераторна технология	Формула за TEWI (g CO ₂ -еквивалент/kWh произведена топлинна енергия)
Топлоизточници с котли	$\frac{\beta_{\text{fuel}}}{\eta_s}$
Термопомпени агрегати	$\delta \times \frac{\beta_{\text{fuel}}}{\eta_s} + (1 - \delta) \times \frac{\beta_{\text{elec}}}{2,5 \times \eta_s} + \frac{\text{GWP}_{100} \times m \times (\text{ER} \times n \times \alpha)}{P \times h \times n}$
Когенерационни отоплителни агрегати	$\frac{\beta_{\text{fuel}}}{\eta_{\text{thermal}}} - \frac{\eta \times \beta_{\text{elec}}}{\eta_{\text{thermal}}}$
Комплект от отоплителни топлоизточници	$(1 - S_{\text{HP}}) \times \frac{\beta_{\text{fuel}(1)}}{\eta_{s,B}} + S_{\text{HP}} \times (\delta \times \frac{\beta_{\text{fuel}(2)}}{\eta_{s,\text{HP}}} + (1 - \delta) \times \frac{\beta_{\text{elec}}}{2,5 \times \eta_{s,\text{HP}}}) + \frac{\text{GWP}_{100} \times m \times (\text{ER} \times n \times \alpha)}{P \times h \times n}$

Основните параметри във формулите за TEWI, определени в таблица 7, са описани в таблица 8.

Таблица 8

Основни параметри за изчисляване по формулите за TEWI

Параметър	Описание на параметъра	Единици	Постоянна стойност или изпитване с цел получаване на параметъра
$\beta_{\text{еп}}$	Интензивност на емисиите на ПГ, свързани с ползваната електроенергия	[g CO ₂ еквивалент/kWh _{еп}]	384
$\beta_{\text{гориво}}$	Интензивност на емисиите на ПГ от горивото, използвано от топлоизточника	[g CO ₂ -еквивалент/kWh]	Вж. таблица 9
η_c	Сезонна енергийна ефективност при отопление	[-]	Изпитва се и се декларира от заявителя (критерий 1)
$\eta_{c,\text{вк}}$	Сезонна енергийна ефективност при отопление на частта с водогрейния котел на нагревателния уред при средни климатични условия	[-]	Изпитва се и се декларира от заявителя; това съответства на сезонната енергийна ефективност при отопление на пакета без допълнителната термопомпа, както е посочена на продуктовия фиш на пакетите

Параметър	Описание на параметъра	Единици	Постоянна стойност или изпитване с цел получаване на параметъра
$\eta_{с,тп}$	Сезонна енергийна ефективност при отопление на термомоменната част на нагревателния уред при средни климатични условия	[-]	Изпитва се и се декларира от заявителя; това съответства на сезонната енергийна ефективност при отопление на допълнителната термомопа, както е посочена на продуктовия фиш на пакетите
$\eta_{топл.}$	Топлинен к.п.д.	[-]	Вж. таблица 10
$\eta_{ел.}$	Електрически к.п.д.	[-]	Вж. таблица 10
δ	Коефициент	[-]	= 0, ако термомоеният агрегат се задвижва с електроенергия = 1, ако термомоеният агрегат използва гориво
$ПЗ_{100}$	Потенциал за глобално затопляне (въздействие в период от 100 години)	[g CO ₂ -еквивалент/g хладилен агент, през период от 100 години]	Стойност, декларирана от заявителя в съответствие с критерий 3
m	Тегло на хладиления агент	[g]	Декларира се от заявителя
СИ	Годишни загуби на хладилен агент	[%/год.]	Използва се стойност СИ = 3,5 %/год.
n	Жизнен цикъл	[год.]	Използва се стойност $n = 15$.
α	Загуба на хладилен агент в края на жизнения цикъл (загуба при обезвреждане)	[%]	Използва се стойност $\alpha = 35$ %.
P	Проектен товар	[kW]	Декларира се от заявителя.
$ч.$	Работни часове при пълно натоварване	[ч./год.]	2 000
$S_{тп}$	Дял на топлопроизводството на термомопа в общото топлопроизводство	[-]	= $(16 - T_{тп})/26$ където $T_{тп}$ е температурата (°C), при която ефективността на (главната) термомопа е равна на ефективността на главния котел. Приема се, че под тази температура котелът покрива топлинния товар, докато над тази температура термомопа участва в покриването на топлинния товар.

В таблица 9 е описано как да се направи оценка за параметъра $\beta_{гориво}$ във формулите за TEWI в зависимост от горивото, използвано от нагревателния уред. В случай че котелът е проектиран за гориво, което не е упоменато в таблицата, се избира най-близкото сходно гориво въз основа на произхода (изкопаемо или от биомаса) и агрегатното състояние (газообразно, течно или твърдо) на използваното гориво.

Таблица 9

Параметър $\beta_{\text{гориво}}$ (интензивност на емисиите на ПГ) за изчисляване по формулите TEWI

Гориво, използвано от нагревателния уред	Интензивност на емисиите на ПГ	Стойност [g CO ₂ -еквивалент/kWh]
Газообразни изкопаеми горива	$\beta_{\text{гориво}} = \beta_{\text{газ}}$	202
Течни изкопаеми горива	$\beta_{\text{гориво}} = \beta_{\text{нефт}}$	292
Твърди изкопаеми горива	$\beta_{\text{гориво}} = \beta_{\text{coal}}$	392
Газообразна биомаса	$\beta_{\text{гориво}} = \beta_{\text{биогаз}}$	98
Течна биомаса	$\beta_{\text{гориво}} = \beta_{\text{бионефт}}$	149
Дървени трупи	$\beta_{\text{гориво}} = \beta_{\text{биотрупи}}$	19
Дървени стърготини	$\beta_{\text{гориво}} = \beta_{\text{биостърготини}}$	16
Дървесни пелети	$\beta_{\text{гориво}} = \beta_{\text{биопелети}}$	39
Смеси от изкопаеми горива и биомаса	$\beta_{\text{гориво}} =$ среднопотеглена стойност, получена от сумата на среднопотеглените дялове на отделните горива, умножени с техния параметър за емисиите на ПГ	$\Sigma (\text{Гориво X \%} \times \beta_{\text{гориво X}}) + (\text{Гориво Y \%} \times \beta_{\text{гориво Y}}) + \dots (\text{Гориво N \%} \times \beta_{\text{гориво N}})$

В таблица 10 е описано как да се направи оценка за параметрите $\eta_{\text{топл.}}$ и $\eta_{\text{ел.}}$ формулата за TEWI за когенерационни отоплителни агрегати.

Таблица 10

Параметри $\eta_{\text{топл.}}$ и $\eta_{\text{ел.}}$ за изчисляване на формулата за TEWI за когенерационни отоплителни агрегати

Параметър	Израз
$\eta_{\text{топл.}}$	$\eta_{\text{thermal}} = \eta_s - 2,5 \times \eta_{\text{el}}$
$\eta_{\text{ел.}}$	За когенерационни отоплителни топлоизточници, които не са оборудвани с допълнителни подгреватели $\eta_{\text{el}} = \eta_{\text{el,CHP100+Sup0}}$
	За когенерационни топлоизточници, оборудвани с допълнителен подгревател $\eta_{\text{el}} = 0,85 \times \eta_{\text{el,CHP100+Sup0}} + 0,15 \times \eta_{\text{el,CHP100+Sup100}}$

където:

η_s означава сезонната енергийна ефективност при отопление, както е определена в Регламент (ЕС) № 813/2013

$\eta_{\text{ел.}}$ означава електрическия к.п.д., както е определен в Регламент (ЕС) № 813/2013

$\eta_{\text{el,CHP100+Sup0}}$ означава електрическия к.п.д. при номинална топлинна мощност на отоплителния уред с когенерация с изключен допълнителен нагревател, както е определен Регламент (ЕС) № 813/2013

$\eta_{\text{el,CHP100+Sup100}}$ означава електрическия к.п.д. при номинална топлинна мощност на отоплителния уред с когенерация с изключен допълнителен нагревател, както е определен Регламент (ЕС) № 813/2013

Оценка и проверка:

До присъждащия компетентен орган се подава сертификат, подписан от производителя, с който се декларира съответствие с този критерий, заедно със съответните документи. Заявителят предоставя изчислените емисии на ПГ съгласно предложените формули за TEWI и описва подробно всички параметри, използвани за изчисляването на емисиите на ПГ.

Критерий 3 — Хладилен агент и вторичен хладилен агент

Хладилен агент

Потенциалът за глобално затопляне за период от 100 години (ПГЗ₁₀₀) на хладилния агент не трябва да превишава стойността 2000. Стойностите на ПГЗ₁₀₀ са посочените в приложение I към Регламент (ЕО) № 842/2006. Като източници на позоваване за стойностите на ПГЗ₁₀₀ следва да се използват източниците, посочени в приложение I, раздел 1, точка 7 към Регламент (ЕС) № 206/2012 на Комисията ⁽¹⁾.

Вторичен хладилен агент

В случая на отоплителни уреди, използващи вторичен хладилен агент, проектът на тези отоплителни уреди не бива да се базира на вторичен хладилен агент, солов разтвор или добавки, класифицирани като опасни за околната среда или представляващи риск за здравето по смисъла на Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ и Директива 67/548/ЕИО на Съвета ⁽³⁾, като инструкциите за монтаж трябва ясно да посочват, че вещества, класифицирани като опасни за околната среда или представляващи риск за здравето, не трябва да се използват като второстепенен хладилен агент.

Оценка и проверка:

Хладилен агент

Наименованията на хладилния(те) агент(и), използван(и) в продукта се подават със заявлението, заедно с техните стойности на ПГЗ₁₀₀, както е определен в Регламент (ЕО) № 842/2006. Стойностите на ПГЗ₁₀₀ на хладилните агенти се изчисляват чрез 100-годишния потенциал на затопляне на един килограм от даден газ спрямо един килограм CO₂. Референтните източници за стойностите на ПГЗ₁₀₀ следва да са определените в точка 1, подточка 7 от приложение 1 към Регламент (ЕС) № 206/2012.

Само за вторичен (-ни) хладилен (-ни) агент (-и)

Наименованието(ята) на вторичния(ите) хладилен(ни) агент(и) се подават заедно със заявлението.

Критерий 4 — Максимално допустими емисии на азотен оксид (NO_x)

Съдържанието на азотен оксид (NO_x) в димния газ не трябва да надвишава максимално допустимите стойности, посочени в таблица 11 (не се прилага за електрическите топлоизточници). Емисиите на NO_x се измерват като сумата от азотния монооксид и азотния диоксид и при следните експлоатационни условия:

- Теплоизточници на газ или на течно гориво, при стандартни условия и номинална топлинна мощност
- Теплоизточници на твърдо гориво, като сезонните емисии при отопление съгласно таблица 4.

Измервателната единица е в mg/kWh входяща енергия при ГТИ или в mg/Nm³, ако е целесъобразно.

Таблица 11

Максимално допустими емисии на NO_x по топлогенераторни технологии

Топлогенераторна технология	Максимално допустими емисии на азотен оксид (NO _x)
Газови топлоизточници	Оборудвани с двигател с вътрешно горене: 170 mg/kWh входяща енергия при ГТИ Оборудвани с външно горене: 36 mg/kWh входяща енергия при ГТИ
Топлоизточници на течно гориво	Оборудвани с вътрешно горене: 380 mg/kWh входяща енергия при ГТИ Оборудвани с външно горене: 100 mg/kWh входяща енергия при ГТИ
Топлоизточници на твърдо гориво	150 mg/Nm ³ при 10 % O ₂

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 206/2012 на Комисията от 6 март 2012 година за прилагане на Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискванията за екопроектиране на климатизатори и вентилатори за разхлаждане (ОВ L 72, 10.3.2012 г., стр. 7).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно класифицирането, етикетиранието и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 353, 31.12.2008 г., стр. 1).

⁽³⁾ Директива 67/548/ЕИО на Съвета от 27 юни 1967 година за сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетиранието на опасни вещества (ОВ 196, 16.8.1967 г., стр. 1).

Оценка и проверка:

До органа, компетентен за вземане на решение, се подава сертификат, подписан от производителя, с който се декларира съответствие с този критерий, заедно със съответните документи.

Емисиите на NO_x в димния газ се определят като стандартни емисионни коефициенти съгласно съответните норми, включени в таблица 2 и таблица 3 (където е приложимо).

Критерий 5 — Максимално допустими емисии на въглероден моноксид (CO)

Съдържанието на въглероден моноксид (CO) в димния газ не трябва да надвишава максимално допустимите стойности, посочени в таблица 12 (не се прилага за електрическите топлоизточници). Емисиите на CO се измерват при следните експлоатационни условия:

- Теплоизточници на газ или на течно гориво, при стандартни условия и номинална топлинна мощност
- Теплоизточници на твърдо гориво, като сезонните емисии при отопление съгласно таблица 4.

Измервателната единица е в mg/kWh входяща енергия при ГТИ или в mg/Nm^3 , ако е целесъобразно.

Таблица 12

Максимално допустими емисии на CO по топлогенераторни технологии

Топлогенераторна технология	Максимално допустими емисии на CO
Газови топлоизточници	Оборудвани с вътрешно горене: 150 mg/Nm^3 при 5 % O_2 Оборудвани с външно горене: 25 mg/kWh входяща енергия при ГТИ
Топлоизточници на течно гориво	Оборудвани с вътрешно горене: 200 mg/Nm^3 при 5 % O_2 Оборудвани с външно горене: 50 mg/kWh входяща енергия при ГТИ
Топлоизточници на твърдо гориво	Зареждани автоматично: 175 mg/Nm^3 при 10 % O_2 Зареждани ръчно: 250 mg/Nm^3 при 10 % O_2

Оценка и проверка:

До органа, компетентен за вземане на решение, се подава сертификат, подписан от производителя, с който се декларира съответствие с този критерий, заедно със съответните документи.

Емисиите на CO в димния газ се определят като стандартни емисионни коефициенти съгласно съответните норми, включени в таблица 2 и таблица 3 (където е приложимо).

Критерий 6 — Максимално допустими емисии на органичен газообразен въглерод (ОГВ)

Органичният газообразен въглерод (ОГВ) в димния газ, известен също като съдържание на органично свързан въглерод, не трябва да превишава максимално допустимите стойности, посочени в таблица 13 (прилага се само за топлоизточници с водогреен котел на твърдо гориво). Емисиите на ОГВ се измерват като сезонни емисии при отопление съгласно таблица 4. Измервателната единица е в mg/Nm^3 .

Таблица 13

Максимално допустими емисии на ОГВ по топлогенераторни технологии

Топлогенераторна технология	Максимално допустими стойности на емисиите на ОГВ
Топлоизточници с котли на твърдо гориво	7 mg/Nm^3 при 10 % O_2

Оценка и проверка:

До органа, компетентен за вземане на решение, се подава сертификат, подписан от производителя, с който се декларира съответствие с този критерий, заедно със съответните документи.

Емисиите на ОГВ в димния газ се определят като стандартни емисионни коефициенти съгласно съответните норми, включени в таблица 2 и таблица 3 (където е приложимо).

Критерий 7 — Максимално допустими емисии на прахови частици (ПЧ)

Съдържанието на прахови частици (ПЧ) в димния газ не трябва да превишава стойностите, посочени в таблица 14. Емисиите на ПЧ се измерват при следните експлоатационни условия:

- Топлоизточници на течно гориво, при стандартни условия и номиналната топлинна мощност
- Топлоизточници на твърдо гориво, като сезонните емисии при отопление съгласно таблица 4.

Измервателната единица е в mg/Nm^3 .

Таблица 14

Максимално допустими емисии на ПЧ по топлогенераторни технологии

Топлогенераторна технология	Максимално допустими емисии на ПЧ
Топлоизточници на течно гориво	Оборудвани с вътрешно горене: $1 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ при 5 % O_2 Оборудвани в външно горене: няма ограничения
Топлоизточници на твърдо гориво	$20 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ при 10 % O_2

Оценка и проверка:

До органа, компетентен за вземане на решение, се подава сертификат, подписан от производителя, с който се декларира съответствие с този критерий, заедно със съответните документи.

Емисиите на ПЧ в димния газ се определят като стандартни емисионни коефициенти съгласно съответните норми, включени в таблица 2 и таблица 3 (където е приложимо).

Критерий 8 — Максимално допустими емисии на шум

Емисиите на шум не трябва да надвишават допустимите стойности, посочени в таблица 15. Емисиите на шум се измерват при стандартни условия и номиналната топлинна мощност. Измервателната единица е в dB(A) или dB(C) , ако е целесъобразно.

Таблица 15

Максимално допустими емисии на шум по топлогенераторни технологии

Топлогенераторна технология	Измерване	Максимално допустими емисии на шум
Топлоизточници с термопомпи, оборудвани с външно горене и с термопомпи, задвижвани електрически	Максимално допустима стойност на нивото на звуковата мощност по крива А ($L_{\text{wAd, lim}}$)	$17 + 36 \times \log(P_N + 10) \text{ dB(A)}$
Термопомпени агрегати, оборудвани с двигател с вътрешно горене	Максимално допустима стойност на нивото на звуковото налягане по крива А ($L_{\text{pAd, lim}}$)	$30 + 20 \times \log(0,4 \times P_N + 15) \text{ dB(A)}$
	Максимално допустима стойност на нивото на звуковото налягане по крива С ($L_{\text{pCd, lim}}$)	$L_{\text{pAd, lim}} + 20 \text{ dB(C)}$
Когенерационни отоплителни агрегати, оборудвани с двигател с вътрешно горене	Максимално допустима стойност на нивото на звуковото налягане по крива А ($L_{\text{pAd, lim}}$)	$30 + 20 \times \log(P_E + 15) \text{ dB(A)}$
	Максимално допустима стойност на нивото на звуковата мощност по крива С ($L_{\text{pCd, lim}}$)	$L_{\text{pAd, lim}} + 20 \text{ dB(C)}$

Забележка: P_N означава номиналната (пълно натоварване) или обявената топлинна мощност; P_E означава получената електрическа мощност.

Оценка и проверка:

До органа, компетентен за вземане на решение, се подава сертификат, подписан от производителя, с който се декларира съответствие с този критерий, заедно със съответните документи.

Изпитването се извършва в съответствие с EN 12102 за топлоизточници с термопомпи, оборудвани с външно горене и с термопомпи, задвижвани електрически, и EN ISO 3744 или EN ISO 3746 за термопомпени агрегати и когенерационни отоплителни агрегати, оборудвани с двигател с вътрешно горене. Протоколът от изпитването се подава, заедно със заявлението.

Критерий 9 — Опасни вещества и смеси

В съответствие с член 6, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 66/2010 продуктът или която и да е негова част не трябва да съдържа вещества по член 57 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, нито вещества и смеси, отговарящи на критериите за класифициране в класовете или категориите на опасност, изброени в таблица 16, в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008 или с Директива 67/548/ЕИО.

Таблица 16

Списък на предупреждения за опасност и рискови фрази:

Предупреждение за опасност ⁽¹⁾	Рискова фраза ⁽²⁾
H300 Смъртоносно при поглъщане	R28
H301 Токсично при поглъщане	R25
H304 Може да бъде смъртоносно при поглъщане и навлизане в дихателните пътища	R65
H310 Смъртоносно при контакт с кожата	R27
H311 Токсично при контакт с кожата	R24
H330 Смъртоносно при вдишване	R23/26
H331 Токсично при вдишване	R23
H340 Може да причини генетични дефекти	R46
H341 Предполага се, че причинява генетични дефекти	R68
H350 Може да причини рак	R45
H350i Може да причини рак при вдишване	R49
H351 Предполага се, че причинява рак	R40
H360F Може да увреди оплодителната способност	R60
H360D Може да увреди плода в утробата	R61
H360FD Може да увреди оплодителната способност. Може да увреди плода в утробата	R60/61/60-61
H360Fd Може да увреди оплодителната способност. Предполага се, че уврежда плода в утробата	R60/63
H360Df Може да увреди плода в утробата. Предполага се, че уврежда оплодителната способност	R61/62
H361f Предполага се, че уврежда оплодителната способност	R62
H361d Предполага се, че уврежда плода в утробата	R63
H361fd Предполага се, че уврежда оплодителната способност. Предполага се, че уврежда плода в утробата	R62-63
H362 Може да бъде вреден за бебета на кърма	R64

Предупреждение за опасност ⁽¹⁾	Рискова фраза ⁽²⁾
H370 Причинява увреждане на органите	R39/23/24/25/26/27/28
H371 Може да причини увреждане на органите	R68/20/21/22
H372 Причинява увреждане на органите при продължителна или повтаряща се експозиция	R48/25/24/23
H373 Може да причини увреждане на органите при продължителна или повтаряща се експозиция	R48/20/21/22
H400 Силно токсичен за водните организми	R50/50-53
H410 Силно токсичен за водните организми, с дълготраен ефект	R50-53
H411 Токсичен за водните организми, с дълготраен ефект	R51-53
H412 Вреден за водните организми, с дълготраен ефект	R52-53
H413 Може да причини дълготрайни последици за водните организми	R53
EUN059 Опасно за озоновия слой	R59
EUN029 При контакт с вода се отделя токсичен газ	R29
EUN031 При контакт с киселини се отделя токсичен газ	R31
EUN032 При контакт с киселини се отделя силно токсичен газ	R32
EUN070 Токсично при контакт с очите	R39-41

⁽¹⁾ Както е предвидено в Регламент (ЕО) № 1272/2008.

⁽²⁾ Както е предвидено в Директива 67/548/ЕИО.

Използването на вещества и смеси в крайния продукт, които при обработка променят свойствата си по начин, при който идентифицираната опасност повече не се прилага, е изключено от горното изискване.

Максимално допустимите концентрации на веществата или смесите, отговарящи на критериите за класифициране в класовете или категориите на опасност, изброени в таблица 16 и на веществата, отговарящи на критериите в член 57, букви а), б) или в) от Регламент (ЕО) № 1907/2006, не трябва да надхвърлят общите или специфичните максимално допустимите концентрации, определени в съответствие с член 10 от Регламент (ЕО) № 1272/2008. Когато има определена специфична максимално допустима концентрация, тя има предимство пред общата.

Максимално допустимите концентрации за вещества, отговарящи на критериите в член 57, букви г), д) и е) от Регламент (ЕО) № 1907/2006, не трябва да надвишават 0,1 % по тегло.

Веществата или смесите, изброени в таблица 17, изрично са изключени от забраната, определена в член 6, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 66/2010.

Таблица 17

Дерогации от забраната, определена в член 6, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 66/2010

Вещества, части или изделия с дерогация	Дерогации
Изделия с тегло под 25 g	Всички предупреждения за опасност и рискови фрази
Хомогенни части от сложни изделия, които са с тегло под 25 g	Всички предупреждения за опасност и рискови фрази
Никел в неръждаема стомана	H351/372 и R40/48/23

Оценка и проверка:

За всяко изделие и/или хомогенна част от сложни изделия, които са с тегло над 25 g, заявителят предоставя декларация за съответствие с този критерий, заедно със съответните документи, като декларации за съответствие, подписани от доставчиците на веществата, и копия на съответните информационни листове за безопасност за веществата или смесите съгласно приложение II към Регламент (ЕО) № 1907/2006. Максимално допустимите концентрации на веществата и смесите се посочват в информационните листове за безопасност съгласно член 31 от Регламент (ЕО) № 1907/2006.

Критерий 10 — Вещества от списъка по член 59, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1907/2006

Не могат да се предоставят дерогации от забраната, определена в член 6, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 66/2010, по отношение на вещества, определени като пораждащи много сериозно безпокойство и включени в списъка, посочен в член 59 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, които присъстват в смеси, в изделие или в хомогенна част от сложно изделие в концентрации по-високи от 0,1 тегл. %. При концентрации по-ниски от 0,1 тегл. % се прилагат специфичните максимално допустими концентрации в съответствие с член 10 от Регламент (ЕО) № 1272/2008.

Оценка и проверка:

Списъкът на веществата, определени като вещества, пораждащи сериозно безпокойство, и включени в списъка с вещества кандидати съгласно член 59 от Регламент (ЕО) № 1907/2006, се намира на следния интернет адрес:

http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

Позоваването на списъка трябва да се прави във вида му на датата на подаване на заявлението.

Заявителят предоставя декларация за съответствие с този критерий заедно със съответните документи, като декларации за съответствие, подписани от доставчиците на веществата, и копия на съответните информационни листове за безопасност за веществата или смесите съгласно приложение II към Регламент (ЕО) № 1907/2006. Максимално допустимите концентрации на веществата и смесите се посочват в информационните листове за безопасност съгласно член 31 от Регламент (ЕО) № 1907/2006.

Критерий 11 — Части от пластмаса

Ако в производствения процес се използва пластифициращо вещество, то трябва да отговаря на изискванията за опасните вещества, определени в критерии 9 и 10.

Частите от пластмаса на изделия или хомогенни части от сложни изделия, с тегло 25 g или по-голямо, не трябва да съдържат хлор в количество по-голямо от 50 тегловни %.

Частите от пластмаса с тегло от 50 g или по-голямо, се маркират съгласно изискванията на Европейски стандарт EN ISO 11469, за да се осигури, че се рециклират, оползотворяват или обезвреждат по правилния начин в края на жизнения цикъл.

Оценка и проверка:

Заявителят предоставя декларация за съответствие с този критерий заедно със съответните документи, като декларации за съответствие, подписани от доставчиците на веществата, и копия на съответните информационни листове за безопасност. Заявителят предоставя информация за пластификаторите, използвани в продукта. Заявителят предоставя информация за максималното съдържание на хлор на частите от пластмаса. Декларация за съответствие, подписана от доставчиците на пластмаса, и копия на съответните информационни листове за безопасност за материалите и веществата се представят също така на присъждащия компетентен орган. Заявителят представя информация за веществата, добавени с цел забавяне на разпространението на огъня.

Критерий 12 — Проектиране на продукта с цел устойчивост

Продуктът се проектира така, че сменяемите му компоненти да могат лесно да се подменят от обслужващия персонал. Информация за това, кои елементи могат да се подменят, се посочва ясно в информационния лист, приложен към продукта. Освен това заявителят осигурява наличието на оригинални или еквивалентни на тях резервни части за най-малко десет години от датата на закупуване.

Гаранционните условия покриват поправката или замяната на продукта най-малко в продължение на пет години.

Заявителят се ангажира безплатно да вземе продукта в края на жизнения цикъл и осигурява правилно рециклиране или оползотворяване на материали от продукта, докато частите на продукта, които не могат да бъдат рециклирани, се обезвреждат по екологично приемлив начин. Информацията за продукта съдържа подробности за схемата за обратното вземане на продукта.

Оценка и проверка:

Заявителят предоставя декларация за съответствие с този критерий заедно със съответните документи, включително образец или образци на информационния лист на продукта и гаранционните условия.

Критерий 13 — Инструкции за монтаж и информация за потребителя

Продуктът се придружава от съответните инструкции за монтаж и информация за потребителя, които предоставят всички необходими технически подробности за правилен монтаж, както и съвети относно правилната и екологосъобразна употреба на продукта и за неговата поддръжка. Придружава се от следната информация, която е отпечатана (върху опаковката или в документацията, придружаваща продукта), или се предоставя в електронен формат:

- a) декларация, че на продукта е присъдена екомаркировката на ЕС, заедно с кратко, конкретно обяснение какво означава това, в допълнение на общата информация предоставяна заедно със знака за екомаркировка на ЕС;
- b) обща информация за подходящата големина на топлоизточниците за сгради с различни характеристики/големина;
- v) информация за потреблението на енергия от топлоизточника;
- г) инструкции за правилен монтаж, включващи:
 - i) инструкция, посочваща, че топлоизточникът трябва да се монтира от напълно обучени монтажници;
 - ii) всякакви конкретни предпазни мерки, които трябва да бъдат взети, когато топлоизточникът се сглобява или монтира;
 - iii) инструкция, посочваща, че след монтажа, се извършва правилна настройка на топлоизточника („крива на нагряване“);
 - iv) ако е приложимо, данни за това какви трябва да са стойностите на замърсяващите въздуха емисии в димните газове във фазата на експлоатация и как следва да се настрои топлоизточникът, за да ги постигне. По-специално инструкцията трябва да посочва, че:
 - топлоизточникът се настройва с помощта на измервателни прибори за измерване на CO, O₂ или CO₂, NO_x, температурата и саждите, за да се осигури, че не се превишава никоя от праговите стойности, предвидени в критерии 2, 4, 5, 6 и 7,
 - правят се отвори за измервателните прибори на същото място, което се използва при лабораторните изпитвания,
 - резултатите от измерванията се вписват в специален формуляр или диаграма, един екземпляр от който остава за крайния потребител;
 - v) за технологията с ниска температура на димните газове, инструкции, посочващи, че системата трябва да бъде оборудвана с технология за забавяне на корозията;
 - vi) за технологията за котли с охлаждане на димните газове под точката на росата, инструкции, посочващи, че коминът трябва да е защитен срещу кондензат с ниско рН;
 - vii) информация за това към кого може да се обърне техникът за указания при монтажа;
- д) експлоатационни инструкции за обслужващия персонал;
- е) информация за потребителя, включваща:
 - i) данни за компетентните техници и обслужващ персонал;
 - ii) препоръки за правилното използване и поддръжка на нагревателния уред, включително за правилните горива и подходящото им съхранение с цел оптимален горивен процес, както и графика за редовна поддръжка, който трябва да бъде спазван;
 - iii) съвет за това как рационалното използване може да намали въздействието върху околната среда, по-специално информация за правилното използване на продукта с цел намаляване на потреблението на енергия;
 - iv) ако е приложимо, информация за тълкуване на резултатите от измерването и за това как да бъдат подобрени;
 - v) информация за това кои резервни части могат да бъдат подменени;
- ж) препоръки за целесъобразно обезвреждане на продукта в края на жизнения му цикъл.

Оценка и проверка:

Заявителят декларира, че продуктът съответства на този критерий, и заедно със заявлението предоставя на компетентния орган образец или образци от информацията за потребителя или връзка към уебсайта на производителя, на който тази информация е налична.

Критерий 14 — Информация в екомаркировката на ЕС

Незадължителният етикет с текстово поле съдържа следния текст:

- Повишена енергийна ефективност
- Намалени емисии на парникови газове
- Намалени емисии във въздуха

Указанията за използването на незадължителния етикет с текстовото поле се намират в „Насоки за използването на знака за екомаркировка на ЕС“ на следния уебсайт:

<http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/promo/pdf/logo%20guidelines.pdf>

Оценка и проверка:

Заявителят предоставя образец на печатния продукт, изобразяващ етикета, заедно с декларация за съответствие с този критерий.

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG